

Μνημόνιο Version 2

**Η επικαιροποίηση
αποκαλύπτει το
θαρέλι δίχως
πάτο**

**Κράτος
δωσιλόγων –
κοινοβούλιο
περιορισμένης
ευθύνης**

**Τα ασύστολα
ψεύδη του Α.
Λοβέρδου**

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

**Επιστροφή στην
Αντιβασιλεία**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Οικονομία

**Τα χειρότερα
έπονται**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Στο φαύλο κύκλο
του «στασιμο-
πληθωρισμού»**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Πακτωλός
δισεκατομμυρίων
για τις τράπεζες**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Βαθαίνει η κρίση,
αυξάνεται η
ανεργία**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Στρατηγικός
εναγκαλισμός με
το σιωναζισμό**

ΣΕΛΙΔΑ 12

Παιδεία

**Νέες
αντιδραστικές
αλλαγές**

**Διά Βίου
Εκπαίδευση
Απασχολήσιμων**

ΣΕΛΙΔΕΣ 14-15

**Καταστρέφουν
το δασικό πλούτο
της χώρας**

**Οι Δασικοί
Χάρτες στην
Κτηματολόγιο ΑΕ
Κάτω τα ξερά
σας από την
Πρέβελη**

ΣΕΛΙΔΕΣ 17, 20

**ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 610 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2010**

1 ΕΥΡΩ

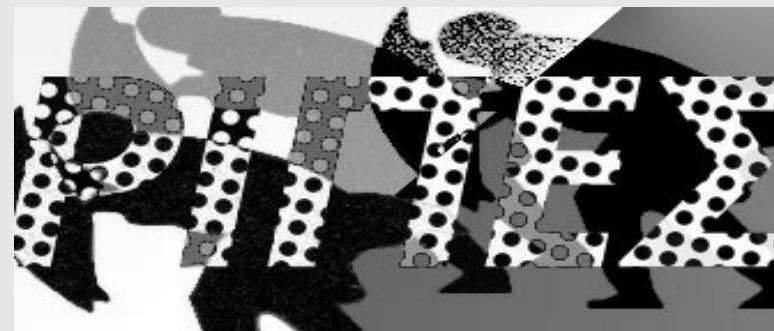

**...κι ακόμα δεν
είδαμε τίποτα**

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

4/9/1958: Εφαρμογή μέτρου κουρέματος τεντιμπόδων με την ψήλη 4/9/1970: Τεσσερις αεροπειρατείες από Παλαιστινίους σε αεροπλάνα προς Νέα Υόρκη 4/9/1971: Βόμβα στη στρατιωτική λέσχη (Ρηγιλλής) 4/9/1985: 18 τραυματίες από επίθεση με χειροβομβίδες στο ξενοδοχείο «Άλυφάδα» 4/9/2003: Θάνατος Ευάγγελου Γιαννόπουλου 4/9/2004: Ρωσικές δυνάμεις επιχειρούν απελευθέρωση ομήρων των Τσετσένων σε σχολείο του Μπεσλάν (Οσετία), 344 νεκροί 5/9: Πακιστάν: Ημέρα άμυνας, Σουαζιλάνδη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1968) 5/9/1947: Απελευθερώνεται 3.000 εκτοπισμένοι στην Ικαρία 5/9/1948: Επίθεση ανταρτών στον Τύρναβο 5/9/1959: Επιστροφή Ανδρέα Παπανδρέου στην Ελλάδα έπειτα από πολυετή απουσία στης ΗΠΑ 5/9/1967: Δολοφονία Γιάννη Χαλκιδή από αστυνομία (έκοψε κολόνα ρεύματος ΔΕΘ) 5/9/1970: Ο Αλιέντε πρώτος σοσιαλιστής πρόεδρος της Χιλής 5/9/1972: Επίθεση «Ομάδας Αρης» με χειροβομβίδες στο Ε' ΑΤ Αθήνας 5/9/1972: Βόμβα στα γραφεία ΓΣΕΕ 5/9/2002: Απόπειρα κατά αιγανού προέδρου Καράνι (Καντοχάρη) 5/9/2002: Παραδέσται στη ΓΑΔΑ ο Δημήτρης Κουφοντίνας 5/9/2003: Εμφάνιση Επαναστατικού Αγώνα με διπλή βομβιστική επίθεση στα δικαστήρια Ευελπιδών 6/9/1861: Αποτυχημένη απόπειρα εναντίον βασιλισσας Αμοιλίας από τον φοιτητή Αριστείδη Δόσιο 6/9/1941: Ιδρυση ΕΔΕΣ (Ναπολέων Ζέρβας) 6/9/1991: Μετονομασία Λένινγκραντ σε Αγία Πετρούπολη 7/9: Ημέρα κατά αναλφαβήτησμού, Βραζιλία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1822) 7/9/1813: Καθέρωση έκφρασης «θείος Σαφ» από λογοπαίγνιο (US = Uncle Sam) εφημερίδας «Troy Post» 7/9/1960: Ο Κωνσταντίνος Γλίξμπουργκ ολυμπιονίκης στην ιστοπλοΐα 7/9/1969: Απελευθερώνεται μετά τρεις μέρες ο απαχθείς αμερικανός πρέσβης στη Βραζιλία, με αντάλλαγμα δεκαπέντε πολιτικούς κρατούμενους 7/9/1986: Απόπειρα δολοφονίας Αλιέντε (Πατριωτικό Μέτωπο Μανουέλ Ροδρίγες) 8/9: Ανδόρα: Εθνική γιορτή, Γουινέα-Μπισάου: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974), Νότια Κορέα: Ημέρα ευχαριστιών, Ουγκάντα: Ημέρα δημοκρατίας (1967) 8/9/1936: Η CNT ανακοίνωνται συμμετοχή αναρχικών στην κυβέρνηση της Μαδρίτης 8/9/1944: Εκτέλεση Λελάς Καραγιάννη μαζί με έξι γυναίκες και εξήντα άντρες 8/9/1944: Ο Αρης Βελουχιώτης μπαίνει στην Καλαμάτα μετά από σκληρή μάχη 8/9/1974: Σύλληψη Κούρτσιο-Φραντζεσκίνι (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 8/9/2007: Επίθεση στο ΑΤ Ζωγράφου 9/9: Βουλγαρία, Λουξεμβούργο: Ημέρα απελευθερωσης (1944), Βόρεια Κορέα: Εθνική γιορτή 9/9/1919: Απεργούν οι αστυνομικοί της Βοστώνης 9/9/1942: Απολύνονται όσοι δημόσιοι υπάλληλοι απήργησαν τις δύο τελευταίες ημέρες στην κατοχική Αθήνα 9/9/1944: Ενοποίηση Σωμάτων Ασφαλείας (ΕΛΑΣ) 10/9: Ημέρα κατά αυτοκτονίας, Μπελίζ: Εθνική γιορτή (1798) 10/9/1907: Πρώτη εκστρατεία κατά καπτίνασματος (Νέα Υόρκη) 10/9/1945: Καταδίκη Βίντκουν Κουίσλινγκ σε θάνατο (Νορβηγία).

● Καλώς σας βρήκαμε και καλό χειμώνα ●●● Το πάσατε το υπονοούμενο, έτσι δεν είναι; ●●● Πώς θα είναι καλός ο χειμώνας; ●●● Τα ευκόλως εννοούμενα παραλείπονται ●●● Ο τέταρτος δρόμος για το σοσιαλισμό περνάει από το σιωνισμό ●●● Και μάλιστα από τον πιο σκληρό, τον πιο ναζιστικό πυρήνα του ●●● «Δεν υπάρχει κανένας λογικός άνθρωπος, όχι στο ΠΑΣΟΚ και στην Ελλάδα αλλά σε όλο τον κόσμο, ο οποίος να δέχεται με κατεβασμένα χέρια τη γνωστή απέντα του ΔΝΤ, που ενισχύεται από την Ε.Ε. και κινείται σε πολύ φιλελύθερες απραπούς», δήλωσε ο Πάρις Κουκουλόπουλος ●●● Προφανώς αναφερόταν στον εαυτό του και τους άλλους Πασόκους, που με σηκωμένα χέρια ψήφισαν το Μηνημόνιο, το ασφαλιστικό και όλα τα υπόλοιπα ●●● Ποια είναι η διαφορά Καραμανλή-Παπανδρέου; ●●● Ο πρώτος έκανε μονίμως διακοπές στα μουλωχτά, ενώ ο δεύτερος κάνει μονίμως διακοπές στα φανερά ●●● Είναι καθαρά ζήτημα ντινιαφερόντων ●●● Πλειστέστερον, ντιβι-

ντι και κοψίδια γίνονται στα κρυφά, ενώ κανό και ποδήλατο μόνο σε δημόσια δέα ●●● Τελικά αυτός ο Τσίπρας ούτε ένα μυστικό παζάρι δεν είναι ικανός να κάνει, με αποτέλεσμα να τρώει τη μια χυλόπιτα μετά την άλλη ●●● Πρώτη από τη Σακοράφα, δεύτερη από τον Τσακνή, τρίτη από το Γλέζο, τέταρτη από το Μητρόπουλο, ποιος άραγε έχει σειρά μέχρι να κάτσει η μπίλια κάπου; ●●● Στο τέλος βλέπουμε να κατεβαίνει ο ίδιος ως υποψήφιος περιφερειάρχης, ελλειπεί αλλού/ης ●●● Τι ακριβώς εννοεί ο «σοσιαρός» κ. Κουβέλης, όταν μιλά για «απομνημονί-

ποίηση» των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών; ●●● Να μπορέσει η Δ.Α. να συνεργαστεί με το ΠΑΣΟΚ, χωρίς να κατηγορηθεί ότι προσχωρεί στις τροϊκές δυνάμεις ●●● Και γιατί δεν το λέει ευθέως; ●●● Πάντοτε οι «σοσιαροί» τύπου Κουβέλη θεωρούν όλους τους άλλους ηλίθιους ●●● Και τον Πεταλωτή τον πλησιάζει κόσμος και του λέει μπράβο! ●●● Ναι, ναι, δεν κάνουμε πλάκα, το είπε καλοκαιριάπικα στο Ρ/Σ Θέμα ●●● «Με έχει πλησιάσει πάρα πολύς κόσμος, εκτός της εκλογικής μου περιφέρειας, ακόμα και κόσμος, ο οποίος πρό-

σκειται στη Νέα Δημοκρατία ή σε άλλα κόμματα, και μου λένε ένα πράγμα: Προχωρήστε, είμαστε μαζί σας, άσχετα, ακόμα και αν δεν ανήκουμε στον δικό σας χώρο, γιατί αυτά που κάνετε, πρέπει να γίνουν και να πάμε μπροστά» ●●● Αυτοί θέλουν πολύ –μα πάρα πολύ– ξύλο ●●● Ποιος έχασε από την (υποτιθέμενη) συμφιλίωση, η Ελσα ή ο Αντώνης; ●●● Η απάντηση είναι απλή: ο Αντώνης, που βλέπει τους Ντορικούς να τον ροκανίζουν σαν καλοψημένο παξιμάδι ●●● Μόλις πάει να προσεταιριστεί κάποιον από δαύτους, αμέσως ξεπηδά άλλος και γίνονται κάτι αχτύπητα δίδυμα ●●● Πλακιωτάκης VS Μαρκογιαννάκη στην Κρήτη ●●● Γιος Βαρβιτσιώτη VS κόρης Πετραλιά στη Γλυφάδα ●●● Καλά ξεμπερδέματα ●●● Ο της Ευρυτανίας είναι Μπακογιάννης ή Μητσοτάκης; ●●● Πώς λέγεται το μέλος της κυβέρνησης που κάνει το ξεναγό στην εδική μπάσκετ των ΗΠΑ; ●●● Χατζηράβης ●●● Κατά κόσμον Νικητιάδης ●●● Προειδοποιητικές βολές Πάγκαλου ●

◆ «Λάθος προβλέψεις, ανειλικρινές δηλώσεις και ανεδαφικές συστάσεις αποτελούν τα βασικά χαρακτηριστικά της στάσης των εκπροσώπων της ΕΕ, του ΔΝΤ και της ΕΚΤ στην Ελλάδα». Ποιος έγραψε τα παραπάνω; Το «Βήμα» του κυρ-Ψυχάρη και του αμαρτωλού ΔΟΛ. Πρέπει, βλέπετε, να αιτιολογηθούν οι νέες σφαλιάρες στον άγρια τσαλαπατημένο ελληνικό λαό και οι τροικανοί προσφέρονται να παίξουν το ρόλο του στόχου με τα βελάκια. Κάνουν και αυτοί τα λάθη τους, γι' αυτό μην κατηγορείτε την κυβέρνηση. Ομως, εδώ που φράσαμε, δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς παρά να υποστούμε και τα νέα μέτρα. Είναι θέμα... εθνικής επιβίωσης. Με τέτοιες κουτοπονηρίες επιδιώκουν να κάνουν το χρόνο να κυλά, δραματικά για τους εργαζόμενους και συνταξιούχους, «κοτσάνι» για τη φάρα των αστών και το κάθε είδους ανώτερο προσωπικό τους.

◆ Μπορεί να υπάρξει κοινωνικό πτακέτο μόνο με 100 εκατ. ευρώ; ρωτήθηκε η Κα-

τσέλη (Ελευθεροτυπία, 22.8.10). Και έδωσε την απάντηση του μήνα: «- Κοινωνικό πτακέτο δεν σημαίνει, αναγκαστικά, επιδόματα. Σημαίνει χαμηλή τιμή φορμάτων, βρεφονηπιακού σταθμού, πρόνοια για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, υπηρεσίες υγείας, ηλεκτρονική εξυπηρέτηση από το Δημόσιο, ολοήμερα σχολεία και στοχευμένα προγράμματα εργασίας και κατάρπισης για τα οποία υπάρχει χρηματοδότηση από το ΕΣΠΑ».

◆ «Όταν λέμε ότι δεν πωλείται η ΔΕΗ, νομίζω ότι μέχρι σε ένα σημείο τουλάχιστον, ικανοποιούνται και τα αιτήματα των συνδικαλιστών.

Επίτημα στην Ελλάδα στην οικονομία δεν γίνεται. Τι θα κάνει, δηλαδή, η Εξεταστική για την οικονομία; Θα εξετάσει αν πάρθηκαν σωτές αποφάσεις στην οικονομική πολιτική και θα τις ποινικοποιήσει; Με βάση ποια άρθρα του Ποινικού Κώδικα; Ξέρετε πολύ καλά ότι σε ένα κράτος δικαίου η ποινική διαδικασία στηρίζεται σε νόμους που περιγράφουν με μεγάλη σαφήνεια τι ακριβώς συνιστά ποινικό αδίκημα. Εδώ μόνο η λα-

πει να δει.

Γ. Παπακωνσταντίνου
Σκληρή σύγκρουση οικονομικών συμφερόντων έχει ξεκινήσει στο παρασκήνιο εν όψει των εκλογών για την ανάδειξη Περιφερειαρχη Αττικής. «Μήλον της Εριδού» της έργα προϋπολογισμού ύψους 15,2 δισ. ευρώ για την κατασκευή των χώρων υγειονομικής ταφής σε Κερατέα, Φυλή και Γραμματικό.

Το Παρόν
Το μεγάλο στοίχημα, αυτή τη στιγμή, είναι ακριβώς να ξαναφέρουμε την ελπίδα και την προ-

οπτική. Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα. Είμαστε σ' ένα μεταίχμιο. Είμαστε σε μια στιγμή, που όσο προβλλόμεις το αρνητικό, τόσο θα μπατάρουμε σε μια αποαισιοδοξία και θα θεωρήσουμε ότι τα πρόγματα θα πηγαίνουν όλο και χειρότερα και θα έχουμε μια αυτοεκπληρούμενη προφητεία.

Γ. Παπακωνσταντίνου (Mega)
Ξεκινάμε με τις καλύτερες προϋποθέσεις (σ.σ. το νέο ποδοσφαιρ

Επιστροφή στην Αντιβασιλεία

Μια από τις χειρότερες περιόδους του νεοελληνικού κράτους είναι η περίοδος της Αντιβασιλείας. Τότε που οι μεγάλες δυνάμεις της εποχής εγκατέστησαν στην Ελλάδα έναν νεαρό και παντελώς ανίκανο βασιλιά και δίπλα του έβαλαν τρεις βασιλούς αντιβασιλείς, οι οποίοι αισκούσαν ολόκληρη την εξουσία. Μια ματιά στα Απομνημονεύματα του Μακρυγιάννη θα μας προσφέρει μια αιθεντική περιγραφή των χρόνων της Αντιβασιλείας.

Εκτότε πέρασαν πολλά-πολλά χρόνια μέχρι να φτάσουμε, εν έτει 2010, σε μια μοντέρνα εκδοχή της Αντιβασιλείας, με αντιβασιλιά τον ιταλό Τομάζο Πάντοα-Σιόπα, ο οποίος θα ελέγχει τον πρωθυπουργό και όλα τα βασικά υπουργεία της κυβέρνησης ως προς την εφαρμογή των ντιρεκτίβων της τροικας. Ως προς αυτό, η ίδια η απόφαση διορισμού του Σιόπα ως συμβούλου του πρωθυπουργού (ΦΕΚ 264 ΥΕΘΟ, 2.8.2010), την οποία θα εξετάσουμε αναλυτικά παρακάτω, δεν αφήνει καμιά αμφιβολία. Γ' αυτό άλλωστε, ο διορισμός του Σιόπα έγινε μες στο κατακαλόκαιρο, ώστε να περάσει στο ντούκου.

Το βιογραφικό του Σιόπα δείχνει βαρύ. Αν το προσέξει κανείς, όμως, θα διαπιστώσει ότι από άποψη σπουδών έχει να επιδείξει μόνο ένα πτυχίο Οικονομικής Σχολής της Ιταλίας και ένα μάστερ του MIT. Αντίθετα, οι θέσεις του σε διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς είναι πολλές και διαδοχικές. Υπήρξε πάντοτε στέλεχος του ΔΝΤ, της EKT, της ΕΕ, τραπεζών και άλλων ευαγών ιδρυμάτων του χρηματιστικού κεφαλαίου. Πολιτική θέση πήρε μόνο μια φορά. Το διάστημα 2006-2008 ορκίστηκε από τον Ρομάνο Πρόντι (πρώην πρόεδρο της Κομισιόν και πιο πριν διοικητή της Τράπεζας του Βατικανού) υπουργός Οικονομικών της βραχύβιας «κεντροαριστερής» κυβέρνησης.

της «Ελιάς». Στη διετία της υπουργίας του ο Σιόπα πρόλαβε να κάνει πολλά. Αύξησε τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση στα 67, μείωσε την κρατική χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων, πάγωσε μισθούς και συντάξεις, αύξησε το ποσοστό απολύσων και μείωσε τις αποζημιώσεις, πετούσκωντες τις κοινωνικές δαπάνες, κατάργησε την οινούμορτητη των δημόσιων υπάλληλων, μετατρέποντας σε προσωρινές δεκάδες χιλιάδες μόνιμες θέσεις εργασίας. Επιχείρησε να καταργήσει ακόμα και τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας! Τέλος, έβαλε μπροστά τις διαδικασίες πώλησης της Alitalia στο γαλλο-αλλανδρικό κονσόρτσιου KLM-Air France, αλλά δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει το ξεπούλημα, γιατί η κυβέρνηση Πρόντι έπεισε, ανοίγοντας το δρόμο στην επιστροφή του «καβαλιέρε».

Οπως βλέπετε, ο ντον Τομάζο έχει όλα τα προσόντα. Είναι ένα καπιταλιστικό γυρούνι, με όλη τη σημασία των λέξεων. Ενας ανάλγητος τεχνοκράτης, που δεν διστάζει μπροστά σε οιδήποτε. Βλέπει μόνο τους αριθμούς που αφορούν την κερδοφορία του κεφαλαιου. Η δυστυχία των ανθρώπων τον αφήνει παγερά αδιάφορο.

Αυτόν τον άνθρωπο πήρε ως υπερσύμβουλό του ο Παπανδρέου. Γιατί άραγε; Δεν μπορούσε να βρει έναν Έλληνα με τα ίδια προσόντα; Φυσικά και μπορούσε και το πιθανότερο είναι να το έκανε, όμως τον Σιόπα δεν τον επέλεξε ο Παπανδρέου, του τον επέβαλε η τρόικα και ειδικά το ΔΝΤ που κάνει το κουμάντο.

Είναι πάγια αρχή του ΔΝΤ να διορίζει έναν υπερ-επιτηρητή σε όλες τις χώρες με τις οποίες υπογράφει δανειακές συμβάσεις. Εναν υπερ-επιτηρητή ο οποίος ασκεί καθήκοντα συμβούλου του πρωθυπουργού, χωρίς να τρίβεται με τους υπουργούς και τις κρατικές

υπηρεσίες. Παρεμβαίνει δηλαδή στο ανώτατο επίπεδο, ενώ τα καθήκοντα των επαφών με τους υπουργούς και του ελέγχου των συμφωνημένων με καθέναν από διάφορους ασκούν οι απλοί επιτηρητές που επισκέπτονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα τη χώρα. Για λόγους πολιτικού τακτ, ο υπερεπιτηρητής δεν ονομάζεται έτσι, αλλά παίρνει πόστο συμβούλου του πρωθυπουργού, για να φαίνεται στους ιθαγενείς ότι υπήρξε ελεύθερη επιλογή του πρωθυπουργού και όχι επιβολή από το ΔΝΤ.

Το ΦΕΚ διορισμού του Σιόπα, παρά τις προσεκτικές διατυπώσεις του, δεν αφήνει αμφιβολία για το ρόλο που θα διαδραματίσει ο γκαιουλάιτερ της τρόικας. Από την αρχή ακόμη της απόφασης διορισμού του από τον πρωθυπουργό, ο ιταλός τεχνοκράτης συνδέεται ευθέως όχι με γενικά καθήκοντα συμβούλου, αλλά με καθήκοντα που απορρέουν από το Μνημόνιο. Αναφέρεται συγκεκριμένα: «Ο πρωθυπουργός έχοντας υπόψη [...] 2. Το εγκεκριμένο πρόγραμμα οικονομικής, δημοσιονομικής και διαρθρωτικής πολιτικής της Ελλάδας στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης, που χρηματοοικονομικά στηρίζεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (ΕΕ), την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), με το μεγαλύτερο διεθνές δανειακό πρόγραμμα. 3. Το γεγονός ότι το πρόγραμμα αυτό συνδυάζει μοναδικά και πρωτοφανή χαρακτηριστικά και απαρτίσεις. 4. Την κατά συνέπεια ανάγκη εξασφάλισης συμβούλευτικών υπηρεσιών υψηλοτάτου επιπέδου στον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση για θέματα που άποτονται της εφαρμογής του εν λόγω προγράμματος και ιδίως για θέματα μακροοικονομικής πολιτικής, χρηματοπιστωτικά και τραπεζικά θέματα, καθώς και θέματα δημοσιονομικής διοχετεύσης.

Ο Σιόπα, λοιπόν, διορίστηκε γενικός δερβένος στην κυβέρνηση Παπανδρέου και έτσι η επιτήρηση παίρνει τα χαρακτηριστικά της οικονομικής κατοχής. Οσοι χαρακτηρίζουνται περιβόλητο Μνημόνιο, από τη στηγμή της υπογραφής του, δωσιλογικό, επιβεβαιωνόμαστε για μια ακόμη φορά. Πουλήσαν τον ελληνικό λαό στο διεθνές χρηματιστικό κεφαλαίο, το οποίο δεν τους έχει απόλυτη εμπιστοσύνη, γ' αυτό και τους διορίζει και έναν υπερ-επιτηρητή, ο οποίος θα ασκεί τα ουσιαστικά καθήκοντα του πρωθυπουργού.

Κακόγουστο αστείο

Κακόγουστο αστείο έχει καταντήσει η ιστορία με τον ανασχηματισμό της κυβέρνησης. Ενα αστείο, όμως, που δίνει την ευκαιρία να προβάλλεται σε πρώτο πλάνο η παραπολιτική έναντι της πολιτικής, γεγονός που συμφέρει πάρα πολύ τον Παπανδρέου, καθώς του δίνει τη δυνατότητα και την προσωπική του θέση να εδραιώνει και μικρές ανάσες να παίρνει. Γ' αυτό και είναι το ίδιο το πρωθυπουργικό επιτελείο που τροφοδοτεί με διαφορετικές όλα τα περί ανασχηματισμού σενάρια.

Ηταν ο Πετολωτής που άνοιξε το θέμα στις αρχές του Αυγούστου και αυτός που (υποτίθεται ότι) το έκλεισε, στα τέ-

λη του ίδιου μήνα, μιλώντας για ανασυγκρότηση της λειτουργίας της κυβέρνησης και όχι ανασχηματισμό. Και η μια και η άλλη δήλωση τροφοδότησαν σωρεία δημοσιευμάτων, που κατακυρίευσαν την επικαιρότητα, ρίχνοντας σε δεύτερη μοίρα τα ουσιαστικά θέματα, που δεν σχετίζονται με τα πρόσωπα των υπουργών, αλλά με την ακολουθούμενη πολιτική.

Οπως γίνεται σε κάθε αστική κυβέρνηση, όλη αυτή η φιλολογία ενεργοποίησε ανακλαστικά μέσα και έξω από την κυβέρνηση. Ο Πάγκαλος έστειλε, με ηχηρό τρόπο, τις προειδοποιήσεις του, ότι δεν θα δεχτεί υπουργό-καπέλο, η Μπιρ-

μπίλη διέρρευσε την άρνησή της να είναι υποψήφια περιφερειάρχης, ο Πετολωτής έστειλε μήνυμα ότι ο Παπανδρέου θα πάρει τις αποφάσεις για το ποιοι θα είναι υποψήφιοι και δε σηκώνει αντιρρήσεις, το παρασκήνιο άρχισε να οργιάζει και κάποιοι βρήκαν την ευκαιρία να ξεφορτωθούν τη Σιούτη, αδυνατίζοντας έτσι τον Παμπούκη.

Και γιατί να μας ενδιαφέρουν όλ' αυτά; Κανένα κίνδυνο δεν πρόκειται να αντιμετωπίσει η κυβέρνηση από τις εσωτερικές έριδες, που πάντοτε υπάρχουν στα αστικά κόμματα εξουσίας. Κίνδυνο για την κυβέρνηση μπορεί να αποτελέσει μόνο η δύσυντη της ταξικής πάλης.

■ Αρχηγός για κλάματα

Εχει, πραγματικά, μεγάλη πλάκα ο Τσίπρας. Στην προσπάθειά του να αποκλείσει τον Αλαβάνο από υποψήφιο περιφερειάρχη Αττικής, τρώει τη μία χυλόπιτα μετά την άλλη. Πρώτα η Σακοράφα, μετά ο Τσακνής, μετά ο Γλέζος, τελικά δεν «έκατσε» ούτε ο Μητρόπουλος. Η πλάκα είναι πως τηρεί την άρνηση της πάνω του και τα 'κανε ρόδι, αποδεικνύοντας ότι πως δεν έχει ιδέα για το πώς στήνονται αυτές οι δουλειές. Γιατί, βέβαια, δεν πάει ο ίδιος ο αρχηγός να φέρει τη χαλόπιτα. Στέλνει πρώτα άλλους, γίνονται τα παζάρια στο παρασκήνιο και ο αρχηγός εμφανίζεται στο τέλος και μόνο αν η δουλειά έχει κλείσει.

Κι ενώ όλοι στο ΣΥΝ στητίριζαν τον αρχηγούλη για την ασχετισμένη του, αυτός εμφανίστηκε στο Mega (25.8.10) και πέταξε την εξής κοτσάνα: «Καταρχάς, πριν συνεδριάσουν τα συλλογικά όργανα όλη αυτή η συζήτηση είναι μια συζήτηση που εν πολλούς διεξήγεται και στα ΜΜΕ διότι εμείς ουδέποτε μπήκαμε σε μια διαδικασία ονοματολογίας αλλά κατέυθυνσης. Ονόματα χωρίς περιεχόμενο είναι πουκάμισο αδειάντον». Λίγο μετά, όμως, ο ίδιος ομολόγησε ότι συζήτησαν με τον Τσακνή: «Λέτε να μην ξέραμε

Κάτω από την αμερικανική μπότα παραμένει το Ιράκ

Στις 31 Αυγούστου, ο Μπαράκ Ουμπάμα με ομιλία του από το Οβάλ Γραφείο ανακοίνωσε τον τυπικό τερματισμό, ύστερα από επτάμισι χρόνια, των αμερικανικών στρατιωτικών επιχειρήσεων στο Ιράκ και την αλλαγή του ρόλου της αμερικανικής παρουσίας στη χώρα, οι τύχες της οποίας υποτίθεται ότι περνούν πλέον στα χέρια του ιρακινού λαού.

Στην πραγματικότητα πρόκειται για λίγινη της αμερικανικής κατοχής, που αποσκοπεί στην εκτόνωση της αυξανόμενης αντίθεσης της αμερικανικής κοινής γνώμης στη συνέχιση του πολέμου, αλλά και στην εξοικονόμηση πόρων και στρατιωτικών δυνάμεων για τον πόλεμο του Αφγανιστάν. Στο Ιράκ παραμένουν 50.000 αμερικανοί στρατιώτες, μια ισχυρή δηλαδή κατοχική δύναμη, με ρόλο υποτίθεται εκπαιδευτικό και συμβουλευτικό. Παράλληλα βέβαια θα συνοδεύ-

ουν τα ιρακινά στρατεύματα σε επικίνδυνες περιπόλες και αποστολές, θα συμμετέχουν στην καταδίωξη «τρομοκρατών» και θα προσφέρουν αεροπορική υποστήριξη στον ιρακινό στρατό. Θα πληρώνονται μισθό μάχιμων, γιατί στην πραγματικότητα και ο ρόλος τους θα είναι μάχης. Παράλληλα, αναμένεται να διπλασιαστεί ο αριθμός των ιδιωτών μισθοφόρων, οι οποίοι εκτελούν πολλά από τα καθήκοντα του αμερικανικού στρατού, αλλά με πολύ μεγαλύτερο μισθό.

Ο τυπικός τερματισμός των αμερικανικών στρατιωτικών επιχειρήσεων δεν θα ολλάξει σε τίποτα τη ζοφερή πραγματικότητα που βιώνει ο λαός στο «ελεύθερο» και «ανεξάρτητο» πλέον Ιράκ. Ας αφήσουμε τους εκαποντάδες χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες, τα εκαποντόμυρια των προσφύγων, την καταστροφή των βασικών υποδομών της χώρας, των αρχαιο-

λογικών θησαυρών, τη μόλυνση του νερού και του εδάφους από τις βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανίου. Η αιβεβαιότητα και η ανασφάλεια συνεχίζονται, οι φυλετικές και οι εθνοτικές αντιθέσεις, που υποδαμάζονται από τους Αμερικάνους για να διασπάσουν τον ιρακινό λαό και να καταστείλουν την αντικατοχική αντίσταση, συνεχίζουν να τροφοδοτούν το εμφύλιο μακελειό. Μόνο μέσα στον Αύγουστο 535 Ιρακινοί έχασαν τη ζωή τους έναντι 500 του Ιούλιο. Παράλληλα συνεχίζονται οι επιθέσεις οργανώσεων της ιρακινής αντίστασης εναντίον αμερικανικών και κυβερνητικών στόχων, αλλά και εναντίον στελεχών της σουνιτικής πολιτοφυλακής «Γιοι του Ιράκ» που συνεργάζονται με τον αμερικανικό στρατό και πληρώνονται από το Πεντάγωνο για την καταστολή της ιρακινής αντίστασης.

Ιδιαίτερα δύσκολη παραμένει και

η καθημερινή ζωή του ιρακινού λαού. Οπως επισημαίνει και ο «Economist», «παρόλο που ο αμερικανικός λαός έχει πληρώσει περισσότερα από 700 δις δολάρια, πολλοί Ιρακινοί δεν έχουν πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες, το πόσιμο νερό είναι σπάνιο, οι υπηρεσίες υγείας και η εκπαίδευση ανεπαρκείς, ηλεκτρικό ρεύμα διατίθεται μόνο για λίγες ώρες την ημέρα και το πετρελαιο συχνά εξαντλείται. Πολλοί ισχυρίζονται ότι η ζωή είναι δυσκολότερη από ποτέ».

Η πολιτική κρίση συνεχίζεται, καθώς έξι μήνες μετά τις εκλογές της 7ης Μαρτίου οι πολιτικές δυνάμεις με τα μεγαλύτερα ποσοστά ψήφων δεν έχουν καταφέρει να συμφωνήσουν στο σχηματισμό κυβέρνησης.

Παρόλο που το χρονοδιάγραμμα αποχώρησης των αμερικανικών στρατευμάτων προβλέπει ότι και η δύνα-

μη των 50.000 στρατιωτών που παραμένει στο Ιράκ θα εγκαταλείψει τη χώρα στο τέλος του 2011, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι Αμερικανοί θα διατηρήσουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο υπό το στρατιωτικό τους έλεγχο το Ιράκ. Οχι μόνο για να διασφαλίζουν την εκμετάλλευση του τεράστιου ενεργειακού του πλούτου, αλλά και γιατί θα χρησιμοποιείται ως σημαντική επιχειρησιακή βάση για τον έλεγχο όλης της περιοχής και ιδιαίτερα του Ιράν. Ήδη, όλοι περισσότεροι πρώην και νεον αμερικανοί αξιωματούχοι εκφράζουν σοβαρές επιφυλάξεις ως προς τη μελλοντική αντιστράτηγο Μπαμπακίρ Ζεμπάρι δήλωσε: «αν ρωτηθώ για την αποχώρηση, θα ελεγα στους πολιτικούς ότι ο αμερικανικός στρατός πρέπει να μείνει μέχρι ο ιρακινός στρατός να είναι πλήρως έτοιμος το 2020».

13 δισ. δολάρια για την αγορά αμερικανικών όπλων

Στην αγορά αμερικανικών όπλων, στρατιωτικού εξοπλισμού, αεροπλάνων, τανκς και πλοίων πρόκειται να προχωρήσει το Ιράκ, ύψους τουλάχιστον 13 δις δολαρίων, σύμφωνα με την αμερικανική εφημερίδα «USA TODAY» (1/9/10). Οι μισές περίπου συμφωνίες έχουν ήδη κλείσει, ενώ για τις υπόλοιπες οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται. Οι συμφωνίες αυτές προβλέπουν επίσης τη συντήρηση των οπλικών συστημάτων και την εκπαίδευση των

Επιπλέον η ιρακινή κυβέρνηση έχει ζητήσει να αγοράσει 18 F – 16 Falkon πολεμικά αεροσκάφη στα πλαίσια ενός προγράμματος ύψους 3 δις δολαρίων, το οποίο επίσης περιλαμβάνει τη συντήρηση των αεροσκαφών και την εκπαίδευση των πιλότων. Αν η αγορά εγκριθεί από το Κογκρέσο, το πρώτο αεροσκάφος θα φτάσει στο Ιράκ το 2013 και οι πρώτοι δέκα πιλότοι θα εκπαιδευτούν στις ΗΠΑ.

Ολα αυτά σημαίνουν ότι ο ιρακινός στρατός και ο εξοπλισμός του θα είναι υπό τον πλήρη έλεγχο του αμερικανικού Πενταγώνου και η θηλιά της εξάρτησης της χώρας από τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό ακόμη πιο σφιχτή. Περί αυτού, δεν αφήνει καμία αμφιβολία και η δήλωση του αμερικανού αντιστράτηγου Μάικλ Μπαμπτέρο, υπεύθυνο για την εκπαίδευση του ιρακινού στρατού: «Αυτές (οι συμφωνίες) θα βοηθήσουν πρώτα απ' όλα τον ιράκινο στρατό να αναπτύξει τις ικανότητές του και δεύτερο θα οικοδομήσουν τις στρατηγικές μας σχέσεις για το μέλλον».

Δυο μέρες αργότερα, η «Washington Post» αποκάλυψε ότι «η CIA καταβάλλει μυστικά πληρωμές σε πολλά μέλη της κυβέρνησης Καρζάι. Οι Μοχάμεντ Ζία Σαλέχι, που κατηγορείται για διαφθορά, κήτων στην κατάσταση μισθοδοσίας της CIA για πολλά χρόνια.

Οι Μοχάμεντ Ζία Σαλέχι, που

■ Αφγανιστάν

Η πραγματικότητα διαψεύδει την προπαγάνδα

Το τελευταίο διάστημα, τόσο ο αμερικανός διοικητής των νατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, στρατηγός Ντέιβιντ Πετρέους, όσο και ανώτεροι νατοϊκοί οξιωματούχοι έχουν επιδιθεί με αλλεπάλληλες δηλώσεις τους σε μια παραπλανητική, όπως δείχνουν τα γεγονότα, προπογανδιστική εκστρατεία, με στόχο να πείσουν ότι οι νατοϊκές εκκαθαριστικές επιχειρήσεις σημειώνουν πρόοδο στο Αφγανιστάν και ότι τα αμερικανικά στρατεύματα κερδίζουν έδαφος σε βάρος των Ταλιμπάν στο νότιο και ανατολικό Αφγανιστάν, περιορίζοντας όλο και περισσότερο τις περιοχές που ελέγχουν.

Ομως ούτε ο αριθμός ούτε τα γεγο-

νότα επιβεβαιώνουν τις εκτιμήσεις αυτές. Αντίθετα, οι επιθέσεις των Ταλιμπάν εναντίον νατοϊκών στόχων αυξάνονται συνεχώς, ενώ ο απολογισμός και για τον Αύγουστο είναι ιδιαίτερα οδυνηρός για τον αμερικανικό στρατό. Συγκεκριμένα, από τις 27 μέχρι τις 31 Αυγούστου σκοτώθηκαν 22 Αμερικανοί στρατιώτες, οι 17 από αυτούς διέδιοις εκρηκτικούς μηχανισμούς, στο νότιο και ανατολικό Αφγανιστάν, ενώ συνολικά τον Αύγουστο σκοτώθηκαν 80 νατοϊκοί στρατιώτες, από τους οποίους οι 56 Αμερικανοί. Από την αρχή της χρονιάς μέχρι στημής έχουν σκοτωθεί 490 νατοϊκοί στρατιώτες έναντι 521 το 2009, που ήταν η πιο πολύ-

κρη χρονιά από την έναρξη του πολέμου το 2001.

Αξίζει να σημειωθεί ότι σε συνέπεια τύπου που έδωσε ο στρατηγός Ντ. Πετρέους στις 31 Αυγούστου στους ανταποκριτές των ζένων ΜΜΕ απέδωσε την αύξηση των επιθέσεων των Ταλιμπάν εναντίον των νατοϊκών δυνάμεων στο ότι αισθάνονται ότι απειλούνται στα μέχρι τώρα ασφαλή πρόπριγιά τους, ενώ παραδέχτηκε ότι την ίδια στιγμή επεκτείνουν την επιρροή και τις επιχειρήσεις τους σε όλη τη χώρα, ιδιαίτερα στις περιοχές εκείνες που ο Πετρέους ισχυρίζεται ότι οι νατοϊκές δυνάμεις έχουν σημειώσει πρόοδο, δηλώνοντας ότι εγγυώνται την ασφάλεια τους και ότι θα τους προσφέρουν κάθε βοήθεια στο έργο τους, με την προϋπόθεση ότι θα κάνουν το ίδιο και οι δυνάμεις κατοχής.

Απαντώντας στις προαναφερόμενες δηλώσεις των νατοϊκών αξιωματούχων, οι Ταλιμπάν με ανακοίνωσή τους τις κατήγορειλαν ως παραπλανητική προπαγάνδα και κάλεσαν τους δημοσιογράφους να επισκεφτούν το Αφγανιστάν, να δουν και να ερευνήσουν από κοντά την πραγματικότητα, ιδιαίτερα στις περιοχές εκείνες που ο Πετρέους ισχυρίζεται ότι οι νατοϊκές δυνάμεις έχουν σημειώσει πρόοδο, δηλώνοντας ότι εγγυώνται την ασφάλεια τους και ότι θα τους προσφέρουν κάθε βοήθεια στο έργο τους, με την προϋπόθεση ότι θα κάνουν το ίδιο και οι δυνάμεις κατοχής.

Πρόκειται για μια πλή

Συνομιλίες υποταγής και αντίσταση των όπλων

Αυτή είναι η γλώσσα των διαπραγματεύσεων που χρησιμοποιεί ο παλαιοστινιακός λαός. Οι συνομιλίες μέσω των τουφεκιών κι όχι των ασήμαντων διαπραγματεύσεων στις οποίες οι παραχωρήσεις γίνονται μόνο στα παλαιοστινιακά δικαιώματα». Τα λόγια ανήκουν στον βουλευτή της Χαμάς Μασίρ Αλ-Μάσρι, σε λόγο που εκφώνησε μπροστά σε χιλιάδες Παλαιοστινιούς που διαδήλωσαν το απόγευμα της περασμένης Τρίτης έξω από το προσφυγικό στρατόπεδο της Τζαμπάλιγια (στη Λωρίδα της Γάζας) κατά των «ειρηνευτικών» συνομιλιών που διεξάγονται στην Ουαστιγκτον.

Η «γλώσσα των τουφεκιών» ήταν η επίθεση ενόπλων της Χαμάς σε αυτοκίνητο που επέβαιναν εβραίοι έποικοι κοντά στη Χεβρώνα της Δυτικής Οχθής, κατά την οποία σκοτώθηκαν τέσσερις έποικοι (δυο άντρες και δύο γυναίκες). Μια επίθεση που αποτέλεσε γροθιά στο στομάχι όλων αυτών που αυτές τις μέρες συμποσιάζονται στις άνετες καρέκλες του Λευκού Οίκου, παίζοντας ένα ακόμα κακόγουστο παιχνίδι «ειρηνευτικής» κοροϊδίας. Το γεγονός ότι η επίθεση (και μια δευτέρη που ακολούθησε, με δύο Ισραηλινούς τραυματίες) έγινε στη Δυτική Οχθή και μάλιστα δύο μέρες πριν την έναρξη των άμεσων συνομιλιών μεταξύ Παλαιοστινιακής Αρχής (ΠΑ) και Ισραήλ στην Ουαστιγκτον, απέδειξε ότι η δικτατορική μπότα του Αμπάς δεν ήταν ικανή να καταστεί στην Αντίσταση, παρά την άγρια καταστολή που έχει εξαπολύσει εδώ και τρία χρόνια, σε συνεργασία πάντα με τον Ισραηλινό στρατό κατοχής.

Οι μαζικές συλλήψεις που ακολούθησαν στη Δυτική Οχθή (150 υποστηρικτές της Χαμάς συνελήφθησαν από την αιστυνομία του Αμπάς και 50 Παλαιοστινοί συνελήφθησαν από τον

ισραηλινό στρατό την επαύριο της επίθεσης) δεν απέφεραν τίποτα. Το μόνο που έδειξαν είναι η απελπίδα προσπάθεια επιδειξης δύναμης των κατοχικών δυνάμεων, στις οποίες πλέον συγκαταλέγονται και οι μπάτσοι του Αμπάς.

Από την άλλη μεριά του Ατλαντικού, ο προσδοκίες μάλλον είναι περιορισμένες. Κι αυτό γιατί οι «ειρηνευτικές συνομιλίες» (που βρήκαν ενάντιά τους σύσσωμες τις οργανώσεις αντίστασης, οι οποίες από τα μέσα του Αυγούστου εξέδωσαν κοινή ανακοίνωση ενάντια στις συνομιλίες), υπό την αιγιδα του Ομπάμα, είναι καταδικασμένες να αποτύχουν, οποιαδήποτε κι αν είναι η κατάληξη της πρώτης συνάντησης μεταξύ των τριών ηγετών (Αμπάς, Νετανιάχου και Ομπάμα) στην Ουαστιγκτον. Ακόμα, δηλαδή, κι αν η συνάντηση –η οποία δεν έχει ολοκληρωθεί τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές– παρουσιαστεί ως «εποικοδομητική», θα είναι ένα φρίσκο, όπως φρίσκο ήταν όλες οι παρόμοιες συναντήσεις την τελευταία δεκαετία. Γιατί το πρόβλημα δεν είναι μόνο οι εποικισμοί που συ-

νέχεια επεκτείνονται, με αποτέλεσμα να έχουν εγκατασταθεί στη Δυτική Οχθή 8.000 έποικοι τους τελευταίους έξι μήνες, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία του ισραηλινού υπουργείου Εξωτερικών. Ούτε οι κατά καιρούς αποκαλύψεις για επεκτάσεις των εποικισμών καθ' όλη την περίοδο των τελευταίων δέκα μηνών, που υποτίθεται ότι είχαν «παγώσει» (η τελευταία αποκάλυψη ήρθε τρεις μέρες πριν την έναρξη των συνομιλιών από το ίδιο το πρακτορείο ειδήσεων της ΠΑ WAFA, για δύο εποικισμούς στους οποίους γίνονταν οικοδομικές εργασίες στη βόρεια Δυτική Οχθή).

Το πρόβλημα είναι ότι η Δυτική Οχθή έχει μετατραπεί σε προκεχωρημένο φυλάκιο του ισραηλινού στρατού που άλωνίζει κατά το δοκούν, ενώ η Λωρίδα της Γάζας παραμένει αποκλεισμένη με τις διακοπές ρεύματος στην ημερήσια διάταξη. Το πρόβλημα είναι οι χιλιάδες παλαιοστίνιοι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές, οι καθημερινές ταπεινώσεις των Παλαιοστίνιων στα μπλόκα της Δυτικής Οχθής, η συνηγή εκμετάλλευση των Παλαιοστίνιων στα κάτεργα του Ισ-

ραήλ, το τείχος του αισχους που μετατρέπει τη Δυτική Οχθή σε δεύτερη παλαιοστινιακή φυλακή (μετά τη Λωρίδα της Γάζας) και οι εκατομμύρια πρόσφυγες που ζουν ανά τον κόσμο περιμένοντας κάποτε να γυρίσουν στις εστίες τους. Αυτά τα προβλήματα δεν πρόκειται να λυθούν μέσα από οποιεσδήποτε συνομιλίες. Μέσα από αυτές το μόνο που θα μπορούσε να δεχτεί ο Νετανιάχου είναι μια ακόμα επέκταση του «παγώματος» των εποικισμών κι αυτό όμως μόνο με ισχυρά ανταλλάγματα από τον Αμπάς.

Λίγες μέρες πριν αναχωρήσει για την Ουαστιγκτον, ο Νετανιάχου ξεκαθάρισε ότι δεν έδωσε καμία υπόσχεση στον Ομπάμα ότι θα επεκτείνει την περίοδο «παγώματος» των εποικισμών, δηλώνοντας ότι το ζήτημα των εποικισμών θα είναι ένα από τα ζητήματα που θα διευθετηθούν σε μια μελλοντική συμφωνία για το τελικό status. Από την άλλη μεριά, ο μεσολαβητής των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή, Τζορτζ Μίτσελ, αποκάλυψε στους δημοσιογράφους το στόχο της κυβέρνησης του για το χρονοδιάγραμμα των νέων συνομιλιών, δηλώνοντας ότι είναι ρεαλιστικό να ολοκληρωθούν μέσα σε ένα χρόνο. Το διοι, όμως, είχε γίνει και στο παρελθόν, όχι μόνο με τον αμερικανόπνευστο «οιδικό χάρτη» της κυβέρνησης Μπους το 2003, που υποτίθεται ότι θα έδινε λύση στο παλαιοστινιακό, αλλά και το Νοέμβρη του 2007, στη διεθνή σύνοδο της Ανάπολης των ΗΠΑ, που ο δύο πλευρές δεσμεύτηκαν για ολοκλήρωση των «ειρηνευτικών» συνομιλιών μέσα σε ένα χρόνο. Το ότι τίποτα από αυτά δεν μπόρεσε να πετύχει (αντίθετα ο δύναμη η ένταση) δεν οφείλεται στην ανικανότητα των ηγετών, αλλά στην αδυναμία τους να καταστείλουν την

παλαιοστινιακή αντίσταση, πράγμα που είναι προσπατούμενο για οποιαδήποτε «λύση» στα πλαίσια της αμερικανικής κηδεμονίας και της σιωνιστικής ισχύος.

Οι σιωνιστές δεν πρόκειται να κάνουν ούτε βήμα πίσω, αν η ΠΑ δεν κατορθώσει να εξασφαλίσει μόνη της αυτό που αποκαλούν «ασφάλεια του Ισραήλ», για την οποία ο εκπρόσωπος του ισραηλινού πρωθυπουργού, Μαρκ Ρεγκέβ, δήλωσε ότι πάρει «χειριχέρι» με την ειρήνη. Η επίθεση των ενόπλων της Χαμάς απέδειξε ότι η ΠΑ δε μπορεί να εξασφαλίσει αυτή την «ασφάλεια». Το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να εντείνει την καταστολή ακόμα και ενάντια σε οργανώσεις που συμμετέχουν στην PLO, όπως το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, του οποίου απαγορεύτηκε η εκδήλωση που είχε προγραμματίσει στη Ραμάλα μαζί με το Δημοκρατικό Μέτωπο και το Παλαιοστινιακό Κόμμα του Λαού (που ιδρύθηκε το 1982 από στελέχη του πρώην KK). Επειδή η εκδήλωση που επιχειρήθηκε να γίνει στις 25 του Αυγούστου του ήταν ενάντια στις «ειρηνευτικές» συνομιλίες, οι παλαιοστινιακές δυνάμεις ασφαλείας την διέλυσαν, με το αιτιολογικό ότι επρόκειτο να πραγματοποιηθεί «παράνομη διαδήλωση! Το Λαϊκό Μέτωπο, μάλιστα, δήλωσε ότι παρώντες τη συμμετοχή του στην Εκτελεστική Επιτροπή της PLO, καταγγέλλοντας την πραξικοπηματική υπερψήφιση της πρότασης Αμπάς υπέρ της έναρξης των συνομιλιών από το ένα τρίτο των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής, αν και απαιτείται πλειοψηφία τουλάχιστον των δύο τρίτων (στα 18 μέλη ψήφισαν υπέρ μόνο τα έξι, σε συνεδρίαση που παρευρίσκονταν μόλις τα εννιά).

Απεργιακός πυρετός στη Ν. Αφρική

Oποια έκβαση κι αν έχει η απεργία των Δημοσίων Υπαλλήλων στη Νότια Αφρική (τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές οι απεργοί δεν έχουν αποφασίσει ακόμα τη στάση τους), το σύγουρο είναι ότι απετελεσμένη με τις διακοπές ρεύματος στην ημερήσια διάταξη. Το πρόβλημα είναι οι χιλιάδες παλαιοστίνιοι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές, οι καθημερινές ταπεινώσεις των Παλαιοστίνιων στα μπλόκα της Δυτικής Οχθής, η συνηγή εκμετάλλευση των Παλαιοστίνιων στα κάτεργα του Ισ-

τυπικές απεργίες, αλλά με κάτι περισσότερο. Κι αυτό το περισσότερο φρίσε όχι μόνο τους εργατοπατέρες της COSATU, αλλά και το «Κομμουνιστικό» Κόμμα, που έσπευσε να βγάλει ανακοίνωση (που δημοσιεύτηκε μέσα από το site της COSATU στη διεύθυνση <http://www.cosatu.org.za/show.php?include=docs/pr/2010/pr0830.html&ID=3847&cat=COSATU%20Today>), με την οποία, αν και τάσσεται «στο πλευρό των εργατών», καταγγέλλει τις πράξεις «απειθαρχίας κάποιων απεργών» που παραμέλησαν ασθενείες (!), «αναποδογύρισαν ασθενοφόρων» και «απειλήσαν φοιτητές και άλλους εργαζόμενους», για να καταλήξει στο ζουμί ότι «ο δημόσιος τομέας είναι κρίσιμος για το αναπτυξιακό κράτος που θέλουμε να χτίσουμε!». Κι επειδή ο δημόσιος τομέας είναι «κρίσιμος», το «Κύκλωπος» (σαν υπεύθυνη δύναμη) τόσο την κυβέρνηση όσο και τα συνδικάτα να εξασφαλίσουν πολύ γρήγορη λύση της απεργίας!

Αυτά τα έλεγαν αναγνωρίζοντας ότι οι τιμές των κατοικιών στη Νότια Αφρική έχουν εκτιναχθεί στα υψη, σημειώνοντας 389% αύξηση από το 1997 μέχρι το 2008, ενώ η ανεργία καλπάζει, με 900 χιλιάδες θέσεις ερ-

φετειοί Χαρζάι, επειδή είναι ένας τόσο δύσιος άνθρωπος.

Κι ακόμα δεν είδαμε τίποτα

Επιστροφή στα μαγκάλια και στις γκαζιέρες! Γιατί όχι; Κάπως έτσι θ' απαντώσουν από την κυβέρνηση στη λαϊκή οργή για τη μελετώμενη εξίσωση της φορολογίας στο πετρέλαιο Θέρμανσης μ' αυτή του πετρελαίου κίνησης, που θα φορτώσει τα νοικοκυριά με ένα επιπλέον κόστος περίπου 400 ευρώ το χιλιόλιτρο.

«Γιατί να πληρώνει το κράτος το πετρέλαιο της Αγγελοπούλου;», δηλώνουν παράγοντες του υπουργείου Οικονομικών. Βρέθηκε και το ιδεολόγημα. Το ίδιο σάπιο ιδεολόγημα που χρησιμοποιείται για κάθε πετσόκομμα κοινωνικής δαπάνης: επικαλούνται την κοινωνική δικαιοσύνη και είναι έτοιμοι να επιστρέψουν το φόρο σε ελάχιστους εντελώς εξαθλιωμένους άνεργους και συνταξιούχους. Σαν τυράκι, για να πιάσουν στη φάκα τη μεγάλη μάζα των εργαζόμενων που κάθε χρόνο τέτοια εποχή μετράει τις οικονομίες της για τα σχολικά των παιδιών και για το πετρέλαιο του χειμώνα.

Αυτό είναι τελικά το μέτρο ισοδύναμης απόδοσης, που θα επιτρέψει να μη μεταταγούν όλα τα τρόφιμα στον υψηλό συντελεστή ΦΠΑ (23%), όπως αναφέρει το Μνημόνιο Νο2. Κι ακόμα δεν έχουμε δει τίποτα.

Η πολιτική του δωσιλογικού Μνημόνιου είναι βαρέλι δίχως πάτο. Το είχαμε επισημάνει από την πρώτη στιγμή και η πρώτη επικαιροποίηση το επιβεβαιώνει. Δεν υπάρχει όριο στα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα. Αυτά θα διαδέχονται το ένα το άλλο σε μια αιλυσίδα χωρίς τέρμα. Στόχος τους είναι να ξεζουμίσουν τους εργαζόμενους και τη χώρα, να «κινεζοποιήσουν» το ελληνικό προλεταριάτο.

Οριο μπορεί να βάλλουν μόνο αυτοί που υφίστανται τις συνέπειες. Οσο αυτοί μένουν στη γκρίνια και τη μουρμούρα, όσο σέρνονται πίσω από τις ψωφοδεείς κινητοποιήσεις των επαγγελματιών εργατοπατέρων, όσο περιμένουν να υπάρξει λύση μέσα από το πολιτικό σύστημα και δεν πάρνουν την υπόθεση στα χέρια τους, η επίθεση θα γίνεται συνεχώς πιο σκληρή, πιο ανάλγητη.

Το κοινοβουλευτικό πολιτικό φάσμα φόρεσε ήδη τα καλά του και ετοιμάζεται για μια ακόμη «γιορτή της δημοκρατίας», τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές. Καλούν τους πεινασμένους να εκλέξουν φοροεισπράκτορες και διαχειριστές της πείνας.

Τι έχουμε να περιμένουμε απ' όλους αυτούς; Άλλοι διαχειρίζονται το Μνημόνιο. Άλλοι περιμένουν να τους διαδεχτούν. Και άλλοι λειτουργούν σαν κοινωνικά αμορτισέρ, φροντίζοντας για τη σταθερότητα του συστήματος. Αυτή είναι η λειτουργία της δημοκρατίας τους, αυτό είναι το πολιτικό τους σύστημα.

Θα το ξαναγράψουμε, λοιπόν: η εργατική τάξη πρέπει να συγκροτήσει την ανεξάρτητη πολιτική της έκφραση. Το δικό της επιτελείο. Οχι πια κάτω από ξένες σημαίες!

Στρατηγέ, ιδού ο στρατός σας

■ Ο άνθρωπος για όλες τις δουλειές

Στα τέλη του Ιούλη, ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλος συναντήθηκε με την τρόικα. Οπως δήλωσε σε ανακοίνωσή του, τους εξέφρασε τη «σαφή και κατηγορηματική» δέση ότι «δεν πρέπει να υπάρξει καμία εκ νέου παρέμβαση». Η απάντηση δόθηκε με το Μνημόνιο-2 και τα δύο αυτό περιλαμβάνει. Ομως, δεν είναι αυτό το ζήτημα. Η τρόικα δεν συναντήθηκε με τον Παναγόπουλο για ν' ακούσει τις απόψεις της ΓΣΕΕ και να τις σεβαστεί. Ούτε ο Παναγόπουλος είχε καμία αυταπάτη ότι δια το πάρουν στα σοβαρά. Η τρόικα ζήτησε τη συνάντηση με τον Παναγόπουλο γιατί επιδιώκει την πολιτική και κοινωνική νομιμοπόίηση της κατοχής (για τον ίδιο λόγο συναντήθηκε και με τον υποτιθέμενο αντιμημονιακό Α. Σαμαρά). Και ο Παναγόπουλος, πιστό σκυλί της αστικής εξουσίας, έσπεισε να παζεί και το ρόλο του δωσίλογου.

ΥΓ: Στα τέλη του Αυγούστου και ενώ είχε ήδη δημοσιοποιηθεί το Μνημόνιο-2, ο Παναγόπουλος έσπεισε να συναντηθεί και με το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης, που υποτίθεται ότι έκανε διάλογο ενόψει ΔΕΘ. Οταν όλα είναι τόσο καδαρά, η δωσιλογική ΓΣΕΕ σπεύδει να προσφέρει άλλοι διαλόγου όποτε της ζητείται.

■ Κυνική ομολογία

«Οι σημερινές τιμές του ψωμιού απεικονίζουν τις τιμές κατά την κορύφωση της επισποτικής κρίσης του 2008, όταν τα μαλακά σιτηρά (τα οποία χρησιμοποιούνται για το ψωμί) και το αλεύρι εκτινάχθηκαν στα ύψη. Οι διεθνείς τιμές των μαλακών σιτηρών και των αλεύρων κατέρρευσαν μετά την επισποτική κρίση του 2008, οι τιμές δύμως του ψωμιού στην Ελλάδα παρέμειναν σταθερές. Επομένως, δεν υπάρχει κανένα περιδώριο και κανένας λόγος για αύξηση της τιμής του ψωμιού, ακόμα και εάν οι τιμές του μαλακού σιτηρού διεθνώς έχουν αυξητικές τάσεις. Η σημερινή πιμή του ψωμιού στην Ελλάδα εξακολουθεί να αντιστοιχεί στα επίπεδα της τιμής του μαλακού σιτηρού κατά την επισποτική κρίση του 2008, που ήταν κατά πολύ υψηλότερη της σημερινής».

Αυτά έγραψε σε ανακοίνωσή της η πολιτική γησεία του υπουργείου Οικονομίας, στις 23 Αυγούστου. Η Λ. Κατσέλη ομολογεί κυνικά πώς μολονότι οι τιμές των σιτηρών κατέρρευσαν μετά την κρίση του 2008, οι αλευροβιομήχανοι εξακολούθη-

■ OpenGov = ανοιχτή κοροϊδία

Πάει ο νεαρός Χασαπόπουλος, πάει και η [προστάτιδα του:] Γλυκερία Σιούτη. Μάλλον ευκαιρία έφαγνε το Μαξίμου να την ξεφορτωθεί, μετά τις απανωτές αποκαλύψεις για τις δραστηριότητές της ως μεγαλοδικηγόρου, γιατί την ευδύνη πρόσληψης μάλλον ο ίδιος ο Γιωργάκης την είχε. Εμείς, όμως, άλλη απορία έχουμε. Αυτό το ορεγον, μέσω του οποίου υποτίθεται θα επιλέγονταν ακόμα και γενικοί γραμματείς υπουργείων, σε ποιο υπόγειο έχει κρυφτεί; Ο Παπανδρέου επιλέγει συμβούλους τύπου Χασαπόπουλου με αδιαφορείς διαδικασίες. Το παραμύθι των ανοιχτών διαγωνισμών, για να επιλεγούν –υποτίθεται– «οι άριστοι και όχι οι αρεστοί» δεν κράτησε ούτε ένα έξαμηνο.

Λεπτομέρεια: όπως γράφτηκε στον Τύπο, ο Παπανδρέου γνώρισε τον Χασαπόπουλο σε ιστοπλοϊκό όμιλο! Συζητώντας για τα δαλάσσια σπορ, ο πρωδυπουργός είχε την ευκαιρία να εκτιμήσει πως ο νεαρός διαβολήσει για να βγούμε από την κρίση», όπως είχε δηλώσει ο Πεταλωτής.

■ Δωράκι στους καναλάρχες

Η οικονομία είναι σε «ύφεση», η αγορά καταβαραδρώνεται, επόμενο ήταν να πέσει και η διαφήμιση, με αποτέλεσμα εκδότες και καναλάρχες να χάνουν έσοδα. Ερχεται, λοιπόν, η κυβέρνηση να τους προσφέρει μια πολύτιμη ανάσα, με μια καινούργια δόση κρατικής διαφήμισης, που έχει ως αντικείμενο τη «δημιουργία φορολογικής συνείδησης».

Προκήρυξε, λοιπόν, το υπουργείο Οικο-

νομικών ανοιχτό διαγωνισμό για την δημιουργία διαφημιστικών βίντεο με δέμα «Οι πολίτες δημιουργούν φορολογική συνείδηση». Το κόστος του διαγωνισμού δεν φαίνεται να είναι μεγάλο. 17.000 ευρώ δια το πρώτα 10 βραβεία. Ποσό μάλλον αποδαρρυντικό για τις διαφημιστικές εταιρίες (με 5.000 ευρώ που δια πάρει το πρώτο βραβείο δεν βγάζουν ούτε τις δαπάνες παραγωγής), εκτός αν στους όρους του διαγωνισμού κρύβεται η εισπραξη δικαιωμάτων από το κόστος της τηλεοπτικής προβολής που δια ακολουθίσει. Το βέβαιο, όμως, είναι πως οι καναλάρχες δια πληρωδούν κανονικότατα τη διαφημιστική καμπάνια που δια οργανώνει το υπουργείο με τα βραβευμένα βίντεο.

ΥΓ: Ο Παπακωνσταντίνου κομπορρημούνε το Φλεβάρη και το Μάρτη, ότι έχει δημιουργηθεί «κίνημα αποδείξων». Τύρα, ετοιμάζει διαφημιστική καμπάνια που δια καλεί τους πολίτες να ζητούν αποδείξεις! Μάλιστα, στα παραδείγματα βίντεο που έδωσε το υπουργείο για να δείξει τι ακριβώς ζητά, περιλαμβάνεται και το αλήστου Μητσοτάκη με το σόλογκαν «Άγαπάς την Ελλάδα; Απόδειξη!»

■ Αλιμόνο στους εργάτες

«Βελτιωμένη εμφανίζεται η κατάσταση των βορειοελλαδικών επιχειρήσεων το μήνα Ιούλιο, όπως αυτή αποτυπώνεται στα δεδομένα του δείκτη Northern Greece Business Index 500 (NGBI 500, www.ngbi500.gr), καθώς υποχωρεί σε κάποιο βαθμό η απαισιοδοξία, αλλά ωστόσο κρίσιμες αναπτυξιακές παράμετροι εξακολουθούν να έχουν αρνητικό πρόσημο». Αυτό αναφέρει η εταιρία δημοσκοπήσεων-ερευνών INTERVIEW, που κάνει τις στατιστικές μετρήσεις του δείκτη NGBI 500 σε δείγμα 500 επιχειρήσεων της Βόρειας Ελλάδας.

Οταν, όμως, η έρευνα πάει στους εργα-

ζόμενους, η εικόνα της... συγκρατημένης αισιοδοξίας των καπιταλιστών γίνεται μαύρη μαυρίλα. Μόλις το 2% σχεδιάζει να προσλάβει προσωπικό τον μήνα που ακολουθεί, έναντι 10% τον Ιούνιο. «Κοινή διαπίστωση»-αναφέρει η εταιρία- για όλους τους κλάδους (εμπορικές, βιομηχανικές-μεταποιητικές, μεικτές και παροχής υπηρεσιών) είναι πως δια πραγματοποιήσουν μηδενικές ή ελάχιστες προσλήψεις προσωπικού, πολύ περισσότερες απολύσεις (εκτός από τις εμπορικές) και καταβάλλουν προσπάθεια για να διατηρήσουν όσο δυνατόν μεγαλύτερο ποσοστό των υπαλλήλων τους».

■ Σκανδαλίδης σε ρόλο Ακη

«Ο Ακης πέδανε, ζήτω ο Ακης», δια λέγαμε παραφράζοντας τη γνωστή μεσαιωνική ατάκα που ακουγόταν μόλις πέδανε ο βασιλιάς και οι άνθρωποι της εξουσίας ανακήρυξαν το διάδοχό του. Και το όνομα αυτού Κώστας Σκανδαλίδης. Στη συνέπεια που έδωσε στην «Ελευθεροτυπία» ο Κ. Σκανδαλίδης μάς δύμισε έντονα τον Ακη Τσοχατζόπουλο της προηγούμενης εξαετίας. Τώρα που ο Ακης πέδανε πολιτικά, ντροπιασμένος από τα οικάνδαλα προσωπικού πλουτισμού, ο Κ. Σκανδαλίδης αναλαμβάνει να παιζεί το ρόλο της «συνειδησης του ΠΑΣΟΚ».

Από όλα έχει ο μπαξές του Κωστάκη. Και κριτική στο Μνημόνιο («είναι ένα συγκεκριμένο πλαίσιο επιλογών συντηρητικού τύπου»), και αποδοχή του αναπόφευκτού του («δεν ήταν μόνο αναγκαστική. Ήταν πάνω από όλα επιλογή πατριωτικής ευδύνης», «δεν προβλήθηκε από κανένα χώρο σοβαρή εναλλακτική πρόταση, δεν διατυπώθηκε, πέρα από τυχοδιωκτικές κραυγές και δογματικούς αφορισμούς, μια άλλη διέξδοση»), και καλέσματα στην κυβέρνηση για ξεπέρασμά του («η κυβέρνηση ας ξεκολλήσει τώρα από το Μνημόνιο»), και άφοδο γλείψιμο στον Γιωργάκη («ο Γ. Παπανδρέου σήμερα ενσαρκώνει στο πρόσωπό του την τελευταία ελπίδα για να σηκωθεί ξανά η χώρα. Συγκέντρωσε πάνω του το βάρος της εθνικής ευδύνης και του πατριωτικού χρέους»). Διαλέγεις και πάρινεις ό,τι σε βολεύει.

Πρόσφατα ο Σκανδαλίδης συναντήθηκε με τον Παπανδρέου και -όπως ο ίδιος λέει- μίλησαν για τα πάντα. Θα έχει, άραγε, τύχη διαφορετική από αυτή του Ακη; Μήτως του επιφυλάσσεται κάποιος ρόλος, τώρα που τα Γιωργάκια αποδεικνύονται εντελώς ανίκανα να διαχειριστούν την κατάσταση, διαίτερα στο κόμμα; Θα δείξει. Δεν θα είναι η πρώτη φορά που κάποιοι θα ανασυρθούν από την (πολύ βαθιά) εφεδρεία.

■ Ξετσίπωτοι δωσίπογοι

Ο Ανδρέας Λαθερόδος εξέδωσε πανηγυρική ανακοίνωση, για να μας ενημερώσει ότι οι εκπρόσωποι της τρόικας «στη χρειστή συνέπεια Τύπου μιλήσαν για "ιστορική και μακρόνον μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος που είναι σύμφωνη με τα διεδνή πρότυπα"».

Ο Γ. Παπακωνσταντίνου, στη συνέπεια Τύπου που έδωσε μετά την αναχώρηση των τροϊκών, απαντώντας σε σχετική ερώτηση, είπε ότι «η λέξη "μεγαλόπονη" ήταν η λέξη την οποία χρησιμοποίησε η τρόικα και όχι η ελληνική Κυβέρνηση. Και αυτό, διότι οι άνθρωποι βλέπουν τις αλλαγές που γίνονται. Αναγνωρίζουν μια μεταρρύθμιση και το εύρος της και τη δυσκολία της, όταν γίνεται».

Στην ίδια συνέπεια Τύπου ο Παπακωνσταντίνου μάς δύμισε ότι «η τρόικα καλωσόρισε τη νέα Εδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, η οποία μέσα σε ένα πολύ δύσκολο δημοσιονομικό περιβάλλον διασφαλίζει κοινωνική ειρήνη με έστω και αυτές τις μικρές αυξήσεις του κάτω του 1% κατ' έτος μέχρι το 2013».

Μερικές μέρες πριν, ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλος είχε συναντηθεί με τους εκπρόσωπους της τρόικας, όπως όλοι οι εκπρόσωποι των δεσμικών φορέων του ελληνικού αστικού συστήματος. Προφανώς, ξέχασε να αναφέρει, ότι εισέπραξε τα συγχαρητήρια των εκπροσώπων της τρόικας, οι οποίοι -όπως είδαμε- κάθε άλλο παρά ενοχλημένοι είναι από την υπογραφή της νέας, τριετούς ΕΓΣΕΕ, κάθε άλλο παρά «σπάσιμο» του Μνημόνιου τη δεωρούν.

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται να σχολιάσουμε τίποτα. Είναι τόσο ξετσίπωτοι οι δωσίπογοι του 2010 που εκτίθενται μόνοι τους. Οι δωσίπογοι του 1941 καμάρωναν όταν εισέπρατταν τα επαινετικά σχόλια των ναζιστικών αρχών κατοχής. Οι δωσίπογοι του 2010 καμαρώνουν όταν εισπράττουν τα επαινετικά σχόλια των αρχών κατοχής του διεδνούς χρηματιστικού κεφαλαίου.

✓ Ο Πούτιν, όταν οι φωτιές στα ρωσικά δάση κόντευαν να σβήσουν, μπήκε σε πυροσβεστικό αεροπλάνο ως συγκινητής και πήρε μέρος σε πυρόσβεση για μισή ώρα. Λέτε να του γεννηθεί και του Γιωργάκη καμιά τέτοια ιδέα και ν' αρχίσει να πάρει μαδήματα πιλοταρίσματος αεροπλάνου. Γιατί με το κάνο ή με το ποδήλατο κομματάκι δύσκολο να κάνει φιγούρα. Θυμόμαστε, βέβαια, και τον Καραμανή, που φέρεσε μπουφάν πιλότου, που λόγω πάχους δεν κούμπωνε με τίποτα.

«Παρά τη σημαντική πρόσδοτο που έγινε, προκλήσεις και κίνδυνοι παραμένουν. Η βασική άμεση πρόκληση είναι να περιφρουρηθεί η επάρκεια ρευστότητας και η οικονομική σταθερότητα του τραπεζικού τομέα». Τι μύγα τοιμήπησε τον «πολύ» Ολι Ρεν και κάνει τέτοια δήλωση για την ελληνική οικονομία στις 19 Αυγούστου, μέρα που εγκρίνεται η εκταμίευση της δεύτερης δόσης του κατοχικού δανείου; Πώς γίνεται ο κορυφαίος -εκ των προγμάτων- κομισάριος της Ευρωάνωσης να μην ανησυχεί καθόλου για την καταρκύλα του ελληνικού ΑΕΠ, λογουχάρη, (καλά, για την έκρηξη της ανεργίας εξ ορισμού δεν υπήρχε περίπτωση να ανησυχήσει), αλλά να ανησυχεί για τη σταθερότητα του τραπεζικού τομέα; Και μάλιστα, να εκφράζει δημόσια αυτή την ανησυχία, λίγες μέρες μετά τα περιβόρτη stress tests, τα οποία οι ελληνικές τράπεζες πέρασαν «αέρα», με μοναδική εξαίρεση την ΑΤΕ, που κι αυτή όμως με μια αστεία κεφαλαιακή ενίσχυση μικρότερη των 250 εκατ. ευρώ μπορεί να γίνει «νησούρασελ»;

Η ο κομισάριος Ρεν εμφανίζει τα πρώτα συμπτώματα της νόσου Αλτσχάιμερ ή

νέντευξη (Flash, 20.8.2010) και να καμαρώσει γι' αυτά τα δύο εντελώς αποτυχημένα προγράμματα. Για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης, αναφέρουμε ότι για τα δύο αυτά προγράμματα του ΤΕΜΠΜΕ έχουν «δεσμευτεί» εγγυήσεις 2,25 δισ. ευρώ! 12 εκατομμύρια δόνεια, ένοντα προβλεπόμενων εγγυήσεων 2,25 δισ!

Αυτό που δεν ξέρει ο πολύς κόσμος (αλλά το έρευνη η κυβέρνηση, η ΤΤΕ, η ΕΚΤ και η Κομισιόν) είναι πως οι ελληνικές τράπεζες έχουν χάσει από την αρχή του χρόνου το 8% των καταθέσεων που είχαν. Η HSBC σε πρόσφατη ανάλυση της σημειώνει ότι το φαινόμενο της τόσο μαζικής φυγής καταθέσεων δεν έχει παραπομπή ποτέ από το 2001 που η ΤΤΕ καταγράφει τα σχετικά στοιχεία. Επίσης, οι ελληνικές τράπεζες έχουν «παρκάρει» ως εγγύηση στην ΕΚΤ το μεγαλύτερο μέρος του ενεργητικού τους, προκειμένου να δανειζονται. Έχουν δεσμευτεί τίτλους ονομαστικής αξίας 135 δισ. ευρώ, προκειμένου να δανειστούν 96 δισ. Πλέον, επιβιώνουν χάρη στη «γενναιοδωρία» του ελληνικού κράτους, το οποίο εγγυάται τα ομόλογα που εκδίδουν, μετά και τη σχετική εντολή της ΕΚΤ και των αρ-

πως δεν λύνεις κανένα πρόβλημα αθροίζοντας προβληματικότητες, αλλά μεταξύ ελληνικών τραπεζών και ξένων ομίλων, που είναι έτοιμοι να μονοπωλήσουν την ελληνική αγορά, επιβάλλοντας φυσικά τους όρους τους. Μάλλον κομμάτι αυτού του παιχνιδιού υπαξιωσης των ελληνικών τραπεζών είναι και η φήμη που κυκλοφορήσε στα μέσα του Αυγούστου, ότι κάποιος από τους μεγάλους παράγοντες του ελληνικού τραπεζικού συστήματος (Λάτσης;) είναι έτοιμος να την κάνει γι' άλλες πτολεμείς, πουλώντας το σύνολο των μετοχών ελληνικής τράπεζας, που κατέχει, σε ξένο όμιλο, με αντάλλαγμα ένα μικρό πτακέτο μετοχών αυτού του ομίλου. Ο Ολι Ρεν απλά επιβεβαίωσε, εμμέσως πληγ σφράως, αυτό που ακούγεται σε όλα τα κέντρα του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου: «μόνοι σας δεν μπορείτε να τα βγάλετε πέρα, γι' αυτό πουληθείτε ότι είναι

Τα χειρότερα έπονται Βαρέλι δίχως πάτο

μας δουλεύουν όλοι μαζί. Κυβέρνηση, τρόικα και τράπεζες. Επειδή το πρώτο αποκλείται να συμβαίνει (η πνευματική υγεία των κομισαρίων είναι όρος εκ των ουκόνων για την παρουσία τους σ' αυτό το πόστο), ας διερευνήσουμε τις παραμέτρους του δεύτερου, το οποίο είναι το μόνο που ισχύει.

Ακόμη και οι πέτρες γνωρίζουν ότι τα stress tests ήταν της πλάκας. Ήταν τόσο πολύ το κράδιο από τις ελεγχόμενες από το αγγλοσαξονικό χρηματιστικό κεφαλαίο «περιοχές», που η ίδια η ΕΚΤ προσπάθησε να ξεχάσει όσο γίνεται γρηγορότερα αυτό το φιάσκο. Εκαναν τεστ για να βγει ένα προδιαγραμμένο αποτέλεσμα. Για τις ελληνικές τράπεζες τα πρόγματα είναι χειρότερα. Οποιος παρακολουθεί τις εξελίξεις διαπιστώνει ότι το ελληνικό τραπεζικό σύστημα ζει χάρη στις διαφορετικές ενέσεις ρευστότητας από την ΕΚΤ, με εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου που έχουν ξεπεράσει τα 50 δισ. ευρώ. Την ίδια ώρα που η κυβέρνηση προσπαθεί να παραμυθίσει τους ελληνικούς λαό, ότι δήθεν στηρίζει τις τράπεζες για να χρηματοδοτούν τις επιχειρήσεις και τα νοικ

■ Στο φαύλο κύκλο του <<στασιμοπληθωρισμού>>

Μόνη απάντηση ο εργατικός ξεσηκωμός

Το μόνο που δεν μπορεί να κατηγορήσει κάποιος τους Πασόκους είναι ότι δεν δίνουν ιδιαίτερο βάρος στην προπαγάνδα. Επιβεβαίωντας αυτό το συμπέρασμα, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Οικονομικών προχώρησε αυγουστιάτικα σε ένα μπαράζ, ανακοινώσεων, το οποίο θα μπορούσε να πείσει τους οδαίες ότι κάτι αλλάζει, ότι αυτή η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να βάλει τέλος στην προκλητική φοροαποφυγή διάφορων επιτίθειων. Οι διαδοχικές ανακοινώσεις αφορούσαν φορολογούμενους με ληξιπρόθεσμα χρέον στην περιοχή των Αθηνών, που έχουν στην ιδιοκτησία τους ακίνητα μεγάλης αξίας, τη γνωστή υπόθεση με το μπαρ στη Μύκονο που έκανε συναυλία χωρίς να εκδώσει ούτε μία απόδειξη ή εισιτήριο, ξανά τους οφειλέτες σε Μύκονο και Σαντορίνη με μεγάλα ακίνητα και τέλος ελέγχους του ΣΔΟΕ σε τουριστικές περιοχές.

Αφού ολοκληρώθηκε το μπαράζ της προπαγάνδας που αφορούσε το αυτονόμητο (να εισπράττει, δηλαδή, το κράτος τις

στόχου 13,7%! Αντίθετα, οι δαπάνες το εφτάμηνο μειώθηκαν κατά 10%, έναντι ετήσιου στόχου 5,5%.

Ο Παπακωνσταντίνου αφόλυτος Σαχινίδη να φελλίσει κάτι γελοίες δικαιολογίες, προσπαθώντας να πει ότι μέσα σε πέντε μήνες θα καταφέρει να κερδίσει το έδαφος που έχει χαθεί. Πώς; Με την αύξηση του ΦΠΑ κατά 2 μονάδες, που δεν έχει ενσωματωθεί στα έσοδα του εφτάμηνου. Οταν ούμως είσαι στο ένα τρίτο μόλις του επήσιου στόχου, δεν μπορείς να κερδίσεις σε 5 μήνες αυτό που έχασες σε 7. Δεν μπορείς, γιατί η αγορά έχει στερέψει. Ας δοκιμάσει ο Παπακωνσταντίνου να μιλήσει ξανά για «κίνημα αποδείξεων». Οποιος μπορεί να παζαρέψει μια έκπτωση αντί για μια απόδειξη το κάνει. Ο κόσμος δεν έχει λεφτά για να καταναλώσει και οι «μικρομεσαίοι», που βλέπουν το τζύρο τους να πέφτει και πασχίζουν να αποφύγουν το λουκέτο, προτιμούν να μην πληρώσουν τον ΦΠΑ στο κράτος. Μιλάμε για τον ΦΠΑ που έχουν εισπράξει.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και δεν πρόκειται να αλλάξει όση φορολογική καταστολή κι αν εφαρμόσει η κυβέρνηση. Σε λίγο οι άνθρωποι του ΣΔΟΕ θα τρώνε ξύλο. Οσο για τα παραμυθάκια, περί ανοίγματος των κλειστών επαγγελμάτων, η οποία παρουσιάζεται σαν φάρμακο «διά πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν», σε λίγο δεν θα πείθουν κανένα. Το πρόβλημα είναι ότι έχουν πετσοκόψει μισθούς και συντάξεις, ότι οι εργαζόμενοι υποφέρουν από την ανεργία και την υποαπασχόληση. Το πρόβλημα είναι ότι η μεγάλη καταναλωτική μάζα, οι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι, υπέστη και εξακολουθεί να υφίσταται βίαιη αφαίμαξη εισδομήματος, με αποτελεσμα να πέσει η κατανάλωσή της, επομένως και τα κρατικά έσοδα, που στηρίζονται πρωτίστως σ' αυτή την κατανάλωση.

Τι θα κάνουν, λοιπόν; Θα πέσουν και πάλι πάνω στις κοινωνικές δαπάνες, με σκοπό να τις πτεροκόψουν. Ήδη, άρχισαν οι προπαρασκευαστικές βολές. Το «Βήμα», επικαλούμενο «διακεκριμένο στέλεχος του υπουρ-

γείου Οικονομικών», μιλούσε για τα επιδόματα των τριτέκνων τα οποία δίνονται «άνευ κριτηρίων». Αποκόλυππε ακόμη ότι έχει συσταθεί ειδική επιτροπή, στην οποία συμμετέχουν και μέλη του ΙΣΤΑΜΕ (!), η οποία διαπιστώσε ότι «επιδόματα συνολικού ύψους 2,5 δισ. ευρώ χορηγούνται χωρίς κριτήρια. «Είναι σαν να πετάει το κράτος λεφτά από το αεροπλάνο» ανέφερε κορυφαίο στέλεχος του ΠαΣοΚ. Πρόθεση του υπουργείου Οικονομικών και των ειδικών (οικονομολόγων και συνταγματολόγων) που μελετούν το ζήτημα είναι να δομηθεί ένα μεικτό σύστημα το οποίο θα προβλέπει την παροχή επιδόματων με εισόδηματικά κριτήρια και κριτήρια αναγκαιότητας αλλά ταυτοχρόνως θα παρέχει υψηλού επιπέδου υπηρεσίες στους πολίτες».

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τι έχει να γίνει. Θα δώσουν κάποια ψήφουλα στις εντελώς εξαθλιωμένες ομάδες του πληθυσμού και την ίδια στιγμή θα χτυπήσουν όπου μπορούν να περικόψουν δαπάνες: μισθοί εργαζόμενων σε δημόσιο και ΔΕΚΟ (με το νέο ενιαίο μισθολόγιο), συντάξεις,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ
όμως ο πιστός μαθητής του Γκέμπελς εφαρμόζει το γνωστό δόγμα, ειδικά όταν έχει απέναντί του «ενσωματωμένους» δημοσιογράφους, έτοιμους να παίξουν το παιχνίδι της παραπληροφόρησης. Επίσης, είναι γνωστό ότι οι «μεγαλύτερες προσφορές» ήταν από τα πριν συμφωνημένες με ντόπιους τραπεζίτες, οι οποίοι με το ένα χέρι δανειζόνται –υπό την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου– από την ΕΚΤ και με τη ρευστότητα που εξασφολίζουν –χάρη στην κρατική εγγύηση– δανειζόντων το ελληνικό δημόσιο μ' αυτά τα τοκογλυφικά επιπόκια, πάροντας μια καλή ανάστα κερδοφορίας, σε μια εποχή που αρνούνται να δανείσουν επιχειρήσεις και νοικοκυριά.

Εμείς, όμως, ας σταθούμε μόνο στο τελικό συμπέρασμα του Παπακωνσταντίνου: «Η Ελλάδα σταδιακά ξανακερδίζει την εμπιστοσύνη των ογορών». Συμπέρασμα που επανέλαβε τρεις μέρες αργότερα (10 Αυγούστου), στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του Μέγα ο υφυπουργός του Φ. Σαχινίδης: «Η οικονομία αρχίζει και σταθεροποιείται, μπαίνει σε μία σταθερή βάση [...] η χώρα σταδιακά κερδίζει σε όρους αξιοποστία». Δέκα μέρες μετά απ' αυτό το μπαράζ προπογάνδας αισιοδοξίας, ήρθε η ασφαλιάρα από την Κομισιόν, η οποία έκανε μεν το ένα καθήκον της (συνέστησε στις χώρες της Ευρωζώνης να εκταμιεύσουν το μερίδιό τους για τη δεύτερη δόση του προς Ελλάδα δανείου), δεν παρέλειψε όμως και το δεύτερο καθήκον της, αυτό του χωροφύλακα της κατοχής. Μίλησε για κινδύνους που εγκυμονούνται, συγκεκριμενοποίησε ορισμένους απ' αυτούς μιλώντας για τις «ως τώρα χαμηλές οικονομικές επιδόσεις των ΟΤΑ και των ασφαλιστικών ταμείων, αλλά και την κάλυψη, κατά το δεύτερο εξάμηνο του έτους, της πτώσης των δαπανών» και κατέληξε ωμά στο «διά

τρα. Δεν ερείν μόνο στο 2010 ή Κομισιόν, αλλά σημείωσε ότι «**ενδέχεται να χρειαστούν ορισμένα ακόμη μέτρα το 2011, ανάλογα με τις επικείμενες μακροπρόθεσμες προβλέψεις!**

Κερασάκι στην τούρτα ήταν το χοντρό φρύσιμο προς τους μεγάλους μεταρρυθμιστές Λοβέρδο και Κουτρουμάνη. Κατά την Κομισιόν, οι αλλαγές στο ασφαλιστικό είναι στη σωστή κατεύθυνση, αλλά «**ενδέχεται να χρειαστούν ορισμένα ακόμη μέτρα το 2011, ανάλογα με τις επικείμενες μακροπρόθεσμες προβλέψεις!** Θυμηθείτε, τι σας λέγαμε για νέο ασφαλιστικά που ήδη επεξεργάζονται στο υπουργείο Εργασίας! Θυμηθείτε, ακόμη, ότι το ΔΝΤ, στην ενδιάμεση έκθεση που έδωσε στη δημοσιότητα τον Ιούλη, χορακτήριζε προσωρινό το πόρισμα της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής και σημείωνε πως με βάση αυτό το πόρισμα υπάρχει μια διαφορά περίπου 5 δισευρώ (2% του ΑΕΠ) σε σχέση με τις δεσμεύσεις του Μνημόνιου. Αρά, πάμε σε νέες ανατροπές και στο Ασφαλιστικό και μάλιστα σύντομα.

Το μεγαλύτερο χαστούκι, όμως, ήρθε από την ίδια την αγορά, η οποία –σύμφωνα με τον Παπακωνσταντίνο

ταύτα»: «Αν χρειαστεί, θα ληφθούν διορθωτικά μέτρα, ώστε να αποφευχθεί κάθε ολόθηση στην εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά το δεύτερο εξάμηνο!» Προσέξτε, για «διορθωτικά μέτρα» το δεύτερο εξάμηνο του 2010 μιλά η Κομισιόν, ενώ Παππακωνσταντίνου και Σαχινίδης διαβεβαίων τον ελληνικό λαό ότι όλα βαίνουν καλώς και δεν θα χρειαστούν πρόσθιτα μέτρα. Δεν έμεινε μόνο στο 2010 η Κομισιόν, αλλά σημείωσε ότι «**ενδέχεται να χρειαστούν ορισμένα αικόνη μέτρα το 2011, ανάλογα με τις επικείμενες μακροπρόθεσμες προβλέψεις!**

Κερασάκι στην τούρτα ήταν το χοντρό φτύσιμο προς τους μεγάλους μεταρρυθμιστές Λοβέρδο και Κουτρουμάνη. Κατά την Κομισιόν, οι αλλαγές στο ασφαλιστικό είναι στη σωστή κατεύθυνση, αλλά «**ενδέχεται να χρειαστούν οριούμενα ακόμη μέτρα το 2011, ανάλογα με τις επικείμενες μικρο-πρόθεσμες προβλέψεις**». Θυμηθείτε τι σας λέγαμε για νέο ασφαλιστικό, που ήδη επεξεργάζονται στο υπουργείο Εργασίας! Θυμηθείτε, ακόμη, ότι το ΔΝΤ, στην ενδιάμεση έκθεση που έδωσε στη δημοσιότητα τον Ιούλιο, χαρακτήρίζε προσωρινό το πόρισμα της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής και σημείωνε πως με βάση αυτό το πόρισμα υπάρχει μια διαφορά περίπου 5 δισ. ευρώ (2% του ΑΕΠ) σε σχέση με τις δεσμεύσεις του Μνημόνιου. Αρά, πάμε σε νέες ανατροπές και στο Ασφαλιστικό και μάλιστα σύντομα.

Το μεγαλύτερο χαστουκί, όμως, ήρθε από την ίδια την αγορά, η οποία σύμφωνα με τον Παπακωνσταντί-

νου και τον Σαχινίδη – είχε ήδη αρχίσει να ξαναδίνει την εμπιστοσύνη της στο ελληνικό κράτος. Την ίδια ώρα που η Κομιστόν, ως μέλος της τροίκας, έδινε το ΟΚ για την εκταμίευση της δεύτερης δόσης του δανείου, τα spreads των ελληνικών –τετραετών παρακαλώ-ομολόγων άγγιζαν το εξωφρενικό 12%. Λες και πεισμάτωσαν οι «αγορές» ή λες και ήθελαν να στείλουν το μήνυμα «εεσείς τη δουλειά σας κι εμείς τη δική μας», κράτησαν το spread των ελληνικών δεκαετών ομολόγων στο 10,74%. Αυτή είναι η... επτανακτηθείσα εμπιστοσύνη του ψευτο-γιάπτη της πλατείας Συντάγματος.

Σε οικονομικά έντυπα και ιστοσελίδες μπορεί να βρει κανείς ενδιαφέρουσες αναλύσεις. Για παράδειγμα, ο αμερικανικός οίκος High Frequency Economics, που θεωρείται έγκυρος στην ανάλυση των τάσεων της χρηματαγοράς, δημοσίευσε την εκτίμηση ότι η Ελλάδα δεν θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τα αιχμένα επίπεδα χρέους το 2014, όταν θα τερματιστεί το «πρόγραμμα στήριξης» από την τρóικα. Ο Καρλ Γουάινμπεργκ, επικεφαλής οικονομολόγος του αμερικανικού οίκου, ενημέρωσε τους πελάτες του ότι «μέχρι να τελειώσει η προσπάθεια διάσωσης της Ελλάδας το 2013, το χρέος της Ελλάδας θα έχει αυξηθεί στα 340 δισ. ευρώ. **Κανές δεν ποτεύει**, ότι η Ελλάδα θα μπορέσει να εξυπηρετήσει και να αποπληρώσει ευκολότερα 340 δισ. ευρώ χρέους με μορφή τίτλων σταθερού επιτοκίου, από όσο ήταν σε θέση να διαχειριστεί 270 δισ. ευρώ χρέους».

Στα μέσα του Αυγούστου, τα CDS (πενταετή συμβόλαια ασφάλισης έναντι του κινδύνου πτώχευσης) των ελληνικών ομολόγων έγιναν ακριβότερα από τα αντίστοιχα των κρατικών ομολόγων της Αργεντινής, γεγονός που σημαίνει ότι για τις «αγορές» η Ελλάς δια έχει μεγαλύτερο κίνδυνο πτώχευσης από την Αργεντινή. Η Αργεντινή μπορεί να χρεοκόπησε το 2001, όμως για το 2010 προβλέπεται αύξηση του ΑΕΠ της σε ποσοστό πάνω από 8% ενώ για την Ελλάδα διάφοροι χρηματοπιστωτικοί οίκοι κάνουν λόγο για πτώση του ΑΕΠ κατά 5% (και όχι λιγότερο από 4%, που λένε οι Παππάς κωνοταντίνου με τον Σαχινίδη). Οι ραντεβούς της διεθνούς χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου προτίμουν να επενδύσουν σε αργεντίνικα κρατικά ομόλογα, παρά σε ελληνικά. Αν τους ζητηθεί να αγοράσουν ελληνικά, τα επιτόκια που θα ζητίσουν θα είναι στα ύψη. Οπωρο

Ελεγε προ μηνός ο φίλος του Γιωργάκη, Τ. Γκαλμπρέιθ, όταν αγοράζει CDS είναι σαν να πουλάς ομβόλγας Προφανώς, αυτό δεν λέει τίποτα στο μέγια οικονομολόγο Γ. Παπακωνσταντίνου.

Το 2009 οι δαπάνες του ελληνικού κρατικού προϋπολογισμού για τόκους ήταν 5% του ΑΕΠ. Το 2014 –σύμφωνα με το Μνημόνιο– θα είναι 8,5% του ΑΕΠ (αν το ΑΕΠ κινηθεί σύμφωνα με τις προβλέψεις του Μνημόνιου, γιατί αν πέσει παρακάτω, τότε το ποσοστό της δαπάνης τόκων θα είναι μεγαλύτερο). Πώς θα εξυπηρετηθεί αυτή η δαπάνη; Με ένα νέο «πακέτο στήριξης»; Με αναδιάρθρωση του χρέους

ους και «κούρεμα» των απαιτήσεων των διανειστών; Με συνδυασμό και των δύο; Το μόνο βέβαιο είναι πως η επί της ουσίας πτώχευση έχει συντελεστεί και η κατοχή της χώρας από το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο είναι γεγονός.

Είναι παλλοί οι αιστοί αναλυτές που υποστήριξαν από την πρώτη στιγμή, με μεγάλη δόση κυνισμού, ότι το πρόγραμμα «στήριξης» εκ μέρους της τρόικας δεν έγινε για να σωθεί η ελληνική οικονομία, αλλά για να σωθούν τα ευρωπαϊκά τραπεζικά μονοπάτια, που είχαν στα χαρτοφυλάκιά τους περισσότερο από το 70% του ελληνικού χρέους. Μέσα στην τριετία-τετραετία του προγράμματος, οι τράπεζες θα έχουν ζεφυρτώθει το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού χρέους που έχουν στα χέρια τους, το οποίο θα περάσει στα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης, στην EKT και το ΔΝΤ. Ετσι, το ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα θα μπορέσει να αποφύγει την κατάρρευση αλλα Lehman Brothers και ν' αντέξει ακόμη και ένα «κούρεμα» του ελληνικού χρέους, για το οποίο είχε μιλήσει πολύ πιριν τη δημιουργία του μηχανισμού «στήριξης» ο γερμανός υπουργός Οικονομικών B. Σόιμπλε.

Κάτι παραπάνω από βέβαιο είναι πως ο ελληνικός λαός, που πληρώνει ήδη την αποπληρωμή του χρέους, θα κληθεί να πληρώσει πολλά περισσότερα τα επόμενα χρόνια, στο πλαίσιο της κατοχής που έχουν προσυπογράψει οι δωσιλογοι πολιτικοί. Στο χέρι του είναι να αλλάξει την προδιαγεγραμμένη πορεία των πραγμάτων. «Κι αν είν' ο λάκος σου πολύ βαθύς, χρέος με τα χέρια σου να σηκωθείς», μας λέει η παρακαταθήκη του μεγάλου Κώστα Βάρναλη. Άλλιως, «δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα, [θα] προσμένουμε ίως κάπποιο θάμα», που ποτέ δεν θα συντελεστεί.

Πακτωλός δισεκατομμυρίων για τις τράπεζες

Πόσο μακρινή μοιάζει η εποχή που το ΠΑΣΟΚ κατηγορούσε τη ΝΔ για το «πακέτο» στήριξης των τραπεζών ύψους 28 δισ. ευρώ! Και όμως, δεν έχει περάσει παρά μόνο ενάμιση χρόνος από τότε. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι πως στη διάρκεια αυτού του ενάμιση χρόνου, το κυβερνητικό –πλέον– ΠΑΣΟΚ όχι μόνο διαχειρίστηκε και μοιράσε στους τραπεζίτες το μεγαλύτερο μέρος (τα τρία τέταρτα) του «πακέτου» Αλογοσκούφη, αλλά και τριπλασίασε το ποσό! Ο Αλογοσκούφης μοιάζει ψηλικατζής μπροστά στον Παπακωνσταντίνου και ο Καραμανλής ιδιοκτήτης επαρχιακού μπακάλιου μπροστά στον Παπανδρέου.

Την Πέμπτη 5 Αυγούστου, ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου ανακοίνωσε ένα αικόνη «πακέτο». Οι τραπεζίτες της Αθήνας θα μοιραστούν επιπλέον 25 δισ. ευρώ σε κρατικές εγγυήσεις. Δηλαδή, το ελληνικό κράτος θα εγγυηθεί τα ομόλογα που θα εκδώσουν οι τράπεζες, οι οποίες στη συνέχεια θα τα «παρκάρουν» στην ΕΚΤ για να πάρουν απ' αυτή ρευστότητα με χαμηλό επιτόκιο, ώστε να μην αναγκαστούν να καταφύγουν στη διατραπεζική αγορά, όπου τα επιπόκια «τσουζουν». Και τι θα γίνει αν οι τράπεζες δεν είναι σε θέση να αποπληρώσουν τα ομόλογά τους στην ΕΚΤ, στην τριετία που είναι κατά κάνοντα η λήξη τους; Θα κληθεί να τα πληρώσει το ελληνικό δημόσιο, δηλαδή ο σκληρά φορολογούμενος ελληνικός λαός!

Η πλάκα είναι πως ο Παπακωνσταντίνου, εξέπερ πλέον στη διαστρέβλωση της αλήθειας (σε βαθμό που αν ζούσε και τον έβλεπε ο Γκέμπελς θα έσκαγε από το κακό του), δήλωσε ότι τα 25 δισ. είναι μια προϋπόθεση ασφάλειας που ζητήθηκε από τους τροικανούς προκειμένου αυτοί να εγκρίνουν την εκταμίευση της επόμενης δόσης του δανείου. Δηλαδή, η κυβέρνηση θεωρούσε ότι δεν έπρεπε να στηρίξει πορωπέρα τις τράπεζες, αλλά να τις αφήσει να κολυμπήσουν μόνες τους στο πελαγός της διατραπεζικής αγοράς και χρειάστηκε να της επιβάλουν το νέο «πακέτο» οι τροικανοί; Αστεία πράγματα. Στην ανακοίνωση της τρόικας, πάντως, κάπι τέτοιο δεν αναφέρεται, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως η τρόικα δεν συμφώνησε. Άλλωστε, τίποτα δεν γίνεται χωρίς την έγκριση της.

Κυβέρνηση και τρόικα συμφώνουν σε ένα πράγμα. Οτι το ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα εξακολουθεί να κλονίζεται από τον αγγλοσαξονικό ανταγωνισμό, γι' αυτό και πρέπει να στηριχτεί από την ΕΚΤ. Στρίζοντας τις ελληνικές τράπεζες στην πραγματικότητα στηρίζουν το ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα. Μπορεί οι ελληνικές τράπεζες να αποτελούν έναν πολύ μικρό πυλώνα του, όμως στην εποχή της κρίσης αρκεί η κατάρρευση και αυτού του μικρού πυλώνα για ν' αρχίσει να καταρρέει ολόκληρο το οικοδόμημα σαν πύργος από τραπουλόχαρτα. Ο Τρισέ ανακοίνωσε την ίδια μέρα ότι η ΕΚΤ διατηρεί το βασικό της επιπόκιο στο 1% και όταν ρωτήθηκε για την εμμονή σ' αυτό το τόσο χαμηλό επιπόκιο, απάντησε κο

φτά, ότι «τα τρέχοντα επίπεδα του επιπόκιου είναι τα πρέποντα». Οταν τον ρώτησαν πώς σχεδιάζει η ΕΚΤ να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της συνεχόυς αύξησης της ρευστότητας, που αισκεί πληθωριστικές πιέσεις, αρνήθηκε να κάνει οποιαδήποτε δήλωση και περιορίστηκε να πει ότι η επόμενη σημαντική συνεδρίαση της ΕΚΤ θα γίνει σε ένα μήνα. Ας σημειωθεί ότι το επιπόκιο της διατραπεζικής αγοράς, δηλαδή το επιπόκιο με το οποίο δανείζει η μία τράπεζα την άλλη για περίοδο τριών μηνών, είναι στα υψηλότερα επίπεδα των τελευταίων 12

χώρας!). Οταν χαρακτηρίζαμε τα stress tests «της πλάκας», δεν ανακαλύπταμε την Αμερική. Λέγαμε αυτό που υποστήριζε όλη η χρηματιστική πιάτσα, πλην των ιθυνόντων των Βρυξελλών, που είχαν τους λόγους τους. Για παράδειγμα, σε πρόσφατη ανάλυση της η Barclays εκτιμά ότι, αν προσμετρώνταν ορθά ο κίνδυνος του προβληματικού δημόσιου χρέους, θα αποτύχαναν στα τεστ 22 τράπεζες και όχι μόνον 7. Και ότι ο κλάδος θα χρειαζόταν κεφάλαια 12.6 δισ. ευρώ, σχεδόν τριπλάσια από τα 3.5 δισ. που εκτίμησε η γραφειοκρατία των Βρυξελλών.

Μα καλά, αυτοί δεν μας ζόλισαν με τον εκκωφαντικό θόρυβο που έκαναν πιριν από δύο βδομάδες για τα επιπόκια stress tests, τα οποία πέρασε το σύνολο σχεδόν των ευρωπαϊκών τραπεζών (πλην δύο ήδη υπό χρεοκοπία γερμανικών, της ελληνικής ΑΤΕ και τεσσάρων μικρών ισπανικών); Πώς τώρα σπεύδουν να ανακοίνωσουν νέα «πακέτα» στήριξης, πρωτοφανούς ύψους (αρκεί να σκεφτούμε ότι το σύνολο των «πακέτων» που μέχρι στιγμής μοιράζονται οι ελληνικές τράπεζες φτάνει το ένα τρίτο του ΑΕΠ της

Επί μερικές μέρες είχαμε ένα μικρό ράλι ανδρών, τροφοδοτούμενο από τα αποτελέσματα των stress tests, και μόλις ανακοινώθηκε το νέο πακέτο, δηλαδή μόλις ανακοινώθηκε επίσημα ότι οι τράπεζες δεν πάνε καθόλου καλά και χρειάζονται νέα κρατική στήριξη, έγινε η βουτιά. Λεπτομέρεια (που κρύβει όλη την ουσία): όπως γράφτηκε σε χρηματιστηριακά έντυπα, το μικρό ράλι ανδρών το καθοδήγησαν χρηματοπιστωτικοί οίκοι του Λονδίνου, που επανέκαμψαν στη παγκόσμια μεταρρύθμιση της Σοφοκλέους, ακρού επί μισό χρόνου κεφαλοκόπησαν άγρια με τα ελληνικά κρατικά ομόλογα. Οι ίδιοι λονδρέζικοι οίκοι πρωταγόνιστοι στη βουτιά, μετά την ανακοίνωση Παπακωνσταντίνου για το νέο «πακέτο» των 25 δισ.

Τι γυρεύει η αλεπού στο παζάρι; Τι γυρεύει το λονδρέζικο City στην Αθήνα; Πέρα από το καθημερινό χρηματιστικό παιχνιδιού, έχει ήδη αρχίσει να μυρίζει ψητό. Αρχισε ήδη να το διαλαλεί και ο... αρχιψήστης Γ. Προβόπουλος, καλώντας επισήμως τις ελληνικές τράπεζες να αναζητήσουν «στρατηγικές συμμαχίες», ο εστί μεθερμηνεύμενον: να αναζητήσουν κα-

ταφύγιο κάτω από ξένες φτερούγες. Ποιος Σάλλας και ποια Τράπεζα Πειραιώς; Ήδω μιλάμε για τους μεγάλους του χρηματιστικού κεφάλαιου, που θα αναζητήσουν τα μεγάλα κομπάτια του «ψητού», επιβάλλοντας φυσικά τους δικούς τους όρους. Ενα τραπεζικό σύστημα που ζει μόνο με συνεχείς ενέσεις ρευστότητας από την ΕΚΤ, υπό την εγγύηση του κράτους, θυμίζει ένα πρόβατο που ψυχορραγεί στην πεδιάδα και ο γύπτες κόβουν βόλτες από πάνω του, περιμένοντας πότε θα είναι έτοιμο για να το κατασπαράξουν.

Το συμπέρασμα είναι αυτονότο: την ίδια ώρα που τα εργαζόμενα νοικοκυριά καταληστεύονται και καταδικάζονται στο μαρασμό και την καταστροφή, υψώνεται ένα πρωτοφανές κρατικό δίγχυτο ασφάλειας γύρω από τις τράπεζες. Οι σημειωνές γενιές ποτέ δεν ξανείδαν μια τόσο σκληρή ταξική πολιτική από το ελληνικό κράτος και τις κυβερνήσεις του.

Ανακοινώνοντας το νέο «πακέτο» των 25 δισ. ο Γεμπελίσκος της πλατείας Συντάγματος δήλωσε πως η στήριξη των τραπεζών γίνεται για να μπορούν αυτές να στηρίζουν με κεφάλαια τα νοικοκυριά και την οικονομία. Μιλώντας στη Βουλή, προσπάθησε να διασκεδάσει τη γκρίνια των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, λέγοντας: «Η ρευστότητα αυτή θα δοθεί με ένα προσπαταιόμενο. Με την κατάθεση συγκεκριμένων σχεδίων πιστωτικής επέκτασης από κάθε τράπεζα χωριστά. Μόνον έτσι θα δοθούν τα χρήματα αυτά στις ελληνικές τράπεζες. Τα χρήματα αυτά πρέπει και θα πάνε στην πραγματική οικονομία. Τα χρήματα αυτά θα πάνε στην πιστωτική επέκταση, θα πάνε στις επιχειρήσεις και θα πάνε στα νοικοκυριά.»

Ούτε σάλιο δεν αξίζει να χαραμίσει κανείς γι' αυτές τις δηλώσεις και τα «προσπαταιόμενα» του Παπακωνσταντίνου, ο οποίος αυτοδιαψεύδεται. Αν το νέο «πακέτο» εγγυήσεων ήταν απαίτηση της τρόικας, όπως ο ίδιος είπε, τότε δεν υπάρχουν προσπαταιόμενα, τα οποία άλλωστε δεν τα έχουμε δει να καταγράφονται σε κάποιο επίσημο νομικό κείμενο (π.χ. στο κείμενο της απόφασης για τα νέα 25 δισ. ευρώ των εγγυήσεων). Το μόνο που έχουμε δει είκοτε είναι ένα συνεχές παζάρι των τραπεζών με την ΤτΕ, μπας και πειστούν να χαλαρώσουν λίγο τα λουριά της πιστωτικής ασφυξίας. Οπως σημειώνει στην τελευταία έκθεσή της η ΤτΕ για το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, ο ρυθμός αύξησης των πιστώσεων παραμένει σταθερό μηδενισμένος από τον Απρίλιο του 2010, η δε πιστωτική επέκταση για το 2010 δεν θα ξεπεράσει το 2,5%. Οταν οι τράπεζες στριμωχήσουν ρευστότητα (κι αυτό θα γίνει σύντομα, γιατί πλέον δανείζονται με οριζόντια μερικών εβδομάδων), η κυβέρνηση θα χορηγήσει τις εγγυήσεις, που έχει ήδη εγκρίνει, για να πάνε να δανειστούν από την ΕΚΤ, η οποία ήδη ανακοίνωσε –απαντώντας στην αγγλοσαξονική πίεση– ότι θα δέχεται κρατικές εγγυήσεις και θα χορηγεί ρευστότητα στις ευρωπαϊκές τράπεζες και το 2011.

Ερχονται χειρότερες μέρες

Σε ιδιαίτερα ενδιαφέροντα συμπεράσματα οδηγεί η εν εξελίξει έρευνα της ΕΣΕΕ (συνδικάτο των εμπόρων) για τα κλειστά καταστήματα στους κεντρικότερους εμπορικούς δρόμους του κέντρου της Αθήνας και των μεγαλύτερων δημών της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας (Ν. Ηράκλειο, Ν. Ιωνία, Πευκάκια) η οποία εξυπηρετεί τρεις κατά σειρά περιοχές (Ν. Ηράκλειο, Ν. Ιωνία, Πευκάκια) η εικόνα εμφανίζεται σε πρώτη ανάγνωση καλύτερη με την αναλογία να φτάνει στο 14% [...] Ο Πε

Μνημόνιο Version 2

Η επικαιροποίηση αποκ

Οσοι έχουν μελετήσει το δωδιλογικό Μνημόνιο δεν αισθάνθηκαν καμία έκπληξη από την πρώτη επικαιροποίησή του, που μας έχει ήδη δώσει το Μνημόνιο-2. Η λογική του Μνημόνιου είναι απλή: Περιλαμβάνει ένα πακέτο ύψους 30 δισ. ευρώ. Αυτό το πακέτο πρέπει να εξασφαλιστεί μέσα στην τριετία. Το σύνολο των μετρών της τριετίας, ομως, δεν μπορεί να εξειδικευτεί από την αρχή. Και για τεχνικούς και για πολιτικούς λόγους. Τεχνικά πρέπει να βλέπουν τι αποδίδει η κάθε ομάδα μέτρων και να κάνουν προσαρμογές, ενώ πολιτικά θέλουν να εξασφαλίσουν το στοιχείο του αιφνιδιασμού πάνω στους εργαζόμενους. Τα 30 δισ. ομως είναι 30 δισ. κι αυτά θα μας τ' αρπάξουν με το ζόρι. Αρά, εφαρμόζουν μια πολιτική που θα μπορούσε να χα-

ρακτηριστεί «βαρελι δίχως πάτο». Η πρώτη επικαιροποίηση του Μνημόνιου, λοιπόν, ύστερα από ένα τρίμηνο εφαρμογής (μολις!), δείχνει με τον πιο καθοριό τρόπο με τι είμαστε αντιμέτωποι. Πριν, ούμως, δούμε τι νέο περιλαμβάνει το Μνημόνιο-2, πρέπει να σημειώσουμε πως οι κραυγούλες του Παπακωνσταντίνου, που με το γνωστό στυλάκι του ιεοκήρυκα φωνάζει «δεν υπάρχει νέο μνημόνιο, δεν υπάρχουν νέα μέτρα», δεν αξίζουν ούτε για φτύσιμο. Είναι σαν τις διακηρύξεις δύλων των υπουργών Οικονομικών, ότι «δεν θα μπουν νέοι φόροι», που δεν τους εμποδίζαν σε τίποτα να αυξήσουν τους πολιούς. Το ίδιο ισχύει και για το Μνημόνιο. Κάθε φορά συγκεκριμένοποιεί μερικά πάκετα μέτρων άμεσης εφαρμο-

γής, ενώ τα μεσο-μακροπρόθεσμα τα αφήνει με γενικές διατυπώσεις. Οταν πλησιάζει ο χρόνος εφαρμογής, τότε τα συγκεκριμένοποιεί, όπως κάνει τώρα με τον ΟΣΕ. Ταυτόχρονα, κάνει και ορισμένες αναθεωρήσεις, αφού από την ορχή περιλαμβάνει ένα βασικό μότο, το οποίο επαναλαμβάνουν με δωδιλογική συνέπεια οι Παπακωνσταντίνου με τον Προβόπουλο, στην εισαγωγική επιστολή τους προς τους ηγέτες της τρίκας. Κλείνουν την επιστολή τους αναφέροντας ευπιθεστατα: «**Έμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε διορθωτικές δράσεις εφόσον καταστεί αναγκαίο για την εκπλήρωση αυτών των στόχων, καθώς οι συνθήκες μεταβάλλονται.**» Γι' αυτό λέμε ότι οι «διαβεβαιώσεις» του Παπακωνσταντίνου δεν αξίζουν ούτε το σάλιο μας.

Στη δεύτερη κιόλας παραγραφό του το Μνημόνιο-2, αφού αναφέρεται στην αναθεώρηση προς τα πάνω του πληθωρισμού (υπολογίζεται το εναρμονισμένο δείκτη σε 4,75% σε επίσημα βάση), σημειώνει ότι «δεν υπάρχει κάποια ένδειξη μετακύλισης των υψηλότερων τιμών στους μισθώσις, καθώς η εθνική συλλογική σύμβαση που μόλις υπεγράφη συμβάλλει στη συγκράτηση της αύξησης των μισθών και στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας». Αποκαλύπτουν, δηλαδή, ότι βασικός στόχος τους είναι η αύξηση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, που θέλουν να τη γδύνουν με τη φορολογία, με το πετσόκομμα των κοινωνικών δαπανών και με τον πληθωρισμό, χωρίς αυτή να έχει τη δυνατότητα να αναπληρώνει μέρος έστω των απωλειών της

με αύξηση των μισθών και των μεροκάματων. Και βέβαια, εγγυητής για την αύξηση της εκμετάλλευσης είναι η πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Σε ό,τι αφορά την πορεία των εσόδων και των δαπανών δίνονται μόνο ποσοστά. Αναφέρεται, ούμως, ως στόχος για τις δαπάνες «να κλείσει το έτος με ένα περιθώριο καλύτερης από το αναμενόμενο απόδοσης της τάξης των 4 δισ. ευρώ για την κάλυψη των κινδύνων που προέρχονται από άλλες περιοχές της γενικής κυβέρνησης». Παπακωνσταντίνου και Σαχινίδης επαναλαμβάνουν καθημερινά, ότι η υστέρηση των εσόδων είναι μόλις 770 εκατ. ευρώ, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων θα καλυφθεί μέχρι το τέλος του χρόνου. Γιατί τότε θέλουν «μαξιλάρι» (πάνω

από το προβλεπόμενο) 4 δισ. από τις δαπάνες; Και γιατί στην ίδια παράγραφο σημειώνουν «ανά πάσα στιγμή, αν η απόδοση απομακρυνθεί από αυτούς τους στόχους, ή τα έσοδα πέσουν κάτω από το προγραμματισμένο, η κυβέρνηση θα είναι έτοιμη να λάβει διορθωτικά μέτρα; Είναι ολοφάνερο ότι κυβέρνηση και τρόικα φεύδονται. Δεν δίνουν όλα τα στοιχεία στη δημοσιότητα, για να μπορούν να προχωρούν συνεχώς σε νέα αντιλαϊκά μέτρα. Αν έχεις «μαξιλάρι» 4 δισ. από τις δαπάνες και υστέρηση μόνο 0,77 δισ. στα έσοδα, δεν έχεις ανάγκη να μιλάς για «διορθωτικά μέτρα». Το «λογικό» θα ήταν να μιλάς για επιστροφή –τουλάχιστον ενός μέρους– του «μαξιλαριού» με τη μορφή αύξησης κρατικών δαπανών, επιδιοτήσεων, επι-

Τα ασύστολα ψεύδη του Α. Λοβέρδου

Προ καιρού, η «Κόντρα» δημοσίευσε ένα εξώφυλλο με τον υπουργό Εργασίας Α. Λοβέρδο σαν Πινόκιο. Πιστός στο ρόλο του... εθνικό ψεύτη, αλλά και του Γκεμπελίσκου, ο Α. Λοβέρδος προσπαθεί να αντιστρέψει την αλήθεια και να βγει από πάνω. Οπως δήλωσε την Τετάρτη 25.8.2010, σε συνέντευξη Τύπου που έδωσε στο υπουργείο, όποιοι λένε ότι η καινούργια αναλογιστική μελέτη θα οδηγήσει «σε σηληρότερους όρους για τα ασφαλιστικό», «ψεύδονται, ασύστολα μάλιστα».

Κατά τον Α. Λοβέρδο, η καινούργια μελέτη «θα δείξει ότι το ασφαλιστικό μας σύστημα αντέχει μέχρι το 2060 με περισσότερη ασφάλεια απ' ό,τι όταν σχεδιάζαμε το ασφαλιστικό μας σύστημα το Δεκέμβριο του '09 και το Φεβρουάριο». Ξέρει, δηλαδή ο Λοβέρδος τι θα δείξει η αναλογιστική μελέτη, πριν αυτή εκπονηθεί! Το ξέρει δε τόσο καλά, που υπόσχεται και... ανετότερη κοινωνική πολιτική;

«**Ολοκλήρωση της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης**» προτείνει από την περιοδική προσαρμογής, αν χρειαστεί, θα ολοκληρωθούν μέχρι την τέλη Ιουνίου του 2011 σε διαβούλευση με ειδικούς εμπειρογνόμονες, όπως προβλέπεται στο νόμο 3863.

Στη συνέχεια, στην εξειδίκευση των μετρών που πρέπει να παρθούν σε κάθε τρίμηνο, αναφέρεται:

«**Ολοκλήρωση της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης**

Η Εθνική Αναλογιστική Αρχή θα παράσχει μέχρι την 1η Δεκέμβριου 2010 ενδιάμεσες μακροχρόνιες προβλέψεις για τις συνταξιοδοτικές δαπάνες μέχρι το 2060 σύμφωνα με το νομοσχέδιο του Ιουλίου 2010 που θα καλύπτουν τα κύρια συνταξιοδοτικά ταμεία (ΙΚΑ, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ, συντάξεις Δημοσίων Υπαλλήλων).

Για να μην υπάρχει αμφιβολία για το ποιος τελικά θα αποφασίσει (η τρόικα και όχι ο Λοβέρδος), γίνεται περαιτέρω εξειδίκευση:

«**Ολοκλήρωση της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης**

Η Εθνική Αναλογιστική Αρχή θα υποβάλει μακροπρόθεσμες προβλέψεις για τις συνταξιοδοτικές δαπάνες μέχρι το 2060 βάσει της μεταρρύθμισης που υιοθετήθηκε. Για τις προβλέψεις αυτές θα υπάρξει εξέταση (peer review) και θα επικυρωθούν από την επιπροσή οικονομικής πολιτικής της

ΕΕ, πην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το ΔΝΤ και την ΕΚΤ. Οι προβλέψεις θα περιλαμβάνουν και τα επικουρικά ταμεία και θα βασίζονται σε αναλυτικά δεδομένα που θα συλλεχθούν και επεξεργαστούν από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή.

Οταν δε φτάνουν στην περιγραφή του πεμπτού απολογισμού, που πρέπει να έχει γίνει στο τέλος του δεύτερου τριμήνου του 2011, τα πρόγματα γίνονται συγκεκριμένα:

«**Ολοκλήρωση της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης**

Η κυβέρνηση θα αναθεωρήσει τις βασικές παραμέτρους του συνταξιοδοτικού συστήματος, όπως καθορίζονται από το νόμο 3863/2010, εάν οι προβλέψεις της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής δείξουν ότι η προβλεπόμενη αύξηση στις δημόσιες δαπάνες για συντάξεις θα ξεπεράσει το όριο το 2,5% του ΑΕΠ στο διάστημα 2009-60. Η αναθεώρηση θα πρέπει να σχεδιαστεί σε στενή διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το ΔΝΤ και την ΕΚΤ».

Αμέσως μετά, αναφέρεται η αναθεώρηση του συστήματος των επικουρικών συντάξεων («σκοπός της αναθεώρησης είναι η σταθεροποίηση της συνταξιοδοτικής δαπάνης και η εξασφάλιση της ουδετερότητας του προϋπολογισμού για τα ταμεία επικουρικής ασφαλίσης») και ο αποχρωτικότητας των ΒΑΕ («η κυβέρνηση θα προβεί στην ουσιαστική αναθεώρηση της λίστας βαρέων και ανθυγεινών επαγγελμάτων και θα μειώσει τη κάλυψη σε όχι παραπάνω από 10% του εργατικού δυναμικού»).

Για να δοθεί η δέουσα έμφαση, το ίδιο θέμα επανέρχεται και στο τέλος, όπου γίνεται η σύνοψη («Τεχνικό Μνημόνιο Συνεννόησης»):

«Το Κοινοβούλιο ενέκρινε ξεχωριστές νομοθετικές μεταρρυθμίσεις του συνταξιοδοτικού συστήματος για το

δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα στα μέσα Ιουλίου, πριν από τη λήξη της προθεσμίας που σύμφωνα με το πρόγραμμα ήταν το τέλος Σεπτεμβρίου. Η αναλογιστική αξιολόγηση του νόμου αυτού βρίσκεται σε εξέλιξη. Η Εθνική Αναλογιστική Αρχή θα ολοκληρώσει την αξιολόγηση των επιπτώσεων της μεταρρύθμισης για τα κύρια συνταξι

ΚΟΝΤΑ

αλύπτει το βαρέλι δίχως πάτο

δομάτων κ.λπ. Προσέξτε, δεν μιλάμε για πενταροδέκαρες, αλλά για 3,23 δισ. ευρώ (σύμφωνα με τα δικά τους στοιχεία).

Σε ό,τι αφορά την Υγεία, γίνεται λόγος για «αύξηση της συμμετοχής των ασφαλιζόμενων στα εξωτερικά ιατρεία και τις διαγνωστικές εξετάσεις». Είναι μια συγκεκριμενοποίηση σε σχέση με το αρχικό Μνημόνιο, όμως και πάλι δεν αποκαλύπτει το εύρος των στοχεύσεών τους. Γιατί όσο και αν διευρύνουν τη συμμετοχή των ασθενών στα εξωτερικά ιατρεία (στο πλαίσιο της διεύρυνσης της ολοήμερης λειτουργίας των νοσοκομείων), δε μπορούν να καλύψουν το κόστος λειτουργίας ενός κρατικού συστήματος υγείας. Στόχος τους είναι η καθιέρωση του ανοιχτού νοσήλιου, που θα φτάσει τις χρεώσεις στα υψη.

Και επειδή τα ασφαλιστικά ταμεία δεν υπάρχει περίπτωση ν' αντέξουν αυτό το κόστος, θα κληθεί ο ασφαλισμένος να βάλει πολύ βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Σε ό,τι αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση, πέρα από το στόχο της εξοικονόμησης 500 εκατ. ευρώ για καθένα από τα τρία επόμενα χρόνια (2011-13), αυτή τη φορά γίνεται λόγος και για «στοχευμένο εξορθολογισμό προσωπικού». Στο ΦΕΚ έχει δημοσιευτεί ήδη σωρεία αποφάσεων με τις οποίες μεταφέρεται προσωπικό από τις καταργούμενες νομαρχίες στους «καλλικράτειους» δήμους. Ολοι μεταφέρονται σε προσωποπαγίες θέσεις, οι οποίες θα καταργούνται με τη συνταξιοδότησή τους. Στόχος τους, λοιπόν, είναι να ξεφορτωθούν πληθώρα οργανικών θέσεων από τους ΟΤΑ, ώστε να δοθεί η συντριπτική πλειοψηφία των υπηρεσιών τους σε εργολάβους-δουλέμπορους.

Στον τομέα των δημόσιων μέσων μεταφέρονται, πέρα από την επανάληψη της κατεύθυνσης για «αύξηση των εισιτηρίων» και «περαιτέρω μείωση των υπέρμετρων επιδόματων και των υπερωριών», συγκεκριμενοποιείται το θέμα του ΟΣΕ, που μπαίνει πρώτος στην κλίνη του Προκρούστη. Οι κρατικές επιδοτήσεις συνολικά προς τον ΟΣΕ «θα περιοριστούν σε 50 εκατομμύρια ευρώ ετησίως, και καμία νέα εγγύηση χρέους από το κράτος δεν θα δοθεί στην αναδιαρθρωμένη σιδηροδρομική επιχείρηση». Για να υπάρχει ένα μέτρο σύγκρισης αναφέρουμε ότι ο ΟΣΕ πήρε το 2008 από τον κρατικό προϋπολογισμό ποσό 406 εκατ. ευρώ, το 2009 524 εκατ. και το 2010 400 εκατ. Ποσά απαραίτητα για τη συντριπτηρηση, τον εκσυγχρονισμό και την επέκτωση του σιδηροδρο-

μικού δικτύου. Προβλέπεται ο νόμος να συζητηθεί στη Βουλή έως το τέλος Σεπτεμβρίου «και, παράλληλα, η κυβέρνηση θα εγκρίνει ένα επιχειρηματικό σχέδιο με δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα ενεργειών». Εποικονομικά στην παραγωγή (είτε με φυσικό αέριο είτε με λιγνίτη), θα θέλουν να βγάλουν το μέγιστο κέρδος. Πρέπει, λοιπόν, και η ΔΕΗ να αυξήσει τα τιμολόγια της στα επιπέδα που θα επιτρέπουν τη μέγιστη κερδοφορία. Ηδη, σύμφωνα με πληροφορίες του ακονομικά βιώσιμους μεσοπρόθεσμα! Πώς θα γίνει αυτό, όταν κόβονται σε ποσοστό σχεδόν 90% οι κρατικές επιδότησεις; Καταλαβαίνετε τι έχει να γίνει.

Για την ενέργεια, προβλέπεται «ο εξορθολογισμός των τιμολογίων με παράλληλη εξασφάλιση της προστασίας για τις πιο ευάλωτες οικονομικά ομάδες του πληθυσμού». Επειδή έχει δοθεί στην κυβέρνηση παράταση μέχρι το Δεκέμβρη για να υποβάλει σχέδιο για την απελευθέρωση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, δεν υπάρχει αναλυτική αναφορά, πέραν της υποχρέωσης «ανοίγματος προς τρίτους της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από λγνίτη». Φωτογραφίζεται όμως η παρέμβαση στη διαμόρφωση των τιμολογίων, τα οποία πρέπει «να αντανακλούν, σταδιακά και το αργότερο μέχρι τον Ιούνιο του 2013, τις τιμές χονδρικής της αγοράς». Είναι γνωστό ότι τα λα-

μόγια των ΑΠΕ πωλούν στη ΔΕΗ το ρεύμα πολύ πιο ακριβά απ' όσο πουλάει η ΔΕΗ. Επίσης, οι καπιταλιστές που θα δραστηριοποιηθούν στην παραγωγή (είτε με φυσικό αέριο είτε με λιγνίτη), θα θέλουν να βγάλουν το μέγιστο κέρδος. Πρέπει, λοιπόν, και η ΔΕΗ να αυξήσει τα τιμολόγια της στα επιπέδα που θα επιτρέπουν τη μέγιστη κερδοφορία. Ηδη, σύμφωνα με πληροφορίες του ακονομικά βιώσιμους μεσοπρόθεσμα! Πώς θα γίνει αυτό, όταν κόβονται σε ποσοστό σχεδόν 90% οι κρατικές επιδότησεις; Καταλαβαίνετε τι έχει να γίνει.

μόγια των ΑΠΕ πωλούν στη ΔΕΗ το ρεύμα πολύ πιο ακριβά απ' όσο πουλάει η ΔΕΗ. Επίσης, οι καπιταλιστές που θα δραστηριοποιηθούν στην παραγωγή (είτε με φυσικό αέριο είτε με λιγνίτη), θα θέλουν να βγάλουν το μέγιστο κέρδος. Πρέπει, λοιπόν, και η ΔΕΗ να αυξήσει τα τιμολόγια της στα επιπέδα που θα επιτρέπουν τη μέγιστη κερδοφορία. Ηδη, σύμφωνα με πληροφορίες του ακονομικά βιώσιμους μεσοπρόθεσμα! Πώς θα γίνει αυτό, όταν κόβονται σε ποσοστό σχεδόν 90% οι κρατικές επιδότησεις; Καταλαβαίνετε τι έχει να γίνει.

μόγια των ΑΠΕ πωλούν στη ΔΕΗ το ρεύμα πολύ πιο ακριβά απ' όσο πουλάει η ΔΕΗ. Επίσης, οι καπιταλιστές που θα δραστηριοποιηθούν στην παραγωγή (είτε με φυσικό αέριο είτε με λιγνίτη), θα θέλουν να βγάλουν το μέγιστο κέρδος. Πρέπει, λοιπόν, και η ΔΕΗ να αυξήσει τα τιμολόγια της στα επιπέδα που θα επιτρέπουν τη μέγιστη κερδοφορία. Ηδη, σύμφωνα με πληροφορίες του ακονομικά βιώσιμους μεσοπρόθεσμα! Πώς θα γίνει αυτό, όταν κόβονται σε ποσοστό σχεδόν 90% οι κρατικές επιδότησεις; Καταλαβαίνετε τι έχει να γίνει.

ο αφορολόγητο μισθωτών-συνταξιούχων) ή να έχει άτομο με αναπτηρία πάνω από 67% (και με το εισοδηματικό κριτήριο). Δεύτερο, γιατί η τετραφηνιαία κατανάλωσή του δεν πρέπει να ξεπερνά τις 1200 kWh (1000 για τους ανέργους), ενώ χαμηλότερο τιμολόγιο θα πάρει μόνο για τις 800 kWh.

Σε ό,τι αφορά τις εργασιακές σχέσεις, το επικαιροποιημένο Μνημόνιο κάνει ένα βήμα παραπέρα, πάντοτε προς την απόφευγη των καπιταλιστών, προβλέποντας την κατάργηση της διάταξης νόμου που δίνει στον υπουργό Εργασίας το δικαίωμα να επεκτείνει τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας σε όλους τους εργαζόμενους (και σε εκείνους που δεν εκπροσωπύνται συνδικαλιστικά στις διαπραγματεύσεις). Εποικονομικά οιμάδες του πληθυσμού. Επειδή δέχεται συμβάσεις υπερισχύουν όλων των άλλων, οδηγεί στην επί της ουσίας κατάργηση των κλαδικών συμβάσεων, που ήταν χρόνιο αίτημα των καπιταλιστών. Επίσης, το Μνημόνιο-2 δεν παραλείπει να επαναλάβει την υποχρέωση της κατάργησης της υποχρεωτικότητας της διαίτησίας, που είναι εκερεύοντα πιας και δεν ρυθμίστηκε με το νόμο Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου.

Προβλέπεται, ακόμη, αλλαγή της νομοθεσίας, ώστε «να επεκταθεί η δοκιμαστική περί-

εργαζόμενοι στο δημόσιο.

Σημειώνουμε, τελος, πως είναι φανερή η προσπάθεια να κοπούν κονδύλια από το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων και να πέσουν κάποια απ' αυτά στην απορρόφηση πόρων από τα λεγόμενα «διαφθωτικά ταμεία» της ΕΕ, μέσω των οποίων θα «κινηθούσουν» με ζεστό χρήμα τους καπιταλιστές και διάφορα λαμδόγια, όπως αυτά των ΚΕΚ, ενώ ταυτόχρονα θα προσπαθήσουν να μειώσουν τεχνητά την ανεργία, αν και είναι τέτοια η παραγωγική κατρακύλα που οι άνεργοι θα πολλαπλασιάζονται, ενώ ταυτόχρονα οι καπιταλιστές θα διαλύουν κάθε υπόλειμμα εργασιακών σχέσεων, απλώνοντας τον εργασιακό μεσαίωνα παντού.

Κράτος δωσιλόγων – κοινοβούλιο περιορισμένης ευθύνης

Το επικαιροποιημένο Μνημόνιο, στο κεφάλαιο που αναφέρεται στις «Διαφθωτικές δημοσιονομικές μεταρρυθμίσεις» αναφέρει:

«Τα ακόλουθα πρέπει να είναι μέρος της μεταρρύθμισης: [...] Η διασφάλιση ότι το κοινοβούλιο δεν αλλάζει το συνολικό μέγεθος του προϋπολογισμού κατά το στάδιο έγκρισης, αλλά επικεντρώνεται στη σύνθετη των δημόσιων δαπανών και εσόδων και στην αξιοποίηση των προβλέψεων για τα έξοδα και τα έσοδα.»

Και μόνο αυτή η συμφωνία θα αφούσε για να χαρακτηριστεί το σημερινό ελληνικό κράτος δωσιλόγων και το κοινοβούλιό του, ο ύψιστος θεσμός της δημοκρατίας, όπως συνηθίζουν να επαίρονται, κοινοβούλιο περιορισμένης ευθύνης. Η κυβέρνηση συμφώνησε με τους διαχειριστές των συμφερόντων του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου, ότι το κοινοβούλιο δεν θα μπορεί να αλλάξει τα μεγέθη του προϋπολογισμού. Ο ρόλος του θα είναι καθαρά διακοσμητικός.

Τι θέλουν τότε το κοινοβούλιο, όταν κυβερνούν δικτατορικά τα ρόπτω πρωθυπουργός και ο υπουργός Οικονομικών; Το θέλουν για να εξαπατά το λαούτζικο, ότι τάχα λειτουργεί η αντιπροσωπευτική δημοκρατία. Άλλως θα έπρεπε να κατεβάσουν τα τανκς.

Στο επικαιροποιημένο Μνημόνιο αναφέρεται επίσης:

«Δίχως προκατάληψη προς το Σύνταγμα της Ελλάδος, η Κυβέρνηση θα υιοθετήσει νομοσχέδιο ώστε να αντιμετωπίσει τις καθυστερήσεις στην υλοποίηση των δημόσιων έργων και των επενδύσεων γενικότερα. Το νομοσχέδιο θα πρέπει μεταξύ των άλλων να:

Μια κραυγαλέα αντίφαση σφράγισε την πρώτη επίσκεψη ισραηλινού πρωθυπουργού στην Ελλάδα. Η επίσκεψη πραγματοποιήθηκε κατά την πιο νεκρή πολιτικά περίοδο στην Ελλάδα (ο Έλληνας πρωθυπουργός ήρθε κατευθείαν από την παραλία και μόλις που πρόλαβε να βγάλει το μαγιό και να φορέσει το κοστούμι), ενώ ταυτόχρονα συνοδεύτηκε από μια εκκωφαντική προπαγανδιστική εκστρατεία μέσω των ΜΜΕ, συμπολιτεύμενων και αντιπολιτεύμενων.

Η αντίφαση αυτή είναι ευκόλως εξηγήσιμη. Εχει τη βάση της στην αντίθεση που συνιστούν από τη μια τα αισθήματα απέχθειας προς το σιωνιστικό μόρφωμα, που τρέφει ο ελληνικός λαός, και από την άλλη η ειλημμένη απόφαση του πολιτικού συστήματος, με προεξάρχουσα την κυβέρνηση Παπανδρέου, να πρωθήσει τη στρατηγική συμμαχία με το σιωνισμό. Δεν είναι τυχαίο ότι και ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης διέκοψε τις διακοπές του για να συναντηθεί με τον Νετανιάχου, ενώ το ΛΑΟΣ, που έως τώρα φάρευε στα θολά νερά του αντισημιτισμό, εξέδωσε ανακοίνωση, με την οποία στήριξε πλήρως τη συγκεκριμένη πτυχή της εξωτερικής πολιτικής της κυβέρνησης και στράφηκε ενάντια στα «αικαρία στοιχεία με στείρες αγκυλώσεις», αναφερόμενο σε όσους επιμένουν στις αρχές της αλληλεγγύης προς τον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού.

Ο Παπανδρέου κουβάλησε στην καρδιά του δεκαπενταύγουστου τον Νετανιάχου, για να επισημοποιήσουν τη στρατηγική συμμαχία τους, κυριολεκτικά πίσω από τις πλάτες του ελληνικού λαού, στον οποίο επιφυλάχθηκε ο ρόλος του καταναλωτή προπαγάνδας, σύμφωνα με τη μέθοδο του Γκέμπελς: «πες, πες, στο τέλος κάτι θα μείνει».

Ο ελληνικός λαός πρέπει να πειστεί ότι η συνεργασία με το Ισραήλ ανοίγει προοπτικές εξόδου από την κρίση, ενώ ταυτόχρονα συμβάλλει στην απομόνωση του «πτροσιώνιου εχθρού», της Τουρκίας. Σε ό,τι αφορά τις οικονομικές πτυχές αυτής της συνεργασίας είναι αστείο και να μιλάμε. Τι είναι από οικονομική άποψη το Ισραήλ; Ενα τίποτα. Ακόμη και οι τουρίστες που κουβαλούν τα κρουαζιέρπλοια (τα προηγούμενα χρόνια τους πήγαιναν στην Τουρκία) ελάχιστα χρήματα αφήνουν στις τουριστικές περιοχές, γιατί απλούστατα είναι τουρίστες χαμηλής εισοδηματικής τάξης. Και εν πάσῃ περιπτώσει, δεν είναι δυνατόν –ακόμα και αν παραβλέπειμε τον κυνισμό που κρύβει αυτή η προσέγγιση– οι τουρίστες από το Ισραήλ να σώσουν τον χειμαζόμενο (εξ αιτίας της κρίσης που πλήγτει την Ευρώπη) ελληνικό τουρισμό. Ούτε καν ανάσα να του προσφέρουν.

Πολιτικά, ο Παπανδρέου και οι σύμμαχοί του επέλεξαν να αναβαθμίσουν και να προσδώσουν στρατηγική σημασία στη συνεργασία με την πιο αντιρροπική, την πιο φασιστική κυβέρνηση που είχε προτέτο Ισραήλ. Ο αδίστακτος τρόπος με τον οποίο αυτή η κυβέρνηση ματούλησε το Στολίσκο της Ελευθερίας υποδηλώνει το ποιόν της. Ο αρκοδεξιός Νετανιάχου στην πρωθυπουργία, ο φασίστας Λίμπερμαν

Στρατηγικός εναγκαλισμός με το σιωνισμό

στο υπουργείο Εξωτερικών και ο σοσιαλδημοκράτης Μπάρακ στο υπουργείο Πολέμου αποτελούν ένα συνδυασμό που ουδέποτε ξαναείχε η σιωνιστική πολιτική. Μιλάμε για σχεδόν οικουμενική κυβέρνηση, με ακροδεξιά πολιτική. Επεκτείνουν συνεχώς τους εποικισμούς στη Δυτική Οχθη και διακηρύσσουν ευθέως ότι επιδιώκουν την εβραιοποίηση της Ιερουσαλήμ. Στραγγαλίζουν τη λωρίδα της Γάζας με τον αποκλεισμό. Απειλούν με πόλεμο το Ιράν, το Λιβανό και τη Συρία. Οι σχέσεις τους ακόμη και με τα αμερικανόδουλα αραβικά καθεστώτα έχουν ψυχρανθεί. Ακόμη και ο πάντα πρό-

Να χαίρονται τους συμμάχους τους

Ηκυρία της φωτογραφίας δήλωσε έκπληκτη για το θόρυβο που προκλήθηκε μετά τη δημοσίευση αυτής της φωτογραφίας της στο Facebook, με τον εύγλωττο τίτλο «οι καλύτερες στιγμές της ζωής μου». Οι καλύτερες στιγμές της ζωής της Εντεν Αμπεργκλή ήταν όταν υπήρευσε στο σιωνιστικό στρατό και μπορούσε να εξευτελίζει και να βασανίζει Παλαιστίνιους, πάρινοντας κομφαρωτές πόζες μπροστά στα θύματά της. «Ακόμα δεν κατολαβαίνω γιατί αυτό δεν ήταν OK», δήλωσε η νεαρή σιωνίστρια στο Israeli Army Radio. Λογικό: αφού όλοι το ίδιο κάνουν εδώ και χρόνια.

Οι ηγέτες του σιωνισμού, βέβαια, καταλαβαίνουν. Ξέρουν ότι αυτά είναι πράγματα που γίνονται και δεν λέγονται. Γι' αυτό και έσπευσαν να αποδοκιμάσουν την ενέργεια της προσφάτως αποστρατευθείσας στρατιωτίνας, «Σούβαρή παραβίαση των θηών μας και του δευτολογικού μας κώδικα», αποκάλεσε τις φωτογραφίες ο λοχαγός Μπαράκ Ραζ, εκπρόσωπος των Ισραηλινών Ενόπλων Δυνάμεων. Σιγά μη στάξει η ουρά του γιαδάρου. Λες και δεν ξέρουμε τι κάνουν καθημερινά στους Παλαιστίνιους της Δυτικής Οχθης. Λες και δεν ξέρουμε τι έκαναν πριν ενάμιση χρόνο στη Γάζα και σε τι

μαρτύριο υποβάλλουν το λαό της.

Η ισραηλινή αντισιωνιστική οργάνωση «Σπάζοντας τη σιωπή» αντέκρουσε αμέσως τις γελοίες δηλώσεις του εκπροσώπου του σιωνιστικού στρατού, καταγγέλλοντας ότι η φωτογράφιση μπροστά στα θύματα αποτελεί ευρεία πρακτική και πως τέτοιες φωτογραφίες κυκλοφορούν ανάμεσα στους ισραηλινούς στρατιώτες. Για του λόγου το αληθές, μάλιστα, δημοσίευσε καμιά δεκαριά τέτοιες φωτογραφίες στο Facebook.

Κανένας υποψιασμένος άνθρωπος δεν εκπλήσσεται από τέτοιες συμπεριφορές. Αυτές αποτελούν πάγια πρακτική ανάμεσα στα φασιστικά των διάφορων σωμάτων καταστολής. Θυμηθείτε τους βασανιστές του Αμπού Γκράιμπ στο Ιράκ. Θυμηθείτε τους δικούς μας μπάτσους που βασάνιζαν αλλοδαπούς και έστελναν τα βασανιστήρια με MMS ο ένας στον άλλο.

Να τους χαίρονται οι Παπανδρέου, ο Σαμαράς και ο Καρατζαφέρεις τους νέους στρατηγικούς εταίρους τους. Ο ελληνικός λαός ποτέ δεν θα τους θεωρήσει συμμάχους. Οσο αυτοί αφονούνται στους Παλαιστίνιους το δικαίωμα να ζήσουν σε μια ανεξάρτητη πατρίδα, θα είναι εχθροί για τον ελληνικό λαό.

του κοινοβουλευτικού φάσματος.

Ολοι αυτοί προσπαθούν να περάσουν τη δωσιλογική αντιληφτη σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Να ξέχασει τις αξίες της φιλίας, της αλληλεγγύης, της δικαιοσύνης, έναντι του «πινακίου φακής» που θα φέρουν οι τουρίστες από το Ισραήλ. Είμαστε σήμουροι ότι δεν θα τα καταφέρουν, όσο κι αν η κρίση αδυνατήσει πολλές άμυνες, ιδιαίτερα στα μικροστικά στρώματα. Άλλωστε, ον ήταν σήμουροι ότι μπορούν να περάσουν αυτή τη δωσιλογική αντιληφτη, θα κουβαλούσαν τον Νετανιάχου μετά βασίων και κλάδων μια άλλη εποχή και όχι αυγουστιάτικα. Άλλωστε, ακόμα και υπ' αυτές τις συνθήκες, το κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό έκανε αισθητή την παρουσία του, και με την ακτιβιστική ενέργεια στην Ακρόπολη (ανάρτηση μιας μεγάλης παλαιστινιακής σημαίας) και με τη διαδήλωση τη μέρα της επίσκεψης.

Αυτές οι ενέργειες ας αποτελέσουν υποθήκες για την ανάπτυξη ενός ρωμαλέου και συνεχούς κινήματος αλληλεγγύης, που θα στελει σε όλο τον κόσμο το μήνυμα ότι υπάρχει και μια άλλη Ελλάδα, η Ελλάδα της φιλίας και της αντιμπεριαλιστικής αλληλεγγύης, που στέκεται απέναντι στην Ελλάδα του ραγιδισμού και του δωσιλογισμού.

Ενισχύεται η στρατιωτική συνεργασία

Και να είχε κανείς αφιβολία για το περιεχόμενο της δεύτερης μέρας συζητήσεων Παπανδρέου-Νετανιάχου (στη διάρκεια κρουαζιέρας προς τον Πόρο), η σύνθεση των συνδαιτημόνων στο γεύμα δεν άφησε κανένα περιθώριο. Εκτός από τον Νετανιάχου και τους επιτελείς του και τον Παπανδρέου, παρακάθησαν οι υπουργός και αναπληρωτής υπουργός Αμυνας, Βενιζέλος και Μπεγλίτης και ο απαραίτητος Δρούσας, φυσικά. Αρα, αντικείμενο αυτής της δεύτερης σύζκεψης ήταν η στρατιωτική συνεργασία. Μια συνεργασία την οποία είχε προαναγγείλει ο Δρούσας σε τηλεοπτική του συνέντευξη, λέγοντας: «Υπάρχει σχεδιασμός και στη συνεργασία στο στρατιωτικό επίπεδο, την οποία εντατικοποιούμε και μάλιστα στις σημερινές συνομιλίες θα συμμετάσχει και ο υπουργός Εθνικής Αμυνας, ο κ. Βενιζέλος και ο αναπληρωτής υπουργός Εθνικής Αμυνας ο κ. Μπεγλίτης, όπου βεβαίως θα συζητήσουμε και σε περισσότερο βάθος και λεπτομέρειες αυτή τη συνεργασία στο στρατιωτικό πεδίο».

Σύμφωνα με όσα διέρρευσαν από κυβερνητικής πλευράς, η Ελλάδα θα εξακολουθήσει να καλύπτει την ονάρη του Ισραήλ για αεροπορικές ασκήσεις με μεγάλο βάθος, ενώ θα συνεχιστούν οι κοινές στρατιωτικές ασκήσεις και θα υπάρξει διεύρυνση τους και πέρα από το πεδίο της πολεμικής αεροπορίας, στη βάση επίσης, την προγράμματος συνεργασίας που θα περιλαμβάνει ανταλλαγές στρατιωτικού προσωπικού και εκπαίδευσην. Επιβεβαιώθηκε, επίσης, ότι Παπανδ

φωνήθηκε η ανάπτυξη συνεργασίας στον τομέα της πολεμικής βιομηχανίας, ενώ ο Νετανίαχου πρότεινε στον Παπανδρέου να πάρει το Ισραήλ μέρος σε διογωνισμούς για προμήθειες των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων.

Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στη συζήτηση μεταξύ των δύο πρωθυπουργών για τη συνεργασία του ελληνικού και του σιωνιστικού λόμπι στις ΗΠΑ! Δεν είναι τυχαίο ότι δυο μέρες πριν την επίσκεψη Νετανίαχου στην Αθήνα, στις ΗΠΑ γράφτηκε η ειδηση πως ο Ομπάμα, στη συνάντησή του με τον Ερντογάν στο περιθώριο της συνόδου του G-20, είπε στον τούρκο πρωθυπουργό ότι η Τουρκία θα έχει προβλήματα στην προμήθεια αμερικανικών οπλικών συστημάτων, αν δεν ευθυγραμμιστεί με την αμερικανική πολιτική στο Μεσανατολικό και δεν εξομαλύνει τις σχέσεις της με το Ισραήλ. Ανεξάρτητα αν αληθεύει ή όχι η ειδηση, η διοχέτευση της τη συγκεκριμένη στιγμή ήταν το δώρο της αμερικανικής κυβέρνησης προς την κυβέρνηση Παπανδρέου.

Ενα δώρο που αξιοποιήθηκε δεόντως από τα πουλημένα ελληνικά ΜΜΕ, που την έκαναν σημαία τους, θέλοντας να περάσουν στον ελληνικό λαό τη ραγιάδικη αντίληψη της «ελληνοφιλίας στην αμερικανική εξωτερική πολιτική», την οποία «πρέπει να εκμεταλλευτούμε σε βάρος της Τουρκίας», συμμαχώντας με τους ναζί εγκληματίες του σιωνισμού.

Πλήρη κάλυψη στη στρατηγική συνεργασία Ελλάδας-Ισραήλ έδωσε ο Α. Σαμαράς, ο οποίος δήλωσε μεταξύ τη συνάντησή του με τον σφραγέα Νετανίαχου: «Καλύψαμε θέματα που αφέρονται στα μεγάλα ζητήματα ασφαλείας, στο Κυπριακό, στη Μέση Ανατολή, στη διασφάλιση της υπταρξης του παλαιστινιακού κράτους, αλλά και την ασφάλεια του ισραηλινού κράτους».

ΥΓ: Γράψαμε παραπάνω ότι το ελληνικό πολιτικό σύστημα, με επικεφαλής την κυβέρνηση Παπανδρέου, διεκπεραιώνει εντολές της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής. Ιδού η επιβεβαίωση από φιλική προς την κυβέρνηση γραφίδα: «Ρεαλιστικό είναι και το άνοιγμα στο Ισραήλ - με φόντο τις νέες πραγματικότητες στην Ανατολική Μεσόγειο. Το κοινό στοιχείο σε όλες τις περιπτώσεις είναι, βεβαίως, ο Ατλαντισμός. Υπό την ένωση ότι οι κρίσιμες τοποθετήσεις του Παπανδρέου εγγράφονται στον γεωπολιτικό χάρτη, όπως τον αντιλαμβάνονται οι Αμερικανοί (ο Δ. Μητρόπουλος στα «Νέα»).

Πρωθυπουργός της αδιαφάνειας και του νεποτισμού

Πιο προκλητική από το διορισμό του 25χρονου Αγγελού Χασαπόπουλου ως ειδικού συμβούλου του πρωθυπουργού ήταν η ανακοίνωση του πρωθυπουργικού γραφείου για την αποπομπή του. Τον έδιωξαν -είπαν- «για λόγους δευτολογίας», «παρότι για τους μετακλητούς δεν απαιτείται η εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων».

Οι «λόγοι δευτολογίας» δεν μας αφορούν, γιατί μπορούμε

να αντιληφθούμε τα ξεκαθαρίσματα λογαριασμών που γίνονται μέσα και πέριξ του μεγάρου Μαξίμου. Οταν, όμως, το γραφείο του πρωθυπουργού ψεύδεται τόσο ασύστολα και παραβιάζει με τόσο προκλητικό τρόπο τη νομιμότητα, τότε υπάρχει πρόβλημα.

Το Προεδρικό Διάταγμα 63/2005 «Καδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα», βάσει του οποίου προσλή-

φθηκε και ο Χασαπόπουλος, είναι σαφές:

«Σε κάθε περίπτωση πλήρωσης με διορισμό θέσης μετακλητού υπαλλήλου ή ειδικού συμβούλου ή συνεργάτη σε πολιτικά γραφεία μελών της κυβέρνησης ή υφυπουργών απαιτούνται τα γενικά προσόντα διορισμού που προβλέπονται κάθε φορά για τους δημοσίους πολιτικούς διοικητικούς υπαλλήλους, εκτός από το ανώτατο όριο ηλικίας για διο-

ρισμό. Διορισμός δεν μπορεί επίσης να γίνει σε οποιαδήποτε από τις πιο πάνω θέσεις, αν στο πρόσωπο του υποψήφιου για διορισμό συντρέχει κώλυμα από εκείνα που προβλέπει ο νόμος ως κώλυμα για το διορισμό δημοσίου πολιτικού διοικητικού υπαλλήλου».

Η ύπαρξη των προσόντων και η ανυπαρξία κωλύματος της προηγούμενης παραγράφου στο πρόσωπο του υποψήφιου για το διορισμό, βεβαιώνεται με υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986».

Ο Χασαπόπουλος, λοιπόν, έπρεπε να έχει εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις ή να έχει απαλλαγεί νομίμως. Την ευθύνη γ' αυτή την παρανομία (ιδία με το διορισμό του υιού Κοντού σε θέση συμβούλου δίπλα στο μπαμπάκι του, την οποία είχαμε αποκαλύψει) δεν τη φέρει η Σιούτη, αλλά προσωπικά ο Παπανδρέου, γιατί αυτός υπέγραψε την

■ Μοζαμβίκη

Αιματηρές συγκρούσεις για την ακρίβεια

Δυο χρόνια μετά τις μεγάλες ταραχές που έγιναν λόγω της παγκόσμιας αύξησης των τιμών των τροφίμων (που προκάλεσε συγκρούσεις και εξεγέρσεις σε δεκάδες χώρες ανά τον κόσμο), η Μοζαμβίκη συγκλονίστηκε ξανά από τη λαϊκή αγονία-κίνηση για τον ίδιο ακριβώς λόγο. Η εκτίναξη της τιμής του ψωμιού πάνω από 30% από τον περαισμένο χρόνο, καθώς και όλων των τροφίμων και των καυσίμων, προκάλεσε την έκρηξη της λαϊκής αγανάκτησης που εκδηλώθηκε με μεγάλη διαδήλωση στην πρωτεύουσα της χώρας, Μαπούτο την περασμένη Τετάρτη (1/9).

Η διαδήλωση δεν άργησε να μετατραπεί σε πεδίο συγκρούσεων μεταξύ αστυνομίας και διαδηλωτών που έσπησαν οδοφράγματα, με

γδαία αύξηση της τιμής των τροφίμων καθώς η Μοζαμβίκη είναι εξαρτημένη από τις εισαγωγές από τη Νότια Αφρική. Ταυτόχρονα, η άνοδος των τιμών στα σιτηρά είχε σαν αποτέλεσμα μεγάλο μέρος του πληθυσμού να μη μπορεί να τραφεί με τα στοιχειώδη.

Οταν οι πολυεθνικοί κολοσσοί που λυμάνονται την αφρικανική ήπειρο συσσωρεύουν τα κέρδη τους και τα ποντάρουν σε ομολογιακές φρύσκες και η Αφρική στενάζει από την πείνα, οι εξεγέρσεις και οι αιματηρές συγκρούσεις είναι περισσότερο από τον νομοτελειακές...

αποτέλεσμα να σκοτωθούν τουλάχιστον έξι (μεταξύ των οποίων και δύο παιδιά) και να τραυματιστούν πάνω από 40. Η ενδυνάμωση του νοτιοαφρικανικού νομίσματος (ριάντ), είχε σαν αποτέλεσμα την ρα-

γδαία αύξηση της τιμής των τροφίμων καθώς η Μοζαμβίκη είναι εξαρτημένη από τις εισαγωγές από τη Νότια Αφρική. Ταυτόχρονα, η άνοδος των τιμών στα σιτηρά είχε σαν αποτέλεσμα μεγάλο μέρος του πληθυσμού να μη μπορεί να τραφεί με τα στοιχειώδη.

Οταν οι πολυεθνικοί κολοσσοί που λυμάνονται την αφρικανική ήπειρο συσσωρεύουν τα κέρδη τους και τα ποντάρουν σε ομολογιακές φρύσκες και η Αφρική στενάζει από την πείνα, οι αιματηρές συγκρούσεις είναι περισσότερο από τον νομοτελειακές...

Είναι απαραίτητος ο συντονισμένος αγώνας μέσα και έξω από τη φυλακή για τα δικαιώματα των κρατούμενων. Ειδικά για τους πολιτικούς κρατούμενους, πολιούχους και νέους, απαιτούμε να τους αναγνωρίσουμε σαν κούκουλα των τριών οργανισμών (π.χ. με τους εργαζόμενους που απομούσαν τον ΟΕΚ) θα κουκουλωθούν και τα κονδύλια των τριών οργανισμών (που τα πληρώνουν οι εργαζόμενοι μέσω κρατήσεων) θα διατίθενται κυρίως για τα δικαιώματα στην άδεια. Είναι απαραίτητος ο συντονισμένος αγώνας μέσα και έξω από τη φυλακή για τα δικαιώματα των κρατούμενων. Ειδικά για τους πολιτικούς κρατούμενους, πολιούχους και νέους, απαιτούμε να τους αναγνωρίσουμε σαν κούκουλα των τριών οργανισμών (π.χ. με τους εργαζόμενους που απομούσαν τον ΟΕΚ) θα κουκουλωθούν και τα κονδύλια των τριών οργανισμών (που τα πληρώνουν οι εργαζόμενοι μέσω κρατήσεων) θα διατίθενται κυρίως για τα δικαιώματα στην άδεια.

Είναι απαραίτητος ο συντονισμένος αγώνας μέσα και έξω από τη φυλακή για τα δικαιώματα των κρατούμενων. Ειδικά για τους πολιτικούς κρατούμενους, πολιούχους και νέους, απαιτούμε να τους αναγνωρίσουμε σαν κούκουλα των τριών οργανισμών (π.χ. με τους εργαζόμενους που απομούσαν τον ΟΕΚ) θα κουκουλωθούν και τα κονδύλια των τριών οργανισμών (που τα πληρώνουν οι εργαζόμενοι μέσω κρατήσεων) θα διατίθενται κυρίως για τα δικαιώματα στην άδεια.

Καζάνι που βράζει οι φυλακές

Σε καζάνι που βράζει έχουν μεταβληθεί και πάλι οι φυλακές, όχι μόνο λόγω των άδηλων συνθηκών που επικρατούν, αλλά και λόγω της συστηματικής απόρριψης της συντριπτικής πλειοψηφίας των αιτημάτων για άδειες που υποβάλλουν οι κρατούμενοι που έχουν αυτό το δικαίωμα. Η τραγική απόπειρα αυτοκτονίας του Βαγγελή Πάλλη, ενός από τους κρατούμενους που πρωτοστάτων τα τελευταία χρόνια στους αγώνες που ξεσπούν μεταξύ φυλακών και στην οργανωμένη εγκληματική πλειοψηφία της κατηγορίας των φυλακών, έχει μέσα στις φυλακές, αποτελεί συνέπεια αυτής της κατηγορίας των φυλακών, η οποία θα συμπληρώθει και με την έρευνα της ιστορίας της κατηγορίας των φυλακών.

Στο μ

Νέες αντιδραστικές αλλαγές στην Παιδεία

Τα αποτελέσματα των πανελλαδικών εξετάσεων έγιναν αφορμή για να δώσει η Διαμαντοπούλου το περίγραμμα των αλλαγών που σχεδιάζονται για το Λύκειο, τον τρόπο εισαγωγής στα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ, την τριτοβάθμια εκπαίδευση και τον λεγόμενο «χωροταξικό σχεδιασμό» της.

Συγκεκριμένα ανακοίνωσε:

«Πάμε στην αλλαγή του Λυκείου με 4 μαθήματα, με εργασίες, όχι απλά με εξετάσεις, με συνολικές δραστηριότητες των παιδιών, με μαθήματα επιλογής. Αυτό συνδέεται με την αλλαγή στα Πανεπιστήμια. Το παιδί θα μπαίνει σε σχολή και όχι σε τμήμα και θα μπορεί να κινηθεί και να κάνει και άλλες επιλογές. Το πώς πάει από το Λύκειο στο Πανεπιστήμιο, θα συνδέεται με το συνολικό του βαθμό, όχι μόνο από μια εξέταση. Το Πανεπιστήμιο θα ορίζει ποια μαθήματα θέλει η συγκεκριμένη σχολή και τι συντελεστή βάζει σε κάθε μάθημα.

Η αλλαγή θα αφορά τα παιδιά που θα πάνε του χρόνου Α' Λυκείου. Στόχος είναι η αλλαγή να γίνει ομαλά την επόμενη χρονιά».

Το «νέο» Λύκειο υποτάσσεται στις «νέες ανάγκες», που διαμορφώνουν το κεφάλαιο και η αγορά εργασίας. Απογυνώνται από κάθε εναπομείναν ψήγμα γνώστης και προσανατολίζεται σταθερά στην αποκλειστική κατάκτηση δεξιοτήτων, εκπαιδεύοντας και διαποδιγώντας τον άνθρωπο της μερικής δεξιότητας, που ως αυρισμός εργαζόμενος θα πληροί τις προϋποθέσεις του ευελικτου, φθηνού, ανταγωνιστικού απασχολήσιμου. Η έμφαση στα μαθήματα επιλογής με ταυτόχρονο περιορισμό των υποχρεωτικών μαθημάτων συντηρεί και ενισχύει τη διάσπαση του ενιαίου χαρακτήρα του Λυκείου (ό, τι τέλος πάντων είχε απομείνει από αυτόν) και τον κατακερματισμό του, βάζοντας ένα επιπλέον λιθαράκι στον ταξικό διαχωρισμό των μαθητών.

«Υπάρχει ένας αριθμός ΤΕΙ - και εδώ θα πρέπει να γίνουν άμεσες παρεμβάσεις- που δεν είναι ελκυστικά, δεν είχαν προτιμήσεις . Διαμορφώνεται - όπως γίνεται σε άλλες χώρες - ένα καθεστώς ελεύθερης πρόσβασης, δηλαδή ο υποψήφιος να μπορεί με το απολυτήριο Λυκείου να πάει στις σχολές χωρίς να χρειάζεται να περάσει από τη διδικοιά αριστείας των εξετάσεων. Οι εξετάσεις είναι ένας διαγνωσμός.

Δεν υπάρχει στην κυβέρνηση καμία σκέψη επαναφοράς της βάσης του 10, καθώς το μέτρο είναι αποσπασματικό και δεν οδηγεί σε αναβάθμιση της Παιδείας. Χιλιάδες θέσεις έμεναν κενές, ενώ μέχρι πρόσφατα άνοιγαν νέα τμήματα σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ».

Η υπουργός Παιδείας φεύγεται ασύτολα, όταν ταυτίζει την ελεύθερη πρόσβαση (που τάχαμοι επικρατεί ως τάση στις ευρωπαϊκές χώρες) με την καρικατούρα που επιδιώκει να στήσει το υπουργείο Παιδείας με τις σχολές και τα τμήματα των ΤΕΙ που έμειναν στα αζήτητα. Η έξαγγελία της ταυτίζεται με παλαιότερη πρόταση του Πανάρετου, για την οποία, μάλιστα, σφάχτηκαν στο υπουργείο Παιδείας, χρε-

γο και τη συνολική προσπάθεια των μαθητών, σύμφωνα με παλαιότερες δηλώσεις της Διαμαντοπούλου. Επιλέγεται, δηλαδή, ένας τρόπος συνολικού φακελώματος των μαθητών, αφού θα αξιολογείται ακόμη και «η συμμετοχή σε κοινωνικές και περιβαλλοντικές εκδηλώσεις» (ερώτημα αφελούς: πώς θα αξιολογείται π.χ. ένας μαθητής που συμμετέχει δραστήρια στο κίνημα, τις μαθητικές καταλήψεις, κ.λπ.);

Ο ορισμός από τα Πανεπιστήμια των μαθημάτων στα οποία θα εξετάζονται οι μαθητές για την εισαγωγή τους σε αυτά (στις οποίες καταστάλαξε μετά την επίσκεψη του Καλιφόρνια των ΗΠΑ), τα «αζήτητα» ΤΕΙ μπορούν κάλιστα να μετατραπούν σε «τοπικά κολέγια», κατά το αμερικανικό πρότυπο. Τα χαρακτηριστικά τους είναι: η εισαγωγή στα τοπικά κολέγια γίνεται ελεύθερα, οι σπουδές σε αυτά είναι από ένα εξάμηνο μέχρι τρία χρόνια, παρέχουν τίτλο σπουδών, δύσοι θέλουν να μεταπηδήσουν στα Πανεπιστήμια πρέπει να συμπληρώσουν διετή κύκλο σπουδών, οι σπουδαστές καταβάλλουν διδακτρά, οι διδάσκοντες επιλέγονται τοπικά και πρέπει να διαθέτουν τουλάχιστον μάστερ, ενώ για τους διδάσκοντες τεχνικά θέματα δεν απαιτείται πτυχίο, η διαδρομή τοπικό κολέγιο-Πανεπιστήμιο είναι μια από τις χαρακτηριστικότερες εκφόνσεις της κινητικότητας μεταξύ των βαθμίδων της εκπαίδευσης στις ΗΠΑ, οι εκπαίδευτικές μονάδες που αποκτήθηκαν στο «τοπικό κολέγιο» μεταφέρονται στο Πανεπιστήμιο και μετρούν στις εκπαίδευτικές μονάδες που απαιτούνται για την απόκτηση του πτυχίου, τα «τοπικά κολέγια» είναι αποκλειστικά εκπαίδευτικές μονάδες και όχι ερευνητικές. Η ουσία αυτής της πρότασης βρίσκεται σε αυτό που ο ίδιος ο υφυπουργός Παιδείας Πανάρετος κρίνει σκόπιμο να υπογραμμίσει, ότι «ένας από τους λόγους που τα κολέγια είναι τόσο σημαντικά, είναι ότι στοιχίζει στην πολιτεία πολύ λιγότερο να πειραματιστεί με ένα νέο τοπικό κολέγιο παρά με ένα πανεπιστήμιο», αφού «η διαφορά μεγέθους στις απαιτούμενες επενδύσεις είναι τεράστια. Βρίσκεται στις εκτιμήσεις του ότι έτσι «θα αποκλιμακωθεί ο «πληθωρισμός» στη ζήτηση πανεπιστημιακών σπουδών» και ότι «καμιά σχέση δεν έχει η πρόταση αυτή με την ελεύθερη πρόσβαση στο Πανεπιστήμιο, γιατί εκεί θα έπρεπε να εισαχθούν σε πανεπιστημιακές σχολές που δεν έχουν υποδομές μαζικής ανώτατης εκπαίδευσης». Βρίσκεται στην ομολογία του ότι «η τοπική αυτοδιοίκηση και η κοινωνία θα μπορούν να συμβάλλουν ουσιαστικά στη λειτουργία των τοπικών κολεγίων» και ότι αυτά «εξυπηρετούν» τους σκοπούς της διά βίου μάθησης.

Στο πλαίσιο αυτό, ο υφυπουργός Παιδείας προτείνει τα

ώνοντας τον υφυπουργό «με προσωπικές απόψεις». Το πουλέν, όμως, του Γ. Παπανδρέου, που τότε θύμιζε ότι η πρότασή του πρωτοδιατυπώθηκε από τον ίδιο τον ΓΑΠ το 1995, στο πλαίσιο των συζητήσεων για την αναθεώρηση του Συντάγματος, επέβαλε τις απόψεις του. Σύμφωνα με αυτές (στις οποίες καταστάλαξε μετά την επίσκεψη του Καλιφόρνια των ΗΠΑ), τα ΤΕΙ που σήμερα έχουν κενές θέσεις θα μπορούσαν να μετατραπούν σε κολέγια, που θα λειτουργούσαν υπό την εποπτεία των αντίστοιχων ιδρυμάτων.

«Προχωράμε σε θεμελιώδεις και διαρθρωτικές αλλαγές στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Ο χωροταξικός σχεδιασμός και η θεματική αναδιάρθρωση είναι αντικείμενο ενός πολύπλοκου σχεδίου. Νέο μοντέλο διοίκησης, νέα προγράμματα σπουδών, αυτοτελεία των πανεπιστημίων, διεθνοποίηση των πανεπιστημάτων, ακαδημαϊκός εργαλείος της Μπολόνια. 5) Τη δημιουργία ακαδημαϊκών εδρών ΔΕΠ με χορηγίες. Ο Παπανδρέου ξεσάλωσε τελείως και επιχειρεί να επιβάλλει στα ελληνικά Πανεπιστήμια ό, τι ισχύει στη μητρόπολη του ιμπεριαλισμού.

«Καλλικράτης» στην Παιδεία- με συγχωνεύσεις και αλλοιότητες ενός αποκλεισμένου και όχι μόνο σε ΤΕΙ, αλλά και σε Πανεπιστημιακές Σχολές».

Η κυβέρνηση επιθυμεί την αμερικανοποίηση του ελληνικού Πανεπιστημίου. Αυτή περιλαμβάνει: 1) Αμερικανικής έμπνευσης μοντέλο διοίκησης. Τις πρωτανικές αρχές αντικείμενο εχωριστής διαπραγμάτευσης με κάθε οδηγήσει μαζικά σε προσλήψεις συμβασιούχων, ενώ οι αποτελέσουν οι μισθοί αντικείμενο εχωριστής διαπραγμάτευσης με κάθε Ιδρυμα. 3) Την καθιέρωση κάρτας για τους φοιτητές, με βάση την οποία θα έχουν πρόσβαση στις ακαδημαϊκές θέματα της Αιδίου για να αποτελέσουν οι μισθοί αντικείμενο εχωριστής διαπραγμάτευσης με κάθε Ιδρυμα. 2) Την καθιέρωση κάρτας για τους φοιτητές, με βάση την οποία, βεβαίως δεν παραμένουν αλώβητα, αφού δεν μπορούν να εκποτούνται από τις στρατηγικές επιλογές και τον προσανατολισμό του Πανεπιστημίου. Στο Συμβούλιο αυτό θα υπάρχει «επιστημονική και κοινωνική συμμετοχή». Κοντολογίς, τα Πανεπιστήμια παραδίνονται στις επιχειρήσεις, εκπρόσωποι των οποίων θα συμμετέχουν και στις διοικήσεις τους, καθορίζονται και τον προσανατολισμό τους (προφανώς οι δυνάμεις αυτές θα κατέχουν την πλειοψηφία). 2) Στα Πανεπιστήμια περιέρχεται η πλήρης διαχείριση των οικονομικών, περιλαμβανομένης κοινωνικές αντιλήψεις αλλά και με κυβερνητικές αποφάσεις που διαμόρφωσαν μια νέα πραγματικότητα στις προσλήψεις και στον τρόπο διορισμού, ο φόβος για την ανεργία, αλλά και τα αδιέξοδα του σάπιου εκπαίδευτικού συστήματος και του τρόπου εισαγωγής, καθρεφτίσηκαν φέτος στα αποτελέσματα των πανελλαδικών εξετάσεων και στις βάσεις εισαγωγής.

Η οικονομική κρίση που αφάνισε πολλές οικογένειες εργαζόμενων, τα άγρια μέτρα που συρρίκνωσαν τους μισθούς και το οικογενειακό εσόδημα, η αβεβαιότητα για το τι μέρα μας έμερωνται, η αγωνία για επαγγελματική αποκατάσταση σε συνδυασμό με διαμορφωμένες κοινωνικές αντιλήψεις αλλά και με κυβερνητικές αποφάσεις που διαμόρφωσαν μια νέα πραγματικότητα στις προσλήψεις και στον τρόπο διορισμού, ο φόβος για την ανεργία, αλλά και τα αδιέξοδα του σάπιου εκπαίδευτικού συστήματος και του τρόπου εισαγωγής, καθρεφτίσηκαν φέτος στα αποτελέσματα των υποψήφιων. Η άμεση επαγγελματική αποκατάσταση (κυρίως στους δασκάλους), που τροφοδοτούσε την επιλογή τους από υποψήφιους υψηλώ

Η χειρότερη σχολική χρονιά

Όταν η ίδια η Διαμαντοπούλου οπαραδέχεται δημόσια ότι η φετινή σχολική χρονιά θα είναι η «δυσκολότερη της μεταπολίτευσης», αντιλαμβάνεστε τι έχει να γίνει από το Σεπτέμβρη στα σχολεία. Χιλιάδες θα είναι τα κενά και οι χαμένες διδακτικές ώρες, αφού οι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών που ανακοινώθηκαν είναι μόνο 2.700 σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια λιγότεροι από τους μισούς περσινούς, τη στηγμή που συνταξιοδοτούνται 11.466 εκπαιδευτικοί (υπερδιπλάσιο από τους περσινούς). Η σιδερένια φτέρνα του ΔΝΤ έλιωσε κυριολεκτικά τις ανάγκες των δημόσιων σχολείων και η κυβέρνηση έσπευσε ασμένως να ικανοποιήσει τις απαίτησεις του, προδοπατώντας τα όνειρα χιλιάδων νέων εκπαιδευτικών που αγωνιούν για την επιβίωση και τις μορφωτικές ανάγκες των παιδιών, για τα οποία δήθεν κόπτεται, τονίζοντας υποκριτικά σε όλους τους τόνους «πρώτα ο μαθητής». Είναι δυνατόν να απαιτούνται για «το 2010-2011 σε όλη τη χώρα μόνο 13 νεοδιοριζόμενοι καθηγητές Αγγλικών, 11 Γαλλικών, 15 Γερμανικών...» διερωτάται εύλογα η Συντονιστική Επιτροπή Διοριστών Εκπαιδευτικών (όλων των κατηγοριών); Είναι δυνατόν στις πρωτεύουσες των μεγαλύτερων νομών (Αθήνα, Πειραιάς, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Λάρισα,

Λαμία, κ.λπ.) να μην απαιτείται ούτε ένας νεοδιοριζόμενος φιλόλογος, μαθηματικός, φυσικός, χημικός;

Οι μηδαμινοί διορισμοί σε σχέση με τις πραγματικές ανάγκες του δημόσιου σχολείου αφήνουν τεράστιο έδαφος για προσλήψεις ειλώτων, που κατ' ευφρημόν αποκαλούνται αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου.

Είναι βέβαιο ότι θα υπάρξουν τμήματα 30 και 40 μαθητών (σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια αντίστοιχα), παρά τις περί του αντιθέτου διαβεβαιώσεις της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Παιδείας, η οποία, όμως, έχει φροντίσει επανειλημμένα να δηλώσει ότι θα εφαρμοστεί ο νόμος για το όριο των μαθητών ανά τμήμα συν επιπλέον ένα 10%, ανάλογα με τις ανάγκες του σχολείου. Είναι βέβαιο ότι οι συγχωνεύσεις και καταργήσεις τμημάτων θα δώσουν και θα πάρουν, ακόμα και σχολείων, στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού «Καλλικράτη».

Το παζλ συμπληρώνουν οι περικοπές των κονδυλίων, με τα οποία επιχορηγούνται τα σχολεία μέσω των Δήμων, το αυταρχικό πλαίσιο της αξιολόγησης που επηρειείται να σηθεί από τη φετινή χρονιά και τα «αναμορφωμένα» σχολικά προγράμματα με την εξόντωση των μικρών μαθητών (τα πρωτάκια ως τις 2 μ.μ.!).

Η Διά Βίου Εκπαίδευση Απασχολήσιμων στη Βουλή

Στις 31 Αυγούστου ξεκίνησε στη Διαφροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής η συζήτηση του νομοσχέδιου για την περιβόλητη Διά Βίου Μάθηση. Οι διάφορες βερμπαλιστικές κορώνες (γηγάσκω αεί διδασκόμενος) γρήγορα γίνονται σκόνη με τις αναφορές ότι «η διά βίου μάθηση υποστηρίζει την απαπτυξιακή πορεία της χώρας», ότι «στοχεύει στην καλλιέργεια κοινωνικών συμπεριφορών συμβατών με τις νέες συνθήκες» και ότι «στόχος είναι η σύνδεση με την απασχόληση». Κοντολογίς, διαλέγεται ο μύθος ότι η Διά Βίου Μάθηση εξυπηρετεί το δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να μορφώνεται διαρκώς, να κατακτά τα επιτεύγματα της επιστήμης, του πλησισμού, των κοινωνικών επιστημών. Αποκαλύπτεται ότι έχει να κάνει με την αμφορφωσία, με τη διαιώνιση της δημιουργίας μισομορφωμένων-μισοειδικευμένων ανθρώπων μιας χρήσης, οι οποίοι έχουν αποδεχτεί ότι δεν θα έχουν εξασφαλισμένη εργασία και εργασιακά δικαιώματα και ότι για να επιβιώσουν πρέπει να αλλάζουν συνεχώς επάγγελμα, με τα μεσοδιαστήματα που πετάγονται στην ανεργία να γίνονται όλοι και μεγαλύτερα. Στο πλαίσιο αυτό αναβαθμίζεται η συμμετοχή των «κοινωνικών εταίρων» (ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΕΕ) σε όλες

τις φάσεις σχεδιασμού, εφαρμογής και αξιολόγησης των δραστηριοτήτων της διά βίου μάθησης.

Με το νομοσχέδιο μπαίνουν στο ίδιο τσουβάλι και αλέθονται οι τίτλοι των εκπαιδευτικών βαθμίδων, τα πτυχία των πανεπιστημών και τα «πτυχία» από κάθε είδους μαγαζιά που δραστηριοποιούνται στον τομέα της «μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης», καθώς και τα παντός είδους πιστοποιητικά και βεβαιώσεις που αποχτιούνται από τη φάμπτρικα των γνωστών «σεμιναρίων», «επιμορφώσεων» και τα ρέστα, για να επιβεβαιωθεί η επικρατούσα τάση να μετρά το «μαθησιακό αποτέλεσμα» και όχι η γνώση που βρίσκεται πίσω από ένα πτυχίο. Ο σχταρμάς που δημιουργείται από το σκόπιμο ανακάτεμα της Παιδείας με την κατάρτιση μεγαλώνει τις γκρίζες ζώνες γύρω απ' διαποκαλείται Παιδεία και μόρφωση, κάνει τα όριά τους δυσδιάκριτα και δημιουργεί ευνοϊκές συνθήκες για την άλωση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης και των πανεπιστημιακών σπουδών. Η πάσης φύσεως εκπαιδευτική αγορά νομιμοποιείται και αναβαθμίζεται μπαίνοντας κάτω από την σκέπη του υπουργείου Παιδείας.

Οπότε αναφέρεται ότι το νομοσχέδιο «ρυθμίζει κυρίως το χώρο που

βρίσκεται έξω από τα όρια του τυπικού εκπαιδευτικού συστήματος, ιδιαίτερα τη μεταδευτεροβάθμια εκπαίδευση». Βέβαια, γιατί εκεί είναι η πρεμούρα, να αναβαθμιστούν όλοι οι έμποροι της γνώσης, μέσω της «πιστοποιήσης». Θεσμοθετείται επίσης και το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων, που θα είναι ένα «πλαίσιο προσόντων (διπλώματα, τίτλοι, πιστοποιητικά) με τη μορφή μαθησιακών αποτελεσμάτων», του οποίου τη δημιουργία και υλοποίηση, το νομοσχέδιο αναθέτει στον Οργανισμό Πιστοποιήσης Προσόντων. Ετοιμαστεί να μαθαίνουμε πού θα κατατάσσουμε π.χ. τα Κέντρα Μεταλυκειακής

βαθμολογίων. Βέβαια, από αυτούς ένα μεγάλο ποσοστό δεν θα φοιτήσει καιν και θα αρκεστεί στην απλή εγγραφή, είτε γιατί αυτή καθαυτή η σχολή που εισήχθησαν είναι απαξιωμένη στη συνειδησή τους, είτε γιατί δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν οικονομικά εάν η σχολή είναι μακριά από τον τόπο κατοικίας, είτε γιατί δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις γνωστικές απαίτησεις της σχολής τους.

Σύμφωνα με τα αναλυτικά στοιχεία του υπουργείου Παιδείας, φέτος συμπλήρωσαν μηχανογραφικό 106.189 υποψήφιοι (πέρυσι 92.426), γεγονός που αποδίδεται στην κατάργηση της βάσης του 10. Παρολαυτά, έμειναν εκτός ΑΕΙ-ΤΕΙ και φέτος 21.821, ενώ οι κενές θέσεις ανέρχονται σε 4.108. Συνολικά εισήχθησαν σε Πανεπιστήμια, Ανώτατες Εκπληστικές Ακαδημίες, ΤΕΙ, Στρατιωτικές και Αστυνομικές Σχολές, Ακαδημίες Πυροσβεστικής και Εμπορικού Ναυτικού 84.368 υποψήφιοι -ποσοστό επιτυχίας 79,45%- (πέρυσι 68.794). Από αυτούς οι 43.659 εισάγονται σε ΑΕΙ και οι 40.709 σε ΤΕΙ.

Γιούλα Γκεσούλη

Εκπαίδευσης, δηλαδή τα κολέγια. Ανέχρητη από το μελάνι της σουπιάς που προσπαθεί να ρίξει το υπουργείο, κατατάσσοντας τα κολέγια σε επίπεδο κατώτερο των πανεπιστημάτων, γεγονός είναι ότι αυτά που συνεργάζονται με πανεπιστημιακά του εξωτερικού δινούν «πτυχία», που χρηγούνται με την ευθύνη και τη σφραγίδα των ευρωπαϊκών πανεπιστημάτων και συνεπώς η ψωροκώστανα είναι υποχρεωμένη να τα αναγνωρίσει στην ουσία ως πανεπιστημιακά ιδρύματα, αφού έτσι διατάσσει η ευρωπαϊκή Οδηγία, που μόλις πρόσφατα ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με το ΠΔ.

Το υπουργείο Παιδείας αποφεύγει, προ το παρόν, να διασαφηνίσει και το πώς θα επιτευχθεί η περίφρημη «λειτουργική διασύνδεση εκπαίδευσης και κατάρτισης (τυπικής, μη τυπικής και άτυπης)» και τι ρόλο θα παιξει το θεσμοθετούμενο με το εν λόγω νομοσχέδιο Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων σε αυτή. Πώς δηλαδή ένας κάτοχος πτυχίου «μεταλυκειακής εκπαίδευσης», διάφορων «βεβαιώσεων», πιστοποιητικών, ακόμη και εμπειρίας θα μπορεί να μεταπηδά σε δομές τυπικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ανεβαίνοντας αντίστοιχα επίπεδα στο Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων (λέμε τώρα, γιατί όλα αυτά είναι πολύ θεωρητικά –χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν είναι και πολύ επικίνδυνα για το μέλλον των πανεπιστημιακών σπουδών στη χώρα μας- αφού στην πράξη οι διάφορες δομές κατάρτισης καμιά αξία δεν είχαν για την εύρεση εργασίας και στηρίζονταν από τις κυβερνήσεις για την απόκρυψη των υψηλών ποσοστών ανεργίας, ενώ και στο καπιταλιστικό εργοστάσιο και στους χώρους δουλειάς οι ειδικότητες έχουν ουσιαστικά καταργηθεί και οι εργαζόμενοι γίνονται «μπαλαντέρ» στα διάφορα πόστα, ώστε να μην χάνεται ούτε λεπτό και να ξεζουμίζονται στο έπεικρον από τον καπιταλιστή, του οποίου το διευθυντικό δικαίωμα, ειδικά στις μέρες μας, έχει απογειωθεί).

Οσο για τις υπεροπτικές φανφάρες του υπουργείου Παιδείας για τον επιτελικό του ρόλο στην υπόθεση, θυμίζουμε μόνο ότι τα μισά κονδύλια της κατάρτισης (αρχικής και συνεχίζομενης) τα έχει πάρει το υπουργείο Εργασίας.

Ιδιωτικά τα δημόσια ΙΕΚ;

Τι εννοεί ο ποιητής όταν λέει ότι τα δημόσια ΙΕΚ θα «μεταβούν προς την περιφέρεια με προγραμματικές συμβάσεις»; Τι σύριγκες προγραμματικές σύμβασης θα είναι αυτή μεταξύ πλευρών του Δημο

Τα παπογαλάκια της Τίνας Μπιρμπίλη δεν έχουν σταματήσει να εκθειάζουν τη δασική της πολιτική και ιδιαίτερα το προσχέδιο για το περιβόλιτο Πράσινο Ταμείο και τους Δασικούς Χάρτες, αδιαφορώντας -κάποιοι και αγνοώντας συνάμα- ότι αν συνταχούν αυτοί οι Δασικοί Χάρτες θα εξαιρεθούν δεκάδες εκατομμύρια στρέμματα δασών και δασικών εκτάσεων και θα παραδοθούν στους οικοπεδοφάγους καταπατητές για δόμηση πολυτελών κατοικιών.

Στην Ελλάδα υπάρχουν εφτά μελετητικά γραφεία δασικών έργων, που έχουν δεν έχουν 70 άτομα προσωπικό, μαζί με τους δασολόγους. Αυτών των γραφείων (καπιταλιστικών εταιριών) ηγείται, άπωτα, ο μυστικούμβουλος της Τ. Μπιρμπίλη Νίκος Χλύκας. Σ' αυτά τα γραφεία οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ παρέδωσαν αρχικά την κατάρτιση των Δασικών Χαρτών 323 Δήμων (αντιπροσώπευαν το 6,5% της συνολικής έκτασης της Ελλάδας) και στη συνέχεια ο υφυπουργός Γεωργίας της κυβέρνησης ΝΔ Κ. Κιλτίδης την κατάρτιση των Δασικών Χαρτών 113 υπό κτηματογράφηση Δήμων, βασικά της Αττικής και της Χαλκιδικής.

Και στις δύο περιπτώσεις, η οργάνωση της κατάρτισης των 436 Δασικών Χαρτών ανατέθηκε στην εταιρία Κτηματολόγιο ΑΕ, η οποία με την σειρά της την έδωσε (με διαγωνισμούς) στις ιδιωτικές εταιρίες, με πρόσχημα την αδυναμία των αρμόδιων Διευθύνσεων του υπουργείου Γεωργίας να τους καταρτίσουν.

Ας σταθούμε λίγο για να εξετάσουμε τα λεγόμενα των πρασινογάλαζων υπουργών περί αδυναμίας των 67 Τμημάτων Δασικών Χαρτογραφήσεων, που είχαν συσταθεί στις Διεύθυνσεις Δασών των Νομών και των Περιφερειών, να καταρτίσουν τους Δασικούς Χάρτες. Σύμφωνα με το άρθρο 31 του νόμου 2945/2001, είχαν συσταθεί 701 οργανικές θέσεις διακρόνων ειδικοτήτων: 318 ΠΕ Δασολόγων, 66 Δασοπόνων, 66 ΤΕ Τοπογράφων, 66 ΤΕ Πληροφορικής, 119 οδηγών και 66 Σχεδιαστών. Το 2002, είχαν προσληφθεί μόνο 172 δασολόγοι. Σύμφωνα δε με στοιχεία των Διευθύνσεων Δασών των Περιφερειών, το Μάιο του 2009 είχαν απομείνει 124 Δασολόγοι, 5 Δασοπόνοι, 13 ΤΕ Τοπογράφοι, 7 Οδηγοί και 15 Σχεδιαστές, σύνολο 164 υπάλληλοι από τις 701 οργανικές θέσεις. Το συμπέρασμα είναι πως όχι μόνο δεν είχαν καλύψει τις 701 οργανικές θέσεις των Τμημάτων Δασικών Χαρτογραφήσεων, αλλά και αποψιλώσαν πολλά από αυτά τα Τμήματα.

Η Τ. Μπιρμπίλη και τα παπογαλάκια της μας λένε, ούτε λίγο ούτε πολύ, ότι οι 70 (στην καλύτερη περίπτωση) υπάλληλοι των καπιταλιστικών εταιριών (μελετητικών γραφείων) είναι περισσότεροι από τους

■ Δασικοί Χάρτες της Τ. Μπιρμπίλη

Καταστρέφουν το δασικό πλούτο της χώρας

164 των Τμημάτων Δασικών Χαρτογραφήσεων και ότι είναι αρκετοί, όχι μόνο για να καταρτίσουν, αλλά και για να συμπληρώσουν, να διορθώσουν και να αναρτήσουν τους Δασικούς Χάρτες! Γνωρίζει η υπουργός Περιβάλλοντος, ότι τα μελετητικά γραφεία θα φτιάξουν Δασικούς Χάρτες της πλάκας, βάσει των οποίων θα εξαιρεθούν δεκάδες εκατομμύρια στρέμματα δασών και δασικών εκτάσεων. Το γνωρίζει από το Ιωσητικούμβουλό της Ν. Χλύκα, που αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα κατά τη συμψητοχή του στην κατάρτιση μέρους των 323 Δασικών Χαρτών. Η Διεύθυνση Δασικών Χαρτών απαιτούνται από τα μελετητικά γραφεία την αυστηρή εφαρμογή των Τεχνικών Προδιαγραφών. Αυτή η απαίτηση προκάλεσε την οργή των ιδιωτών μελετητών δασολόγων, στους οποίους συγκαταλέγεται και ο Ν. Χλύκας, ο οποίος με άρθρα στην εφημερίδα «Αυγή» είχε βάλει στο στόχαστρο δασολόγους από τη Διεύθυνση Δασικών Χαρτών και απαίτησε την απομάκρυνσή τους!

Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, που στο προσχέδιο της Τ. Μπιρμπίλη συμπεριλήφθηκε η δυνατότητα του ΥΠΕΚΑ να αναθέτει σε ιδιωτικά γραφεία μελετών δασικών έργων, εκτός από την κατάρτιση και την διόρθωση, τη συμπλήρωση και την ανάρτηση των Δασικών Χαρτών. Απλούστατα, για να μη γίνεται κανένας ουσιοστικός διελγχος στις καρικατούρες Δασικών Χαρτών.

Η στάση που κράτησαν διαχρονικά οι πολιτικές ηγεσίες των συναρμόδιων υπουργείων, τόσο των πράσινων όσο και των μπλε κυβερνήσεων, από-

δεικνύει, εκτός των άλλων, ότι δεν θέλουν να φτιάξουν Δασικούς Χάρτες που να προστατεύουν πραγματικά το δασικό πλούτο της χώρας.

Σύμφωνα με το νόμο 2664/1998 (άρθρο 27, παρ. 1), κατά την κατάρτιση των Δασικών Χαρτών είναι υποχρεωμένα τα Τμήματα των Δασικών Χαρτογραφήσεων (είτε τα ιδιωτικά Μελετητικά Γραφεία) να πάρουν υπόψη τους, εκτός από τις παλαιότερες αεροφωτογραφίες (δηλαδή δουλειά γραφείου), και τα εφαρμόσιμα στοιχεία πριν από τις παλαιότερες αεροφωτογραφίες που υπάρχουν στα αρχεία των δασικών υπηρεσιών και να βγουν έξω στις περιοχές που αποτυπώνονται στους Δασικούς Χάρτες για να κάνουν αυτοψία.

Στη συνέχεια, ήρθε η κυβέρνηση του Κ. Σημίτη και με το δασοκτόνο νόμο 3208/2003 (άρθρο 5, παρ. 1) τροποποίησε την παρ. 1 του άρθρου 27 και κατέργησε τόσο την υποχρέωση της αξιοποίησης των προγενέστερων στοιχείων από τις παλαιότερες αεροφωτογραφίες που κρατιούνται στις δασικές υπηρεσίες (στα βιβλία που προβλέπονται από τις διατάξεις του π.δ. 6.9.1931 περί δασικής διοικήσεως) δύο και την επιπτόπια αυτοψία.

Η διάταξη αυτή του δασοκτόνου νόμου 3208/2003 εφαρμόστηκε για πρώτη φορά στην κακόφημη οριοθέτηση των δασών και δασικών εκτάσεων, που αποφασίστηκε από τον Γ. Σουφλιά και ανατέθηκε (με διαγωνισμό) στις πέντε από τις εφτά αδελφές εταιρίες. Εναν απ' αυτούς τους διαγωνισμούς κέρδισε και ο μυστικούμβουλος της σημερινής

υπουργού. Του καλάρεσε φαίνεται η δουλειά γραφείου κατά την οριοθέτηση των δασών και δασικών εκτάσεων και σκέψητη «γιατί να μη την εφαρμόσουμε και στην κατάρτιση των Δασικών Χαρτών;». Πάνω στην επιθυμία του να κάνει μόνο δουλειά γραφείου, «έχασε» να ενημερώσει την Τ. Μπιρμπίλη, ότι πρέπει να επαναφέρει την παρ. 1 του άρθρου 27 του νόμου 2664/1998, που εκτός των άλλων επιβάλει και την επιπτόπια αυτοψία! Διαδικασία χωρίς την οποία η κατάρτιση Δασικών Χαρτών κατατάσσει καρικατούρα.

Επανειλημμένα έχουμε αναφερθεί στις προσπάθειες της Τ. Μπιρμπίλη (απαντώτες προσφυγές στο Τεχνικό Συμβούλιο Δασών - ΤΣΔ) να κουτσουρέψει την επιστημονικά άρτια εγκύκλιο των Διευθύνσεων Δασικών Χαρτών (ΔΔΧ) και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΠΔΦΠ) μέσα στα ασφυκτικά νομικά πλαίσια, όπου εξακολουθεί να ισχύει ο δασοκτόνος νόμος 3208/2003. Προσπάθειες που αποσκοπούν στο να εξαιρέσουν από τα δάση και τις δασικές εκτάσεις τόσο τα φρύγανα όσο και τις «άβατες κλιτύες των ορέων». Αυτές οι προσπάθειες της απέτυχαν, γιατί βρέθηκαν δασολόγοι, Διευθυντές του ΤΣΔ, που σ' αυτή την περίπτωση τίμησαν το ψώμι που τρώνε και δεν υπέκυψαν στις πιέσεις της υπουργού.

Βρέθηκε, όμως, το κατάλληλο πρόσωπο, ο νεόκοτος Ειδικός Γραμματέας Γ. Αμοργιανιώτης, που θα κάνει τις δασικής εκτάσεις τόσο τα φρύγανα και θειμότινα να συσφίξεις τις σχέσεις σου με τον Σπαθή. Στη συνέχεια, ως προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Αθηνών, έκανε τα στραβά μάτια στην υπερνομάρχη Αττικής Μπέτη, επειδή ανήκουν στο ίδιο πολιτικό κόμμα, το ΠΑΣΟΚ. Ετσι, η κυρία αυτή τη σημεντοποίησε το Πεδίο του Αρεως, Ο.Γ. Αμοργιανιώτης αγνόησε προκλητικά τις διαμαρτυρίες των κατοίκων της περιοχής και την αντίθετη άποψη που διατύπωσε η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, όταν κλήθηκε από κατοίκους της περιοχής να πάρει θέση για το έγκλημα που συντελείται εδώ και καιρό στο Πεδίο του Αρεως.

Η Τ. Μπιρμπίλη επείγεται να γίνει αυτή η δουλειά από τον Γ. Αμοργιανιώτη, γιατί θέλει να εξαρθρώνται τα φρύγανα και οι «άβατες κλιτύες των ορέων» πριν από την κατάρτιση των Δασικών Χαρτών και έτσι ο αποκλεισμός τους να παγιώθει. Φίλοι δασολόγοι σχεδίασαν πάνω σε Δασικό Χάρτη συγκεκριμένου ΟΤΑ τις «άβατες κλιτύες των ορέων» και τις εκτάσεις που έχουν συγκόμωση κάτω από 25%. Διαπιστώσαμε, λοιπόν, ότι οι εκτάσεις που καλύπτουν οι «άβατες κλιτύες των ορέων» είναι πολλές στον ορεινό όγκο της Αττικής

και όχι μόνο. Με την εξαίρεσή τους από τους Δασικούς Χάρτες η Τ. Μπιρμπίλη θέλει να τις παραδώσει στην τοπικοτοποίηση, με ότι αυτό συνεπάγεται για το περιβάλλον. «Άβατες κλιτύες των ορέων» υπάρχουν σε πάρα πολλούς ορεινούς όγκους της Ελλάδας, που βρίσκονται σε τουριστικές περιοχές, και είναι επόμενο να τις εποφθαλμία το μεγάλο κεφάλαιο που «επενδύει» στον κατασκευαστικό και τουριστικό τομέα.

Δύο λόγια για τα φρύγανα, τα οποία -όπως προαναφέραμε- τα έχουν προγράψει οι Τ. Μπιρμπίλη, Ν. Χλύκας και Γ. Αμοργιανιώτης. Με φρύγανα καλύπτονται πολλές και μεγάλες εκτάσεις στην Κρήτη, στα νησιά του Β. και Ν. Αιγαίου και στα Ιόνια νησιά. Συμβαίνει στις περιοχές αυτές να μην ισχύ

KONTRA

Στου ποδοσφαίρου την ολόμαυρη ράχη, να κοιτάς τις μπουνιές στο Ελ Πάσο, σουτ να ρίχνεις στο χωράφι του ΟΑΚΑ και πορείες ευρωπαϊκές να ονειρεύεσαι...

Ηθήνα τον Αύγουστο φημίζεται για το δροσερό μελέται που διασχίζει τους έρημους δρόμους και για τη ραστώνη, αφού όσα και όσοι έχουν παραμείνει σε αυτή κινούνται με αργούς έως πολύ αργούς ρυθμούς. Οσοι επιλέξαμε το φετινό Αύγουστο να «εκμεταλλευτούμε» τις παρατάνα αθηναϊκές ομορφιές, παραμένοντας στην πρωτεύουσα, την πατήσαμε. Η οικονομική κρίση κράτησε πολλούς εντός των τεχνών, οι ρυθμοί της πόλης δεν μειώθηκαν και η θερινή ραστώνη των προηγούμενων ετών παρέμεινε ζητούμενο. Εκτός από τη ραστώνη, δεν εμφανίστηκαν και τα μελέται, με αποτέλεσμα η ζέστη σε συνδυασμό με την υγρασία να δημιουργήσουν μια ανυπόφορη κατάσταση. Ευτυχώς ήρθε ο Σεπτέμβρης και όσοι φύγουμε για διακοπές τη στηγμή που οι περισσότεροι επιστρέφουν θα διασκεδάσουμε τα ζόρια που τραβήξαμε στην αυγουστιάτικη Αθήνα.

Αλλά και η αθλητική επικαιρότητα «πρωτοτύπησε». Συνήθως, τον Αύγουστο ασχολούμαστε με τις μεταγραφικές κινήσεις των ομάδων και τα σενάρια για την εξέλιξη του πρωταθλήματος. Φέτος, η επικαιρότητα ήταν πολύ πιο πλούσια και με πολλές ειδήσεις, εκτός της καθιερωμένης μεταγραφικής κόντρας Ολυμπιακού και Παναθηναϊκού. Το πέσιμο των οπαδών της ΑΕΚ στον Μπάγιεβιτς, μετά το φρίλικ με την Καλλιθέα, ο πυμαχικός αγώνας ανάμεσα στους Ελληνες και Σέρβους διεθνείς, το μπασκετμπολίστες, το χωράφι του ΟΑΚΑ και η αγωνιώδης προσπάθεια της ΑΕΚ να βρει γήπεδο για την ευρωπαϊκή αναμέτρηση με τους Σκωτσέζους και το σκάψιμο της Νέας Σμύρνης για να μην την «πατήσουν» οι αλλόθρησκοι ΑΕΚτζήδες ήταν τα κυριότερα γεγονότα, τα οποία θα σχολίασουμε στο πρώτο φύλλο μετά την καλοκαιρινή διακοπή.

Δεν έχω καταφέρει να διερευνήσω διεξοδικά την επίθεση εναντίον του Μπάγιεβιτς από τους οπαδούς της ΑΕΚ στην Καλλιθέα, αφού λόγω των διακοπών δεν κατάφερα να έρθω σε επαφή με φίλους ΑΕΚτζήδες που ξέρουν πρόσωπα και πράγματα. Η πρώτη εντύπωση, όμως, και το ένστικτο με οδηγούν στην περίπτωση της προβοκάτσιας ενάντια στην Original. Το θέμα πήρε μεγάλες διαστάσεις για

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

μια-δυο μέρες και στη συνέχεια θάφτηκε, όπως και οι βαρύγουπες δηλώσεις περί τιμωρίας όσων πρωταγωνίστησαν στα επεισόδια. Με την ανακοίνωσή της η Original ξεκαθάρισε από την πρώτη στιγμή ότι δεν έχει σχέση (παρά το γεγονός ότι ο συντάκτης της δεν μπορούσε να κρύψει τη χαρά του για τις φάσεις που έφραγε ο Μπάγιεβιτς) και τόνισε ότι αν ανακαλυφθούν οι ένοχοι, θα φανεί ότι δεν έχουν καμιά σχέση μαζί της. Αν και την επομένη του επεισοδίου σε αρκετές εφημερίδες γράφτηκε ότι ταυτοποιήθηκε ο ένας από τους δράστες και ήταν θέμα χρόνου να βρεθούν και οι υπόλοιποι, έκτοτε δεν μάθαμε τίποτε και κυρίως δεν είχαμε καμία κρίση στους κόλπους των κιτρινόμαυρων οργανωμένων οπαδών, όπως προανήγγειλαν κάποια δημοσίευμα. Στην ΑΕΚ είναι πολλοί αυτοί που δεν γουστάρουν τον Μπάγιεβιτς και θα μπορούσαν να στήσουν προβοκάτσια, προσπαθώντας να πετύχουν με ένα σμητάρι δυο τρυγόνια: και τον Μπάγιεβιτς και την Original.

✓ Βλέποντας τη συμπλοκή ανάμεσα στους Έλληνες και τους Σέρβους διεθνείς, στο μυαλό μου ήρθαν στηγμές από το μέλλον. Η κόντρα ανάμεσα σε Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό για την κορυφή του ελληνικού μπάσκετ έχει φτάσει σε οριακό σημείο και οι παίχτες των δυο ομάδων φροντίζουν να λύνουν τις διαφορές τους σε κάθε ευκαιρία. Την ερχόμενη αγωνιστική περίοδο η διαμάχη θα αναβαθμιστεί πιοιστικά, αφού στον ερυθρόλευκο πάγκο αντί για τον Γιαννάκη θα βρίσκεται ο Ιβκοβίτς. Ο νέος προπονητής του Ολυμπιακού φρόντισε από νωρίς να δώσει το στήγμα του, αφού στη συνέπεια Τύπου για την ανακοίνωση της πρόσληψής του ξεκαθάρισε ότι η υπεροχή του Παναθηναϊκού στο προπονητικό επίπεδο δεν υπάρχει, αφού πλέον υπάρχει και αυτός. Τα διαπιστεύτηρά του για τον τρόπο που σκοπεύει να λειτουργήσει στον ερυθρόλευκο πάγκο τα έδωσε στο φιλικό ογώνα Ελλάδας - Σερβίας και επί της ουσίας είναι ο θητικός αυτουργός για όσα διαδραματίστηκαν στο τερέν. Αρχικά φαντίστησε υπέρμετρα τους παίχτες του, ζητώντας νίκη επί της Ελλάδας με κάθε τρόπο (είχε προηγηθεί η ήττα των Σέρβων από τους Καναδούς, που έπληξε

το γόντρο τους) και κατά την διάρκεια του αγώνα προκαλούσε συνεχώς τους διαιτητές με τις διαμαρτυρίες του, με αποτέλεσμα να αποβλήθει με δυο τεχνικές ποινές. Ας φανταστούμε μια αντίστοιχη συμπεριφορά σε αγώνα για το ελληνικό πρωτάθλημα, παρουσία οπαδών, και ας προετοιμαστούμε για τα χειρότερα που έρχονται. Θεωρούμε σίγουρα τα χειρότερα, γιατί ουδείς ενδιαφέρεται να τα αποσύρθησε. Οι ομάδες έχουν δείξει ότι δεν θέλουν να μπουν κανόνες και το κράτος δεν τολμά να τα βάλει μαζί τους, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για τις «δραστηριότητες» των οπαδών του Παναθηναϊκού και του Ολυμπιακού.

✓ Απόλυτα κατανοητή η στάση του πρόεδρου της ΠΑΕ Πανιώνιος Κώστα Τσακίρη στο θέμα της παραχώρησης του γηπέδου της Νέας Σμύρνης για να παίξει η ΑΕΚ τον επαναληπτικό κόντρα στους Σκωτσέζους. Είχε κάποιο λόγο ο Πανιώνιος να νοιαστεί για το γηπεδικό πρόβλημα της ΑΕΚ και να τη διευκολύνει, προκειμένου να φτάσει στην πρόκριση; Καταρχήν, οι δυο ομάδες έχουν όλες οι οικονομικές διαφορές από τη μεταγραφή του Μάκου και μέχρι σήμερα η διοίκηση της ΑΕΚ θεωρεί μαγικά το γεγονός ότι δεν έχει πληρώσει τις δόσεις για τη μεταγραφή. Δεύτερον, η πρόκριση της ΑΕΚ στους ομίλους του Γιουρόπα Λιγκ ισοδυνομεί με οικονομική ανάσα τουλάχιστον 5.000.000 ευρώ, άρα και δυνατότητα για τους κιτρινόμαυρους να αντιμετωπίσουν ευκολότερα τα οικονομικά και αγωνιστικά τους προβλήματα. Άρα, μια ανταγωνιστική ΠΑΕ, όπως ο Πανιώνιος, όχι μόνο δεν έχει λόγο να διευκολύνει, άλλα αντίθετα επιθυμεί την αγωνιστική (άρα και την οικονομική) αποτυχία του αντιπάλου της. Οσο για τη στάση όλων όσων κατακρίνουν τον πρόεδρο της ΠΑΕ Πανιώνιος και έχουν ανογάγει σε «εθνική» υπόθεση την πρόκριση των ελληνικών ομάδων στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, και η πρόβλεψη της στήλης είναι ότι θα τελειώσει το ίδιο καλά, με την κατάκτηση και του φετινού τίτλου από το τριφύλλι (παρά το άσχημο ξεκίνημα κόντρα στην Ξάνθη). Εφόσον επιβεβαιωθεί η πρόβλεψη της στήλης, ο φετινός τίτλος θα είναι ο πιο γλυκός για τους πράσινους οπαδούς, αφού θα επιτευχθεί με πρόεδρο στην πράσινη ΠΑΕ τον άσχητο ποδοσφαιρικά Νίκο Κωνσταντόπουλο και με πρόεδρο στη Λίγκα το νέο ιδιοκτήτη του Ολυμπιακού Βαγγελή Μαρινάκη.

ΥΓ1: Η χρονιά ξεκίνησε ιδανικά για τους πράσινους, με τον αποκλεισμό του Ολυμπιακού από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, και η πρόβλεψη της στήλης είναι ότι θα τελειώσει το ίδιο καλά, με την κατάκτηση και του φετινού τίτλου από το τριφύλλι (παρά το άσχημο ξεκίνημα κόντρα στην Ξάνθη). Εφόσον επιβεβαιωθεί η πρόβλεψη της στήλης, ο φετινός τίτλος θα είναι ο πιο γλυκός για τους πράσινους οπαδούς, αφού θα επιτευχθεί με πρόεδρο στην πράσινη ΠΑΕ τον άσχητο ποδοσφαιρικά Νίκο Κωνσταντόπουλο και με πρόεδρο στη Λίγκα το νέο ιδιοκτήτη του Ολυμπιακού Βαγγελή Μαρινάκη.

ΥΓ2: Με ενδιαφέρον διαβάσαμε τη συνέπεια την τέως πρόεδρου της ΠΑΕ Παναθηναϊκός Νίκου Πατέρα. Λόγω έλλειψης χώρου και εφόσον δεν υπάρχει κάποια συνταρακτική ειδήση, θα τη σχολιάσουμε στο επόμενο φύλλο.

■ BIM BENTERΣ Τα φτερά του έρωτα

Η πιο απρόβλεπτη ταινία του Βιμ Βέντερς επαναπροβάλλεται αυτή τη βδομάδα στις κινηματογραφικές αίθουσες. Μακριά από το γνώριμο, γήινο ύφος του, ο Βέντερς δημιούργησε μια πηγαία, ποιητική ταινία, επενδεδυμένη με εξαιρετική μουσική και με πρωταγωνιστές το Βερολίνο και τις συναρπαστικές εκφράσεις της ζωής. Βασικός ήρωος είναι ένας άγγελος, ένας άγγελος που επιλέγει να εγκαταλείψει την ασφαλεία της ηρεμίας, της ουδετερότητας και της οθωνασίας προκειμένου να γευτεί τον έρωτα, τον πόνο και τις απλές χαρές της ζωής.

Αν και όταν προβλήθηκαν για πρώτη φορά το 1987 τα «Φτερά του έρωτα» προκάλεσαν σε πολλούς μια «μεταφυσική» και «πληγκτική» αίσθηση, είναι προφανές ότι, σε δεύτερη ανάγνωση, η ταινία διέχει την κεντρική της ιδέα που δεν ήταν άλλη από την αξία της περιπέτειας της ζωής. Οι και αν αυτό συνεπάγεται, το πέρασμα από την παθητικότητα στη δημιουργία και την ενεργή συμμετοχή στα δρώμενα της ζωής είναι αυτό που τελικά αξίζει και δίνει υπόσταση στην ανθρώπινη ύπαρξη. Στηριζόμενη πάνω σ' αυτή τη διαχρονική ιδέα η ταινία αυτή δεν θα μπορούσε παρά να δημιουργήσει μια ανάλογη αίσθηση στην εποχή της.

■ ΛΑΡΣ ΦΩΝ ΤΡΙΕΡ

Χορεύοντας στο σκοτάδι

Η δεύτερη επανέδο

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM MEAM

Κάτω ο τουρισμός - Ζήτω ο φουτουρισμός

«Ομως η σοσιαλδημοκρατική "συνταγή" δεν μπορεί να φέρει αποτελέσματα αν δεν εφαρμοστεί σ' ένα κλίμα γενικής "συγκατάβασης" στα πλαίσια μιας γενικότερης "ηπιότητας" από μεριάς των άλλων κοινοβουλευτικών δυνάμεων, με την εφαρμογή της "ηθικής ιδέας" του κοινοβουλευτισμού: "η πλειοψηφία κυβερνά - η μειοψηφία ελέγχει"»

Ο στίχος/ είναι μια ασφάλεια./ Ο στίχος καίει ως το τέλος/ και εκρήγνυται/ και η πόλη/ τινάζεται ψηλά στην αέρα/ σε μια στροφή.../ Η εργατική τάξη/ Μιλάει/ μέσα από το στόμα μου,/ κι εμείς,/ οι προλετάριοι,/ είμαστε οδηγοί της πένας. (Β. Μογιακόφσκι:
«Συζήτηση μ' έναν έφορο σχετικά με την ποίηση»)

Μας πάνε καβαλέτο, αδέρφια

Πέντε-πέντε, δέκα, ανεβαίνει τα σκαλιά,
υποφέρει, αλλά μας πηδά.

◆ Κι έτοι (ξανα)έφτασε ο Σεπτέμβρης.
◆ Και τα μπάνια του λαού δεν έγιναν.
◆ Εγινε χαλασμός στην ακρίβεια, όμως...
◆ «Μετά τους πολέμους, στη χαλαρή, δύτικας αναφέραμε, κίνηση και τις περιορισμένες συγκρουσεις, οι καπνεργάτες προξενούσαν φθορές στα μογαζά (πιο συνηθισμένη ήταν η θραύση των "υαλοπινάκων") και πετροβιούσαν τους χωροφύλακες. Ξυλοκοπούσαν περιστασιακά "κίτρινους"... Στη Θεσσαλονίκη, στις 19.5.1924, η πρόσληψη ελεύθερων εργατών από τη New Thracian ως σπιβαδόρων για την "ολαμπούρα", παρά το λοκάουτ, πυροδότησε επεισόδια. Πεντακόσιοι καπνεργάτες έσπασαν τα γραφεία της εταιρίας, οι ομερικανοί υπαλληλοί έτρεχαν να σωθούν. Ο μοίραρχος Παντελής Τζιτζικάκης διέταξε πυρ, εικόνα μάχης παρουσιάζονταν σε όλη την περιοχή γύρω από τα καπνομάγαζα και το ΕΚΘ. Το σοβαρότερο γεγονός της περιόδου συνέβη λίγο αργότερα στην Καβάλα. Απόπειρα του καπνεμπορικού κεφαλαίου για εξαγωγή ανεπεξέργαστων καπνών, στις 10.11.1924, συνάντησε την αποφασιστική αντίσταση των εργατών και κατέληξε σε αιματηρή σύγκρουση, με ρίψη καταγιστικών πυρών από την αστυνομία. Αγνωστοπώς (αδέσποτες σφαίρες, σύμφωνα με τους εργάτες), σκοτώθηκαν δύο ανθυπομοίραρ-

χοι, οι Θεόδωρος Σκαλιδάκης και Γεώργιος Σταματάκης. Ο αντίκτυπος της σύγκρουσης προξένησε στη Θεσσαλονίκη ερεθισμό στους καπνεργάτες, με συνέπεια τη δημιουργία επεισοδίων στο Βαρδάρη, στις 13 και 14.11.1924, και τον τραυματισμό του χωροφύλακα Κυριακίδη... Ο καπνεργάτης Πέτρος Ευθυμιάδης κακοποιήθηκε σε έναν ανθυπασπιστή της αστυνομίας, γιατί του έκανε παραπτήρη. Το ΚΚΕ δραστηριοποιήθηκε, ιδίως στη Θεσσαλονίκη και Καβάλα. Στις 29.8.1926 απαγορευμένη συγκέντρωσή του στη Θεσσαλονίκη, στο Λευκό Πύργο, δέχτηκε επίθεση του ιπτικού και οι εργάτες ανταπέδωσαν, με τραυματισμούς και από τις δύο πλευρές...» (Α. Δάργκας: Η κρατική κατασταλτική πολιτική εναντίον του επαναστατικού κοινωνικού κινήματος στη δε-

πρέπει να γίνει είναι η εγκαταλειψη αυτών των κομμάτων. Είναι ευκαιρία οι εκλογές στις 7 Νοέμβρη (Α. Παπαρήγα, Ριζοσπάστης, 31.8.10). Σ' εποχές που μας πίνουν (περισσότερο) αίμα, η κ. Π. ζητάει μεταγγίσεις ψήφων.

◆ ΚΑΙ η Πέπτη Ρηγοπούλου στο «Αριστερό Βήμα»; Ως τι; Ως «αριστερή σιωνίστρια»;

◆ Πλάκα έχει το ΠΡΙΝ: σ. 3, «Αντικαπιταλιστική παρέμβαση στις εκλογές», ενώ... σ. 12, «και οιτές οι εκλογές θα είναι μια νίκη της Τοπικής Αυτοϊκονοποίησης».

◆ Βρε, φαγούρα, με τη μεσαία τάξη (η οποία ψηφίζει, βεβαίως, βεβαίως...).

◆ Το φράγκα (γρόσια) μάζευεν ο κλήρος, αμάν! (Βλ. Αναγνώσεις Αυγής, 15.8.10, «Ταξίδιον διά συνήθη ζητείσαν»).

◆ «Σώμα ήπιας καταστολής» για το κέντρο της Αθήνας. (Αυτό το «ήπιω» τα λέει όλα. Γιατί το θέμα είναι «ποιος τον ήπιε ήδη»...).

◆ Βάι-βάι!

◆ Καρμανίόλα ο βόρειος οδικός άξονας στην Κρήτη. Ποιες (καρμανιόλες) ευθύνονται;

◆ 'Ντάξει μας αρέσουν οι U2 αλλά όχι και κουλτούρα οι δίσκοι τους. Κάποιοι είναι κουλτούρα να φύγουμε...

◆ Πώς καταφέρεται κατά της ΓΣΕΕ η ΠΟΣ; Πώς;

◆ Να τις χέσω τις φεγγαράδες, με απλήρωτους εργαζόμενους!

◆ Οι Ρομά είναι οι Ρομά, αυτός που ζέχνει και βρωμά είναι ο Σαρκοζής.

◆ «Σήμερα χρειάζονται μαζικοί ογώνες... Το πρώτο βήμα που

είναι αισχοληθεί κανείς (λίγο) μ' ένα γκάλοπ, αλλά ο κ. Γ. Δελεστίκ (ΠΡΙΝ, 29.8.10) το (παρα) μπιπ! μπιπ!

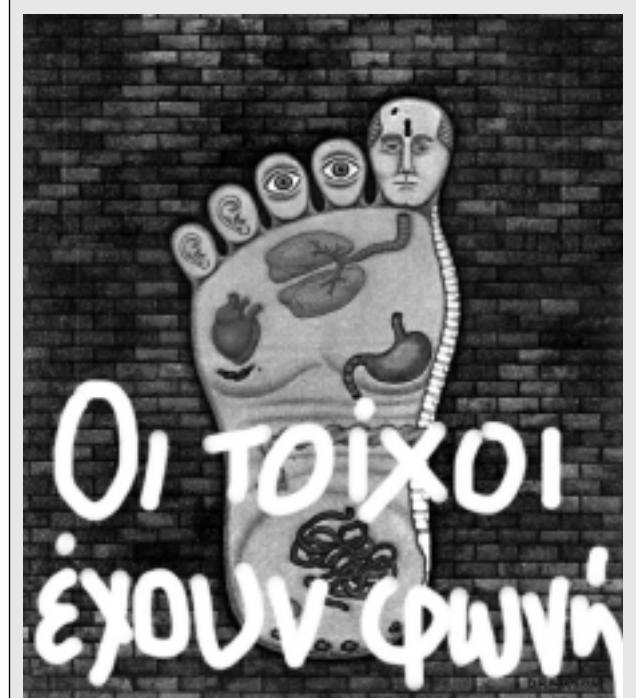
◆ Γιατί «λύπη και απογοήτευση για το ΚΚΕ»; (Θ. Κάππης, ΠΡΙΝ, 31.8.10). Δεν παίζει με συνέπεια το ρόλο του στο αστικό πολιτικό σκηνικό;

◆ Τσοκλάνι υπέρ βιασμού...

◆ Το 1.000.000 ανέργων στην Ελλάδα δεν προέρχεται (κατά κύριο λόγο) απ' την εργατική τάξη; Γιατί δεν βλέπουμε καμία κίνηση επί τούτου.

◆ «Εναντίον όλων η γ.γ. του ΚΚΕ». (Μοναξιές...).

Βασιλης

◆ Κίνημα ανατροπής ΤΩΡΑ – Για να ανατρέψουμε το μνημόνιο και τα αντεργατικά μέτρα – Διαδηλώνουμε στη ΔΕΘ – Θεσσαλονίκη 11 Σεπτεμβρή – Προσυγκέντρωση 6μμ Εγνατίας και Βενιζέλου – Συγκέντρωση 6:30μμ άγαλμα Βενιζέλου – ΣΥΡΙΖΑ (αφίσα)

Το μόνο που δεν μας λέει η αφίσα του ΣΥΡΙΖΑ είναι πως η συγκέντρωση, στην οποία θα πορευτούν μετά την προσυγκέντρωση, είναι της ΓΣΕΕ! Δεν μας το λένε προφανώς από... σεμνότητα. Εμείς, βέβαια, μπορούμε να κάνουμε τους... κακόβουλους συνειρμούς μας. Να σκεφτούμε, για παράδειγμα, ότι χωρίς τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ η συγκέντρωση της ΓΣΕΕ θα ήταν... αραία, αραία, να φαινόμαστε καμιά σαρανταρέα. Μπορούμε, επίσης, να θυμηθούμε, ότι πριν μερικούς μήνες ο ΣΥΡΙΖΑ υποστήριζε ότι στους κόλπους των Πασόκων συνδικαλιστών συντελούνται θετικές διεργασίες και γ' αυτό δεν πρέπει ν' ανοίγονται μέτωπα με τη ΓΣΕΕ, αλλά αντίθετα να επιδιωχτεί συνεργασία. Τώρα, μετά την υπογραφή της τριετούς «μνημονιακής» σύμβασης, μετά τη συνάντηση του Παναγόπουλου με την τροικά και όλα όσα μεσολάβησαν, έχει την ίδια άποψη ο ΣΥΡΙΖΑ; Αν κρίνουμε από το κάλεσμα της Θεσσαλονίκης, μάλλον ναι. Οπότε δικαιούμαστε να συμπεράνουμε, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθεί να καλλιεργεί αυτοπάτες για το ρόλο των πουλημένων εργατοπατέρων, προσπαθώντας –όσο περνά από το χέρι του– να κρατήσει εργαζόμενους εγκλωβισμένους στο μαντρί της υποταγής.

◆ Προλετάριοι όλων των χωρών, σταματήστε τη δουλειά (σύνθημα στη Σταδίου, με υπογραφή Αλφάδι)

Τι οικριώς θελει να πει ο... ποιητής; Προφανώς δεν καλεί σε απεργία. Μάλλον σε... αεργία καλεί. Γ' αυτό, όμως, δεν χρειάζονται καλέσματα. Το φροντίζει ο... καπιταλισμός, καταδικάζοντας εκατομμύρια σε ανεργία. Υπάρχει, βέβαια, και μια αφελής άποψη που θεωρεί ότι με «γενική απεργία διαρκεία» θα πέσει ο καπιταλισμός. Μια ματιά στην Ιστορία της ταξικής πάλης τον τελευταίο ενάμιση αιώνα θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμη για το ξεπέρασμα τέτοιων αυταπατών. Ο καπιταλισμός θα πέσει μόνο από τα χτυπήματα της προλεταριακής επανάστασης, που είναι μια ιστορική διαδικασία ριζικά διαφορετική από τη... μη εργασία.

◆ Η κοινή γνώμη δεν έχει γνώμη (σύνθημα στο ΤΕΙ Πειραιώ)

Ευτοχότατο σύνθημα. Πρόγιαστι, η λεγόμενη κοινή γνώμη είναι μια ιδεολογική κατασκευή. Μια ιδεολογική κατασκευή της άρχουσας τάξης, μέσω της οποίας η δική της θέληση μετατρέπεται σε θέληση του λαού και επιβάλλεται μέσα από τους προπαγανδιστικούς μηχανισμούς που διαθέτει. Καταρχάς, κοινή γνώμη δεν υπάρχει, γιατί απλούστατα δεν μπορεί να υπάρξει. Η κοινωνία αποτελείται από τάξεις, οι οποίες έχουν ανταγωνιστικά συμφέροντα. Πώς, λοιπόν, μπορεί να υπάρξει «κοινή γνώμη» μεταξύ ανταγωνιστικών τάξεων; Μόνο με την προϋπόθεση της υποταγής μιας τάξης σε μια άλλη. Και πώς τεκμέρεται η «κοινή γνώμη»; Εδώ βλέπουμε τους διάφορους τηλεοπτικούς αστέρες να εμφανίζονται κάθε βράδυ ως εκπρόσωποι της «κοινής γνώμης». Εμφανίζουν ως καθολική τη δική τους άποψη και προσπαθούν να την επιβάλλουν με μέσα καθαρά δικτατορικά, αφού αρνούνται αικόμη και τον στοιχειώδη διάλογο. Στα σκουπίδια, λοιπόν, (και) αυτή η ιδεολογική κατασκευή.

τέ. Ενας απίστευτος συνδυασμός φόρμας και περιεχομένου, η πιο πρωτότυπη –από φυσικούς ήχους– μουσική που αικούστηκε ποτέ σε ταινία, μια μεγαλεπιβόλη κινηματογραφηση, εξαιρετικές απάκες και βαθυστόχαστοι στίχοι, ένα ουσιαστικό φινάλε-υπόσχεση για το μέλλον

Με αφορμή το δράμα μιας τοσέχαις εργάτριας, μετανάστριας στης ΗΠΑ, που τυφλώνεται σταδιακά, θα δείτε την απροκαταληπτή, ανιδιοτελή εργατική αλληλεγγύη, τις καλυμμένες ταξικές συγκρουσεις, τις υπαινισσόμενες έντεχνα σοσιαλιστικές αξίες, την υπαρξιακή αγωνία ενός καθημερινού ανθρώπου. Κι όλα αυτά ντυμένα με μια πρωτοποριακή φόρμα, με 100 σταθερές ψηφιακές κάμερες να κινηματογρ

■ Εκτοπίστηκαν οι Δασικές Υπηρεσίες από την ευθύνη κατάρτισή τους

Οι Δασικοί Χάρτες στην Κτηματολόγιο ΑΕ

Για Δασικούς Χάρτες καρικατούρα, μέσω των οποίων θέλουν να παραδώσουν το δασικό πλούτο της χώρας βορά στους καταπατητές του μεγάλου κεφαλαίου, γράφουμε σε ειδικό όρθρο (βλέπε σελίδα 17). Είχε γραφεί αυτό το όρθρο, όταν πληροφορηθήκαμε την έκδοση υπουργικής απόφασης της Τ. Μπιρμπίλη (ΦΕΚ 1077 Β', 15.7.2010), με την οποία «κηρύσσονται υπό κτηματογράφηση οι λοιπές περιοχές της ελληνικής επικράτειας οι οποίες δεν έχουν κηρυχθεί υπό κτηματογράφηση μέχρι σήμερα».

Η φαινομενικά αθώα αυτή υπουργική απόφαση απετέλεσε το πρώτο βήμα για ένα σχεδιαζόμενο αντιδασικό έγκλημα. Η Τ. Μπιρμπίλη μεθόδευσε έτσι τα πράγματα ώστε να εξαρέσει τις δασικές υπηρεσίες του υπουργείου από τον καταρτισμό των δασικών χαρτών, που θα γίνει παράλληλα με την κτηματογράφηση, και να πάρει την όλη υπόθε-

ση «πακέτο» η αμαρτωλή εταιρία ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ.

Η Μπιρμπίλη κήρυξε υπό κτηματογράφηση όλη τη χώρα χωρίς να υπάρχουν οι προϋποθέσεις για να ξεκινήσει το έργο. Αυτό φαίνεται καθαρά από ανακοίνωση της ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ στις 16 Αυγούστου, που ενημερώνει τους πολίτες ότι δεν χρειάζεται να κάνουν τίποτα, γιατί οι μελέτες κτηματογράφησης θα υλοποιηθούν σταδιακά και για κάθε περιοχή θα προηγείται ενημερωτική κομπάνια στα ΜΜΕ. Αφού, λοιπόν, τίποτα δεν είναι έτοιμο να ξεκινήσει, για καμιά περιοχή της χώρας, γιατί βιάστηκε η Μπιρμπίλη να εκδώσει καλοκαιριάτικα τον «φρετφάρο»;

Την απάντηση μας δίνει ο νόμος 2664/1998, προβλέπει: «Σε περίπτωση αδυναμίας εκτέλεσης των εργασιών κατάρτισης των δασικών χαρτών από τις υπηρεσίες του όρθρου 28 του παρόντος (σ.σ. Διεύθυνση Δασικών Χαρτών του υπουργείου και τμήματα Δασικών Χαρ-

τογραφήσεων στις Διευθύνσεις Δασών των νομών και των περιφερειών), είναι δυνατή, με απόφαση του υπουργού Γεωργίας, η ανάθεση εκτέλεσης των ως άνω εργασιών σε ιδιωτικά γραφεία μελετών (υπό τη στενή εποπτεία των δασικών υπηρεσιών), γιατί απλούστατα δεν μπορεί να αναθέσεις κάπι για το οποίο δεν είσαι έτοιμος. Έγινε μια μεθόδευση μόνο και μόνο για να περάσει η αρμοδιότητα σύνταξης των Δασικών Χαρτών στην αμαρτωλή Κτηματολόγιο ΑΕ, η οποία ξέρει να συνεργάζεται με τις «επτά αδελφές» των ιδιωτικών μελετητικών γραφείων, μεταξύ των οποίων εξέχουσα θέση κατέχει η εταιρία του μυστικού σύμβουλου της υπουργού Ν. Χλύκα.

Ετσι, τα εγκλήματα που έχουν συντελεστεί στις περιοχές για τις οποίες συντάχθηκαν Δασικοί Χάρτες (βλ. σελίδα 17), από τώρα και στο εξής θα επεκταθούν στο σύνολο της χώρας. Ο δασικός πλούτος θα παραδοθεί βορά στους καταπατητές και τους λάτρεις της ανάπτυξης».

ΒΑΘΥ ΚΟΚΚΙΝΟ

Γυαλίζει το μάτι τους

Το μισό υπουργικό συμβούλιο (Παπακωνσταντίνου, Κατσέλη, Μπιρμπίλη, Διαμαντοπούλου, Σαχινίδη, Κουτρουμάνη) μαζεύτηκε για ν' ακούσει το νέο προκλητικό μανιφέστο των μεγαλοκαπιταλιστών του ΣΕΒ.

Βγαίνοντας από τη συνάντηση, ο Δασκαλόπουλος σημείωσε με νόημα για τους υπουργούς: «Νομίζω ότι μιλούμε την ίδια γλώσσα».

Ποια είναι αυτή η γλώσσα; Επειδή οι υπουργοί δεν μας διαφώτισαν, φρόντισε να το κάνει ο ΣΕΒ με δελτίο Τύπου – μανιφέστο, που έδωσε στη δημοσιότητα πριν τη συνάντηση. Αρκεί ένα μικρό απόσπασμα για να μας διαφωτίσει:

«Μια ορισμένη ριτορεία αναφέρεται συχνά στον «εργασιακό μεσαίωνα» που δήθεν επικρατεί στη χώρα μας. Αντίθετα, με τα Ευρωπαϊκά δεδομένα, στην Ελλάδα επικρατεί... επιχειρηματικός μεσαίωνας. Η επιχειρηματικότητα στον τόπο μας υφίσταται την ταλαιπωρία της γραφειοκρατίας, τα βάρη της υπερφορολόγησης, τον λαβύρινθο της πολυνομίας, τον ζηλότυπο κρατικό παρεμβατισμό –κι απιπλέον αντιμετωπίζει ένα ιδιότυπο κυνήγι μαγισσών που δαιμονοποεί το κέρδος και αντιμετωπίζει αφοριστικά τον επιχειρηματία ως ασύδοτο κερδοσκόπο, εκμεταλλευτή του λαϊκού μόχθου, καταπατητή του δημόσιου χρήματος»!

Τι ζητά ο ΣΕΒ; Τίποτα περισσότερο από ό,τι προβλέπει το Μνημόνιο: «Ένα ολοκληρωμένο, πολύπλευρο και πλήρες πρόγραμμα δράσης –στο πλαίσιο και στα χρονιδιαγράμματα που ορίζει το Μνημόνιο», ώστε «να διαμορφωθεί ένα νέο τοπίο φιλικό για την επιχειρηματικότητα και ελκυστικό για τις επενδύσεις», όπως δήλωσε ο Δασκαλόπουλος.

Η τάξη που απομιζά κάθε παραγωγική ικανά αυτού του τόπου, η τάξη που έχει μετατρέψει τις επιχειρήσεις της σε εργασιακά γκέτο, η τάξη που καταλποτεύει συστηματικά τον κρατικό κορβανά, εισπράττοντας δωρεάν ζεστό χρήμα και προκλητικές φοροαπαλλαγές και στίνοντας τις πιο απίθανες κομπίνες με τις προμήθειες και τις εργολαβίες, βρίσκει τώρα την ευκαιρία να εξαφανίσει κάθε ίχνος κοινωνικής πολιτικής και κάθε ίχνος εργασιακής προστασίας.

Πραγματικά γυαλίζει το μάτι τους από την απλοστία, καθώς προσπαθούν να ολοκληρώσουν μια στρατηγική νίκη πάνω στην εργατική τάξη. Φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης. Μιλούν ακόμη και για «μείωση στης υπέρμετρης φορολογίας», την ίδια στιγμή που οι συνεχείς αυξήσεις των έμερσων φόρων εξανεμίζουν το ισχνό εργατικό εισόδημα.

Η ιταμή αυτή παρέμβαση του ΣΕΒ και η «κοινή γλώσσα» με τους υπουργούς της κυβέρνησης Παπανδρέου, ο οχύρωση και των δύο πόλων –καπιταλιστών και κυβέρνησης– πίσω από την οικονομική κατοχή από την τρόικα, μας αποκαλύπτει με τον πιο παραστατικό τρόπο την ουσία της πολιτικής που ακολουθείται από τις αρχές αυτής της χρονιάς (χωρίς οράτο ορίζοντα λίξης). Δεν πρόκειται για εθνική, αλλά για σκληρά ταξική πολιτική. Στα πάρε-δώσεις της με τον ΣΕΒ εξανεμίζεται όλη η εθνική ριτορεία της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Ταξική πρέπει να είναι και η απάντηση. Οσοι αναζητούν «θετικές λύσεις», προτείνοντας στην κυβέρνηση είτε αναδιαπραγμάτευση του χρέους είτε άλλες «ριζοσπαστικές» λύσεις προσφέρουν κάκιστη υπηρεσία στους εργαζόμενους, γιατί καλλιεργούν –όλοι οι σκόπιμα και άλλοι λόγω οπορτουνιστικής ροπής– την αντίληψη ότι είναι δυνατόν να υπάρξει άλλη διέξοδος, χωρίς να γκρεμιστούν τα θεμέλια του καπιταλισμού, χωρίς να καταργηθεί η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Π.Γ.

Κάτω τα ξερά σας από την Πρέβελη

Δεν γνωρίζουμε πώς μπήκε η φωτιά που έκαψε και το φοινικόδασος της Πρέβελης (το δεύτερο μεγαλύτερο μετά απ' αυτό του Βαΐου), όμως αυτή τη στιγμή μεγαλύτερο κίνδυνο για το φοινικόδασος (όπως και για το Βαί) αποτελούν τα διάφορα λαμπόγια («περιβαλλοντικά» και άλλα), που βρήκαν την ευκαιρία να κονομήσουν με τα διάφορα προγράμματα «προστασίας» και με προτάσεις για την ίρυση Φορέα Διοχεριστης, για να βάλλουν για τα καλά το πόδι τους και να κονομάνε εσαίες.

Το φοινικόδασος δεν έχει κακεί. Εχει απλά καψαλιστεί, για να το πούμε όσο γίνεται πιο απλά. Από τους επόμενους κιόλας μήνες θ' αρχίσει η φυσική του αναγέννηση και σε μια τετραετία, αν γίνουν μερικά απλά πράγματα και δεν πατήσει κανένας εκεί μέσα, θα είναι όπως πριν. Γιατί οι φοίνικες κρατάνε μεγάλη μάζα νερού, η οποία λειτουργεί ως φυσικό αντίδοτο στην καταστροφική δύναμη της φωτιάς.

Σ' ένα εμπειριστωμένο επιστημονικό όρθρο-παρέμβαση («Προτεινόμενα Δασοκομικά διοχεριστικά μέτρα για την επιτάχυνση της φυσικής αποκα-

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακόπειο 1 και Εργατιά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

